XXXII. ÉVFOLYAM, 48. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. NOVEMBER 25.

Ludas Matyi

$a^2+b^2=$
HOMOKORD
PISZKOS FRED

Várnai György rajza

HÁZITANÍTÓNK, A TÉVÉ

KEDVES LUDAS!

LERENDEZTEK

A minap fölhívtam a Hivatalban az illetékes előadó kartársnőt, akitől érdeklődtem ügyem iránt. A kartársnő azzal kezdte szíves fölvilágosításomat, hogy „az ön ügye per pillanat...” Megijedtem, mert első hallásra úgy értettem, hogy per lesz az ügyemből azon minutumban. Csakhamar azonban kiderült, hogy a per a kedves előadónő szóhasználatában nem pört jelent, hanem a latin „per” elöljárót.

Ezután közölte, hogy ő már két hete „folyamatba helyezte az ügyemet a főnök felé”, és lelki szemem előtt megjelent az én hőn szeretett ügyemből készült papírhajó, amely úszik — talán árral szemben — a főnök felé.

Később kicsit megnyugodtam, mert nehezen bár, de felfogtam, hogy már szerencsésen megérkezett is a főnökhöz az aktám, de ő „országos nagyságrendű témákban érdekelt”. Zavartan krákogtam, mert beláttam, pimaszság, hogy háborgatom a főnököt az ügyemmel, amely nemcsak, hogy nem téma, de nem is országos, még kevésbé nagyságrendű.

— Megpróbálok betekintést nyerni — szólt ekkor a hallgatóba a kedves kartársnő.

Meghatódtam. Ó, milyen nagyszerű lány ez a Kis Klára, aki most küzdelembe indul az én ügyemért és nyerni próbál.

Később azonban megértettem, hogy csupán belenézett, beletekintett az aktámba, amely...

— De tessék csak várni! — csengett a hangja diadalmasan. — Épp most mondják, hogy „a Sólyom le van rendezve.”

Ekkor végleg elolvadtam a gyönyörűségtől, hiszen eszerint többen is mondták, talán hárman, talán tízen, talán az egész osztály, az egész Hivatal, hogy „le vagyok rendezve”.

Micsoda boldogság!
Köszönöm.

Sólyom László

MELLÉKUTCA

Szó nem érheti a ház elejét: végrehajtották a rendeletet. Nem maradt Budapesten és nagyobb városaink főútvonalain egyetlen zajos, füstös, a városképet rontó, a közvéleményt — vagy pláne az idegent — megbotránkoztató italbolt sem.

Csakhogy a főútvonalakról mellékutcák nyílnak, tehát sarokházak is léteznek, amelyeknek „elején” — vagyis a főútvonal felőli részén — reprezentatív boltok sorakoznak. E házaknak azonban „vége” — illetve oldalsó frontja — is van, amely már a mellékutcára néz. S különös módon többnyire épp e saroképületek adnak menedéket a „száműzötteknek”, alig öt-tíz lépésnyire az akkurátusan sterilizált főútvonaltól, ahonnan cégérük ugyan nem látható, annál inkább közelségük egyéb jelei: bunyózó társaságok, fal tövében hortyogó szesztestvér, gyanús foltok a kecses kisgépekkel egyébként rendszeresen tisztított járdán. (Lásd: Nagykörút—Aradi utca vagy Rákóczi út—Kiss József utca sarok!)

G. Sz. L.

HETI EGY FÜRDÉS

A dunántúli városban élő orvosházaspárral jól esett a pesti viszontlátás. Mint minden évben egyszer, most is egy hónapot töltöttek a fővárosban, szakmai továbbképzésen. Ezt az évente egyszer ismétlődő négyhetes szakmai továbbképzést sok-sok vidéken dolgozó orvosnak fizeti az állam. Nem kerülhet kevésbe. Hogy valamivel olcsóbb legyen mégis, nem szállodákban, hanem IBUSZ-szobákban biztosítanak számukra elhelyezést. Érthető és helyeselhető, szállásnak ez is jól megteszi, takarékoskodjunk, ahol tudunk.

Egy dolgot tartok csak kissé különös takarékoskodásnak. A hivatalos szervek hangsúlyozottan „heti egyszeri fürdéssel” fizetik az IBUSZ-szobát.

Tudjuk persze: a tanulmányúton levő orvosok nyilván a saját zsebükből is ki tudják fizetni fürdőjüket a hét további hat napjára. Meg aztán legtöbbjük kórházban, klinikán képezi magát tovább, ahol többnyire van fürdési, zuhanyozási lehetőség.

A visszásság abban van, hogy „hivatalosan” azért nem fizetnek egynél több fürdőt, mert az — értelemszerűen — már luxus. Ennek pedig még a látszatát is el kellene kerülni — inkább spóroljunk valamicskével kevésbé — és éppen az Egészségügyi Minisztériumnak, az egészségügy dolgozóival szemben. Kinek, ha nem az orvosoknak s fölöttes hatóságuknak lenne mindenki másnál inkább feladatuk megmagyarázni az embereknek, hogy ne csak hetenként egyszer fürödjenek?

(bt)

„BIZALMAS” ŰRLAP

A Ruhatisztító Szövetkezet Karinthy Frigyes úti fiókja VII. 8-ra vállalta feleségem szőrmegallérjának, s lányom bőrszoknyájának a tisztítását. A beadott holmik közben eltűntek, elvesztésüket azonban csak XI. 1-én vallották be. Akkor sem ők kerestek meg engem, elnézést kérve, kárigényemet várva: magam mentem az üzletbe, legalább tizedszer, amikor végre elém tettek egy kártérítést kérő űrlapot. Haza akartam vinni, mert az említett ruhadarabok becsértékét a feleségem jobban meg tudja állapítani, mint én. Közölték, hogy az űrlap az üzletből el nem vihető! Ha a feleségem jobban ért hozzá, jöjjön be ő. Talán valamilyen ellenséges hatalom akarja — orvul, az én lakásomban, álmomban — kifürkészni a magyar Ruhatisztító Szövetkezet kártérítést igénylő űrlapjának féltve őrzött titkát?

Dr. Bíró Gábor
Bp. XI.; Budaörsi út 41.

Levelesládánkból

Henter Istvánné (1098 Bp., Toronyház u. 12.) keserűen kérdi:

Luxus-e a sport

Magyarországon? 12 éves kislánya hetedik éve sporttagozatos iskolába jár, harmadik éve az FTC művészi torna szakosztályában sportol, egy éve leigazolt tag és versenyző. A tavalyi 15 Ft-os tagdíját az idén 80 Ft-ra emelték. Olvasónk úgy tudja: egy gyermek havi egyesületi tagdíja 20 Ft-nál több nem lehet. „A jelenlegi tagdíj majdnem annyi, mint Trabantunk évi adója! Lassan már nem az autó, hanem a sport lesz nálunk luxus?”

Antinikotinista

levél a héten kettő is érkezett. Dr. Láng György (3534 Miskolc, Benedek u. 25.) panaszolja: a villamosvezetőnő már korán reggel menet közben fújja a füstöt, s ha az ember emiatt szólni merészel neki, azt feleli, hogy a dohányzási tilalmat jelző táblák a villamoson csak az utasokra vonatkoznak. Kovács Attila (4026 Debrecen, Marx u. 19.) a nyíregyházi vasútállomás éttermének falán látta a „Nem dohányzó” feliratot, a helyiségben viszont vágni lehetett a füstöt. Valamennyi asztalon hamutartó. Szerinte: a hamutálcák és a dohányzást tiltó feliratok közül valamelyik felesleges.

Vinesztu kazánt keres

„égen s földön” Bíró István (8042 Moha, Fő út 72.); szovjet, lengyel vagy magyar — akármilyen — kazánhoz szeretne jutni, hogy ne fázzék a télen Kormáry József (6760 Kistelek, Munkácsy u. 14.); ez a problémája Tercza Miklósnak is (1194 Bp., Rózsa Ferenc u. 44.).

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Könyvterjesztés

Lapjuk okt. 28-i számában Levélváltás válasz nélkül című cikkükben elmarasztalták a Kiadói Főigazgatóságot is, mert az Orosházáról érkezett panaszlevélre nem adott választ. Válaszunkat 1976. október 6-án elküldtük, valóban késedelmesen, mert korábban csak formális választ adhattunk volna. A levél ugyanis az egész szövetkezeti könyvterjesztést érinthette, ezért szükséges volt megvizsgálnunk, mennyire általános a panasz, s milyen javító intézkedéseket tehetünk. Ez augusztus—szeptemberben megtörtént, reméljük, intézkedéseink javítani fognak a helyzeten.

Veress Istvánné,
a Kiadói Főigazgatóság
h. osztályvezetője
Kulturális Minisztérium

Jegykezelő automata

Akaratlan potyautasok (41. szám) című cikkük nyomán a jegykezelő készülékek soronkívüli javításáról intézkedtünk. A természetes elhasználódáson kívül, sajnos, a szándékos rongálások is sok problémát okoznak, a rendszeres karbantartás ellenére ezért sem mindig kifogástalan állapotúak a készülékek.

Sáfrán Andrásné,
panasziroda-vezető, BKV

Anyakönyv

41. számukban Rebenda Sándor (Bánk) panaszkodott. Az NDK-ban nősült levélírót időben értesítettük arról, hogy a külföldi házasságkötés hazai anyakönyvezését a Fővárosi Tanács Igazgatási Főosztálya rendeli el, a bejegyzés kizárólag a Bp. V. ker. anyakönyvi hivatal hatáskörébe tartozik, ügyében tehát minket nem terhel felelősség.

Rompos Dezső
tanácselnök, Rétság

ISMERD MEG LAKÓTÁRSAIDAT!

Itt, Miskolcon csak mosolygunk azon, hogy kedves pesti felebarátaink méltatlankodnak a postai szolgáltatás újabb korszerűsítése miatt. Nálunk ugyanis már régen nem hozzák a lakásajtóig a lapokat. Örvendetes következmény: az elidegenedés feloldása. Vasárnap reggelente össze-összetalálkozunk a levélszekrényeknél. Eleinte gyanakodva nézegettük egymást, ki lehet és mit keres itt? Pár nap múlva már köszöntünk, néhány hét múltán pedig kiderült: évek óta lakótársak vagyunk. Mikor kitűnt, hogy hölgyek is járnak le újságért, már megborotválkozva, hanyag eleganciával lépdeltünk a szekrényekhez. Az önhibáján kívül elvált hölgynek egyik férfitársunk gálánsan fölajánlotta: minden reggel beviszi neki a lapot. Most beszéli rá, hogy az esti lapot is rendelje meg. Egy régi vágású eszbé-elnök azt javasolta, hogy itt, a lépcsőházban tartsunk sajtófélórát.

Priska Tibor

ANGOL ŐSZ

Balázs-Piri Balázs rajza

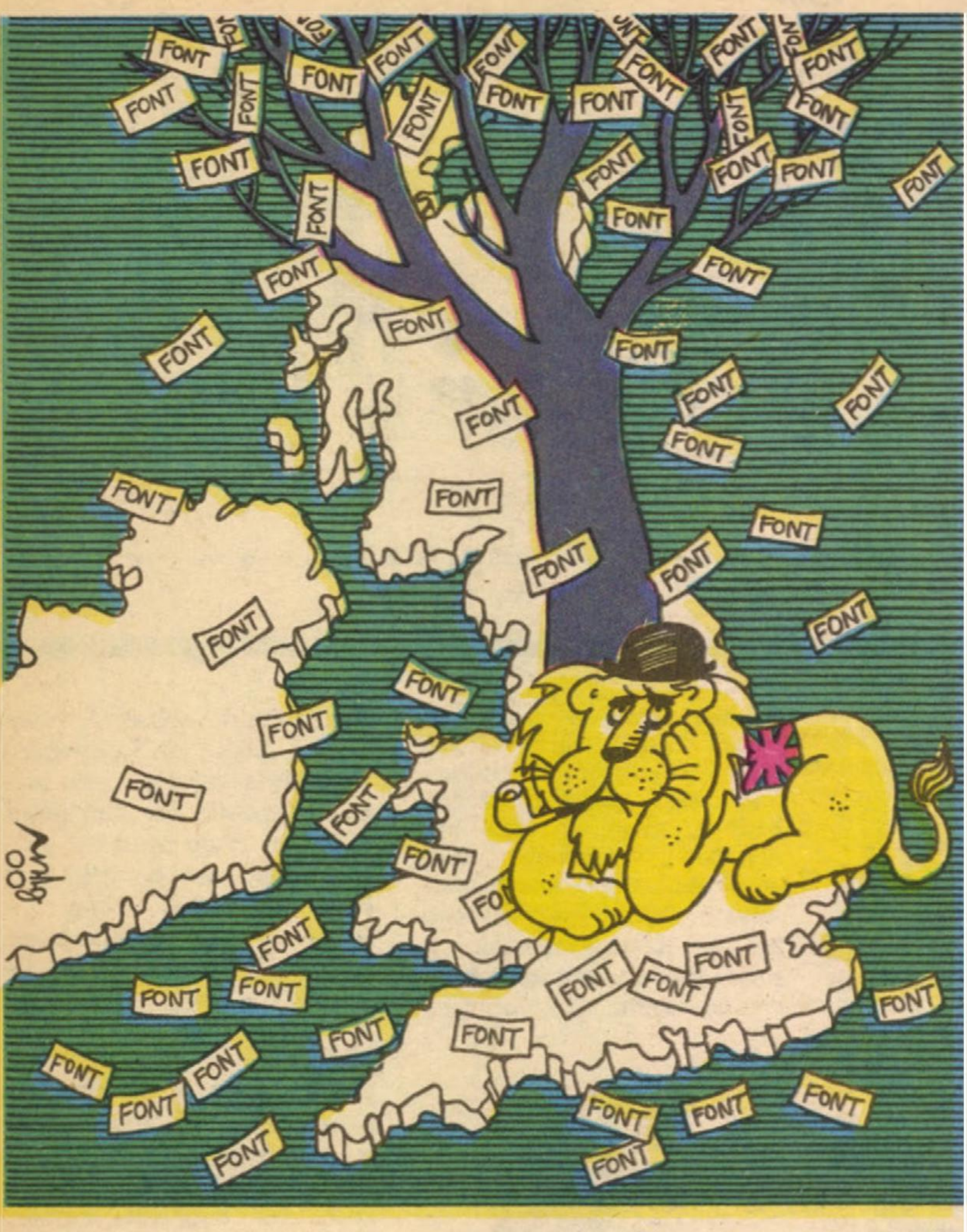

* RÍM KIÁRUSÍTÁS *

GYÁSZZENE

Amikor a banda ráver,
inog minden kandeláber...

VADÁSZATI KÖRLEVÉL

Jelentse minden vadőrző,
van-e környékén vadorzó?

MEGSZÁLLOTT NYELVÉSZ

Fanatikus
fonetikus.

PERZSA TÁJKÉP

Kevés asztag,
tevés osztag...

INTERJÚ A FAVÁGÓVAL

– Miből gazdagodott meg?
– Válaszolok menten:
abból, hogy az erdőben
mindig tönkre mentem...

TÉSZTAKÉSZÍTŐ KISIPAROS

Nagy úr
ma gyúr!

ÖREG TÁNCMESTER

Bánatom fojtom a rumba;
divatból kiment a rumba,
lábamba görcs állt, én, bamba,
nem jut eszembe a szamba...

Szilágyi György

HONI HUMORTÖRTÉNELEM

Illő gyönyörűséggel hallgatom a rádióban a magyar humor és szatíra történetét. Sokat tanulok ebből a kitűnő sorozatból. Hogy például már harcos eleinket a nevetőgörcs rángatta be a Vereckei szoroson és azóta is szakadatlan móka-kacagás az életünk. Sőt, hogy a honi humor gyökerei még ennél is messzebbre nyúlnak. Hallgassunk csak bele az ún. meótiszi magnótekercsekbe.

HUNOR *(belép a Lebédia-kávéházba):* Alászolgája Magor úr, hol volt a népvándorlás alatt, hogy nem láttam?

MAGOR: Ne is kérdezze, Hunorkám. Elkapott az A2. A regebetegség.

HUNOR: Hogyhogy rege-betegség?

MAGOR: Szájról szájra jár.

Hunor ráborítja az ókort, átnyargal Etelközbe és soha többé nem látják.

Aztán, hogy Gugyerák Lajos sem buzogánnyal törte be a bizánci érckaput, hanem egy jól irányzott poénnal. Meg, hogy az első nagy sláger a XIII. sz. elejéről való, Kálmán Imre Tatárbifsztek című operettjéből:

Ide figyelj apukám,
Én vagyok a Batu kán.

És, hogy Béla király névtelen szóvivőjének a neve Mikes és Somogyi volt, s azért húzza az orrára a kámzsáját a Ligetben, mert szégyelli egymást.

Meg, hogy a XVI. sz. első negyedében (Tomori) Palcsi és (II.) Lajcsi főszereplésével óriási siker volt a „Nyomják Mohácsot" című sorozat, többen a fűbe haraptak a nevetéstől. A kuruc vitézek pedig a XVIII. század elején azt dalolták, hogy:

Nagymajtényi síkon letörött a Komlós,
Dérütött kurucnak sorsa roppant romlós.

Talán nem követek el indiszkréciót, ha elárulom, hogy a honfoglaláskori kabaré pormentesítésére én kaptam megbízást a sorozat szerkesztőitől. Az első változatban Kern András játszotta volna Szvatoplukot, Vay Ilus pedig a Hont.

SZVATOPLUK *(telefonba):* Feljössz holnap, szivi?

HON: Nem érek rá. El vagyok foglalva.

Minthogy azonban egy-egy folytatás műsorideje hatvan percnél is hosszabb, megalkottam szertelenül, sőt, Pusztaszertelenül mulatságos kabarémat, „Lófehérke és a hét vezér" címmel. Arról szól, hogy hét elnök összejön és vérszerződést köt a „Duna—Tisza—Dráva—Száva" önsegélyező téesz megalakítása céljából.

KAZAL:
Én vagyok az Álmos vezér,
És a tempót éppen ezér'
Ritka búza, ritka álom,
Diktum-faktum, én diktálom.

CSÁKÁNYI:
Azért, mert a nevem itt Tas,
Nem vagyok én mindig ittas.

SCHUBERT:
Aki sokat csalódott,
Keresse fel Elődöt,
És hetesben, virradóra,
Elmegyünk a véradóra.

KABOS:
Nem hiányzik Huba, látod,
Suskusokban hű barátod.

Bemennek a téesz irodájába, arany a padlója, gyöngy az ablaka.

MAJOR: Ki ivott a Dunácskamból?

CSALA: Ki harapott a Nagyal földecskémbe?

PSOTA: Ki utalt jogtalan munkabérecskéket a kavicsbányácskámból?

Mokány paripáikon bedübörögnek a népi ellenőrzés besenyő harcosai, a sámán feláldozza Lófehérkét, aki még kiskorú és így nem vonható felelősségre, majd az egész társaság vidám „Hejhó"-ban tör ki és átlovagol a kiskereskedelembe.

A finálét a király énekli, talpig jogarban:

Itt jöttek kunék, jöttek avarék,
Itt ezer éve nézünk kabarét.
S ha igát raknak ránk a törökök,
Én azon is, haha, csak röhögök.
Mert tisztán látom, kérem már ma ám,
Itt tejjel-mézzel folyt a Kánaán.
És elkerültek mindig a bajok.
Én nem hiszem, hogy normális vagyok.

Peterdi Pál

SZEMPONT

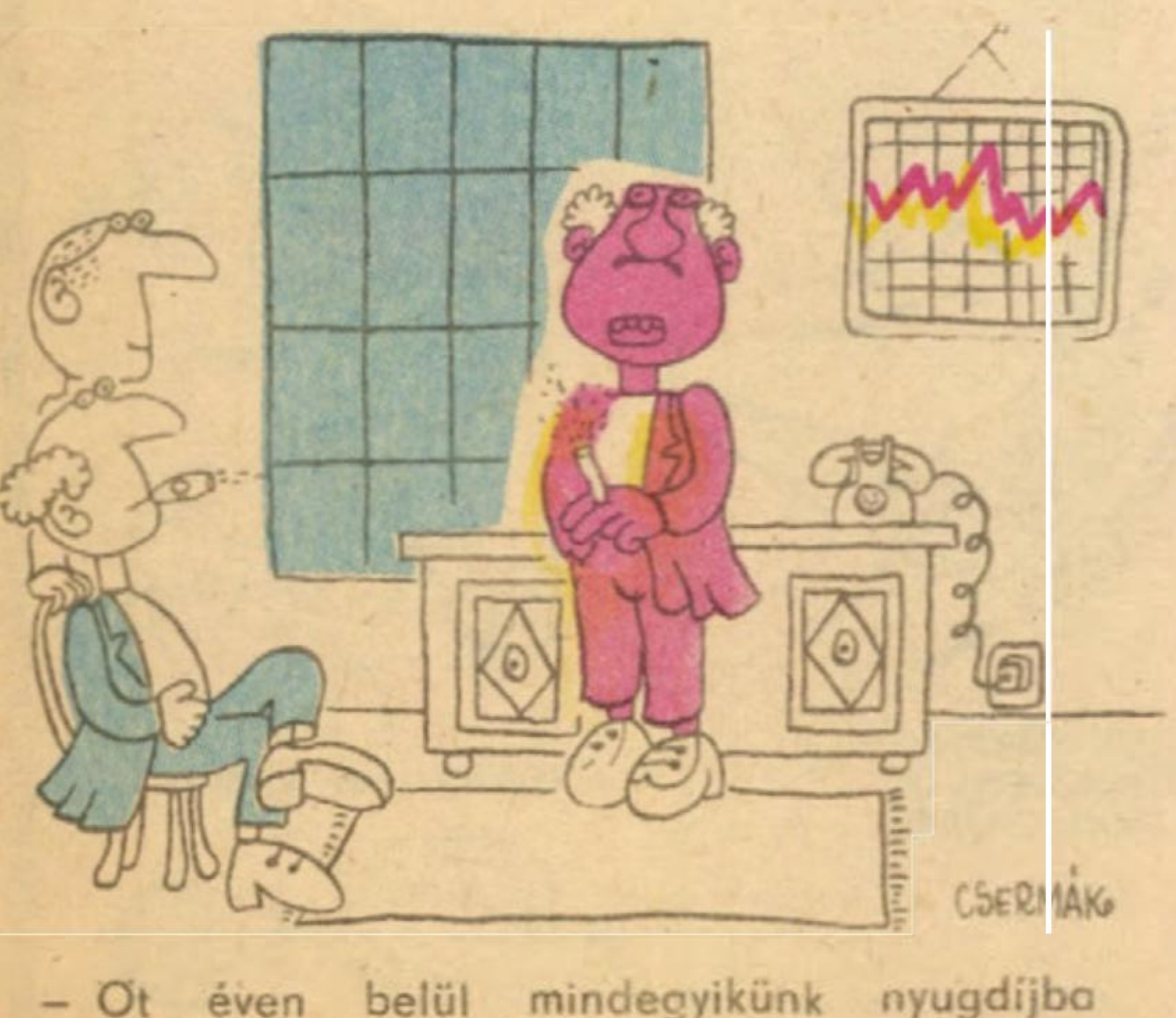

– Öt éven belül mindegyikünk nyugdíjba megy, úgyhogy bátran belevághatunk a húszéves beruházási tervbe.

ÖSSZEKOCCANÁS

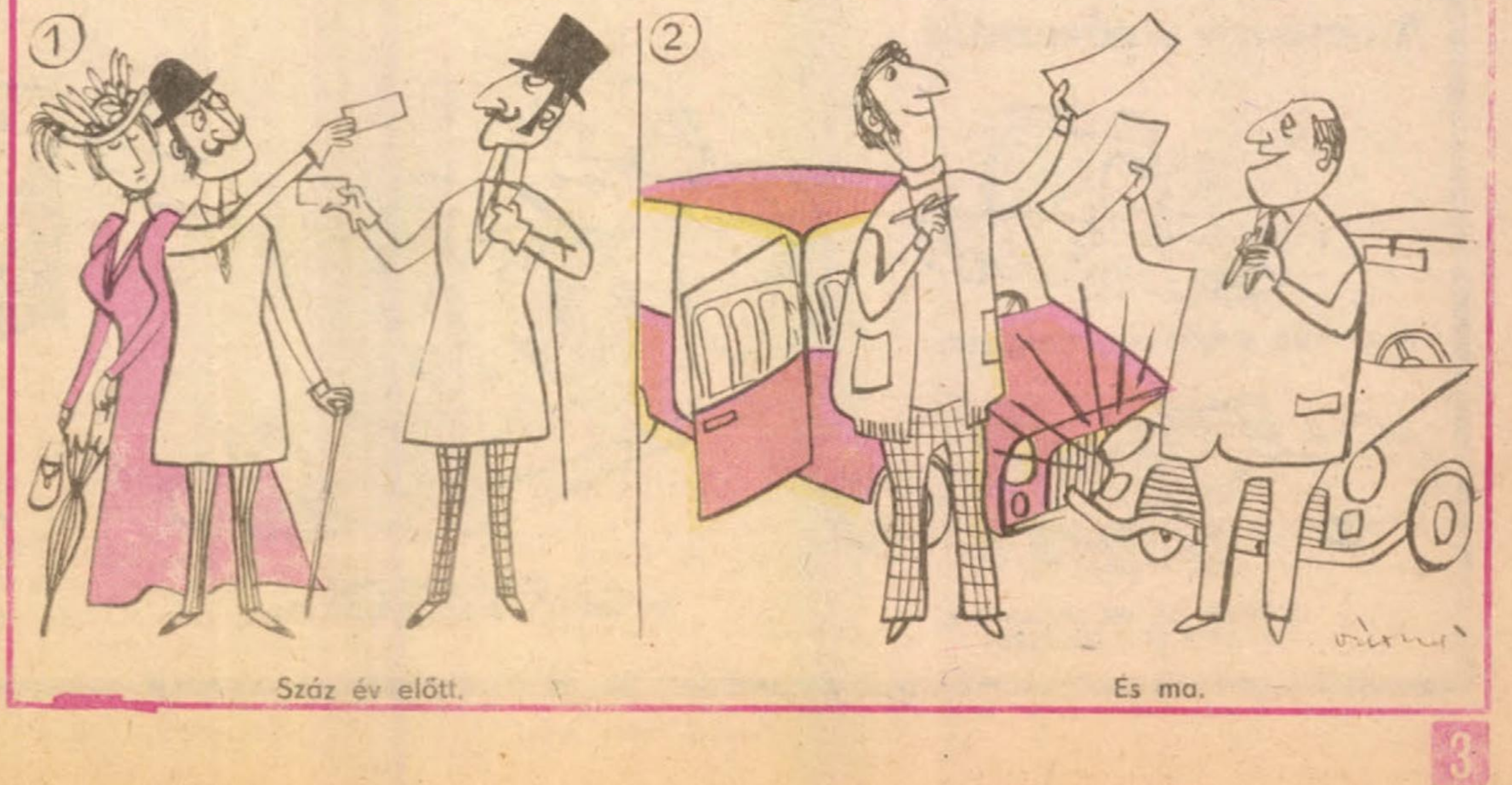

Száz év előtt. És ma.

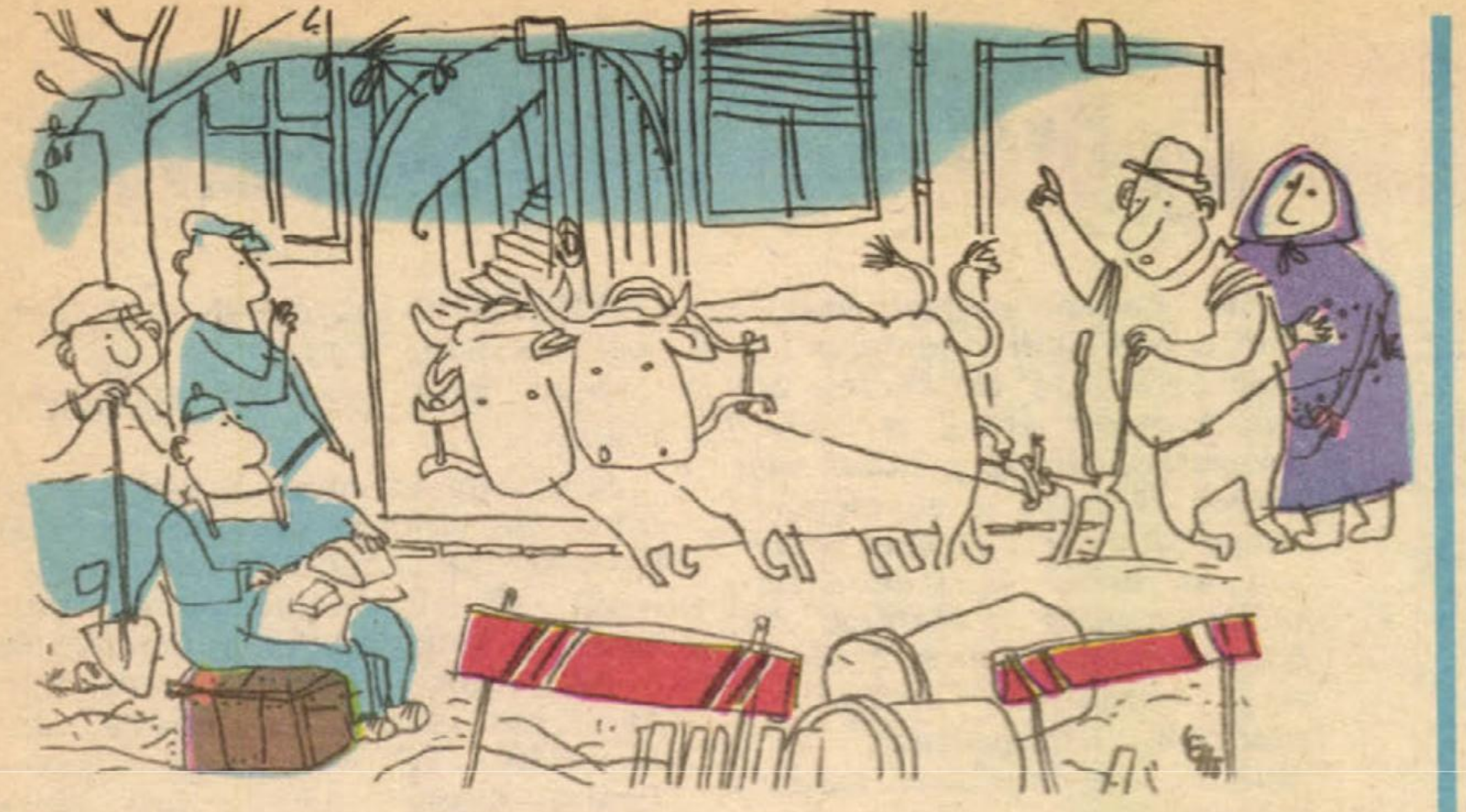

– Azé a föld, aki megműveli!

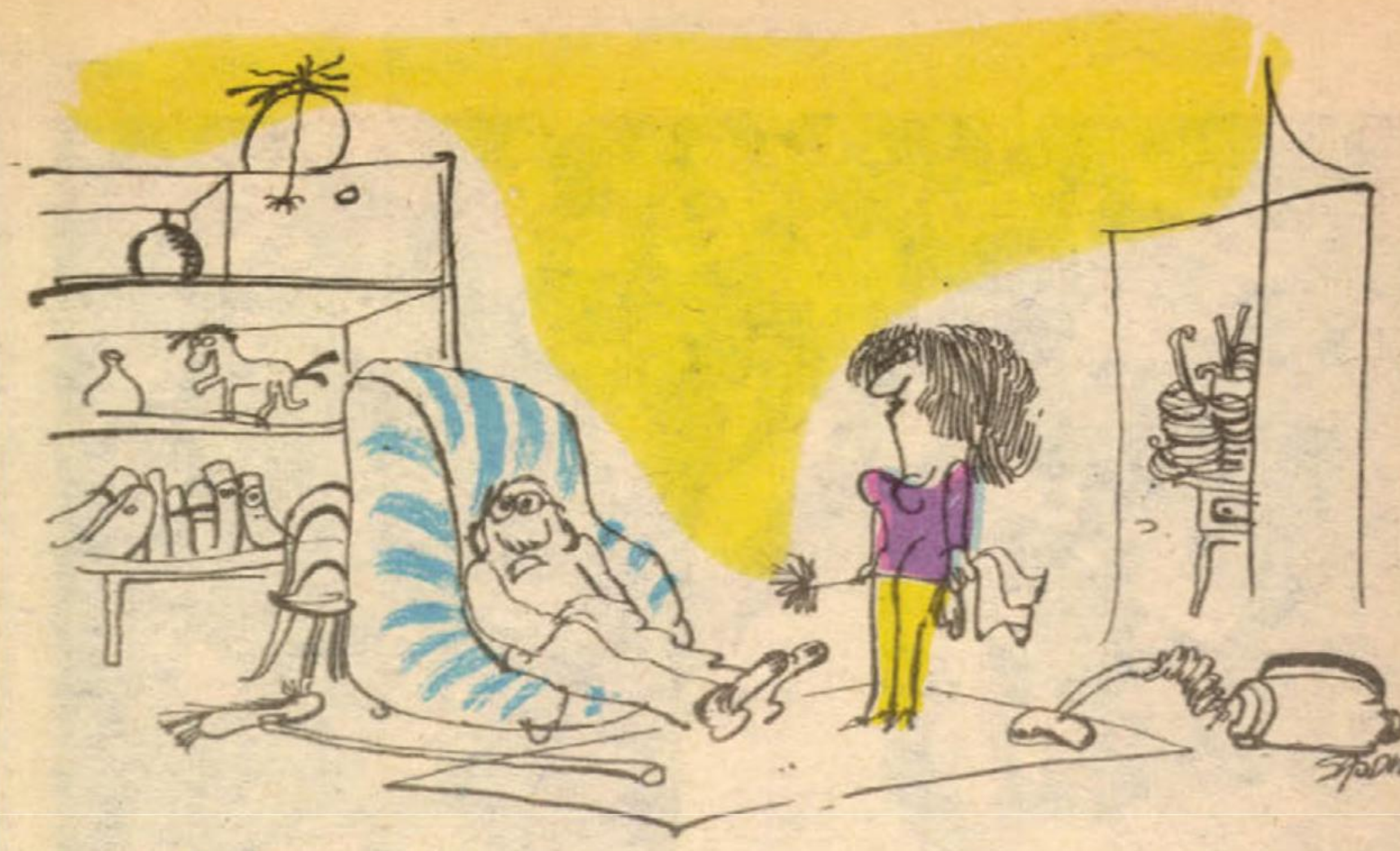

– Addig nem csinálok semmit, amíg a Nők Lapja meg nem írja, hogy mi a férfi munka és mi a női munka.

Levélváltás a citromról

Kedves Szerkesztő úr!

Felhívom a figyelmét arra, hogy az üzletekben kizárólag silány minőségű citromot hoznak forgalomba. Héja kemény, zöld és vastag, belül rostos és szálkás, alig préselhető ki belőle valami lé. Nem vagyunk nagy jövedelmű emberek, de orvosi tanácsra mindkét gyerekünknek, kicsi koruk óta citromos teát és limonádét ad a feleségem. Jómagam pedig minden este félpohárnyi limonádéval veszem be az altatómat. Nem sajnáljuk a kilónkénti 19 forintot, de a mostani rossz minőségű citromból kétszer annyi kell egy-egy limonádé elkészítéséhez vagy a teába, mint azelőtt a jó minőségű, dús levű citromból kellett. Talán csak nem a legolcsóbb és a legrosszabb minőségű citromot importáljuk? Vagy tévedésből biliárdgolyót hoztak be citrom helyett?

Kedves Olvasónk!

Még csak gondolni sem merek arra, hogy a déligyümölcs importjával foglalkozó vállalat kipécézi olaszhon legsilányabb minőségű citromfajtáját, és azt hozza be a magyar fogyasztónak. Esetleg arról lehet szó, hogy mi lovas nemzet vagyunk, de nem eléggé fürge kereskedők. És lóháton nem megy! Más országok esetleg megelőznek bennünket az olasz piacon, és amikor a magyar beszerzők megjelennek, már csak a maradékot kapják.

Azt azonban el tudom képzelni, hogy bevásárlóink nem túlságosan rohannak Catániába, hogy elsők lehessenek a válogatásban. A világpiaci árak emelkedése miatt ugyanis a lében dús citrom beszerzési ára jóval magasabb, mint azelőtt volt, tehát néhány forinttal emelni kellene az árát itthon is. Ezt bizonyára el akarják kerülni, ami tiszteletet érdemlő álláspont. Az a kérdés ugyanis, hogy mit szólna ön, a vásárló, a fogyasztó a kilónkénti néhány forintos emeléshez. Vajon belátná-e, hogy egy jó minőségű citromból kétszer annyi lét lehet kipréselni, mint két vagy három rossz minőségű, kőkemény citromból? És elfogadná-e a néhány forintos ártöbbletet, amibe a szép, érett, lében dús citrom kerülne? Ez az érem egyik oldala. A másik az, hogy valamit mégis tenni kellene, hogy ne dobjuk ki a pénzünket.

Az olcsó húsnak ugyanis híg a leve, de sajnos a devizában olcsó citromnak nem híg a leve. Nekem tehát az a véleményem, hogy ügyesebben nyüzsögjünk Itáliában, és ne elégedjünk meg a maradékkal, amiből sokkal többe kerül a mindennapi limonádénk, mintha jobbat és valamivel drágábbat importálnánk. Nem hiszek abban az elméletben, hogy a citromfogyasztás csökkenhet, mert a rossz citromot nem veszi a vásárló. Szerintem a citromfogyasztás inkább növekedhet, mert a rossz minőségű citromból, mint amilyent most árusítanak, sokkal többet kell vásárolnia a háziasszonynak. A jobb citrom lenne az olcsóbb, mégha drágább is.

Most van a citromfőidény, az őszi—téli hónapokban nagy az emberek vitaminigénye. Tehát idejében szólok! Azt persze nem tudom, hogy honnan lehetne a mostaninál jobb minőségű citromot behozni. Meg lehetne talán kísérelni Cipruson, vagy Görögországban, akár még egyszer megpróbálni a citrom termeléséről világhírű olaszoknál, esetleg máshol a piackutatást. Ehhez nálam sokkal jobban értenek azok, akik az importtal foglalkoznak. Én csak arra szeretném a figyelmet felhívni, hogy amit ők importálnak, azt nekünk kell megenni, és ha netán valahol mégis jobb minőségű citromra lelnek, akkor ne késlekedjenek: vásárolják fel más országok importőrjei elől a jó minőségű, dús levű, érett citromot, és azok kapják a maradékot, a keményet, a zöldet, a vastag héjú, éretlen citromot. Ne legyünk irigyek, hadd jusson ebből másoknak is.

Persze, mindezt önnek és általában a fogyasztónak mondtam el, csupán tájékoztatásul. Eszem ágában sincs tanácsot adni a szakembereknek, ők nélkülem is tudnak mindent a szakmába vágó dolgokról. Bizonyára azt is tudják, hogy nálunk a citrom olyan rossz, mint amilyennek ön a levelében megírta. Abban azonban téved, hogy a nálunk kapható citrom biliárdgolyó. A citrom az citrom. Mindenesetre azt tanácsolom önnek, szokjon le az altatóról.

Földes György

MI Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZA

A defenzív autóvezetés

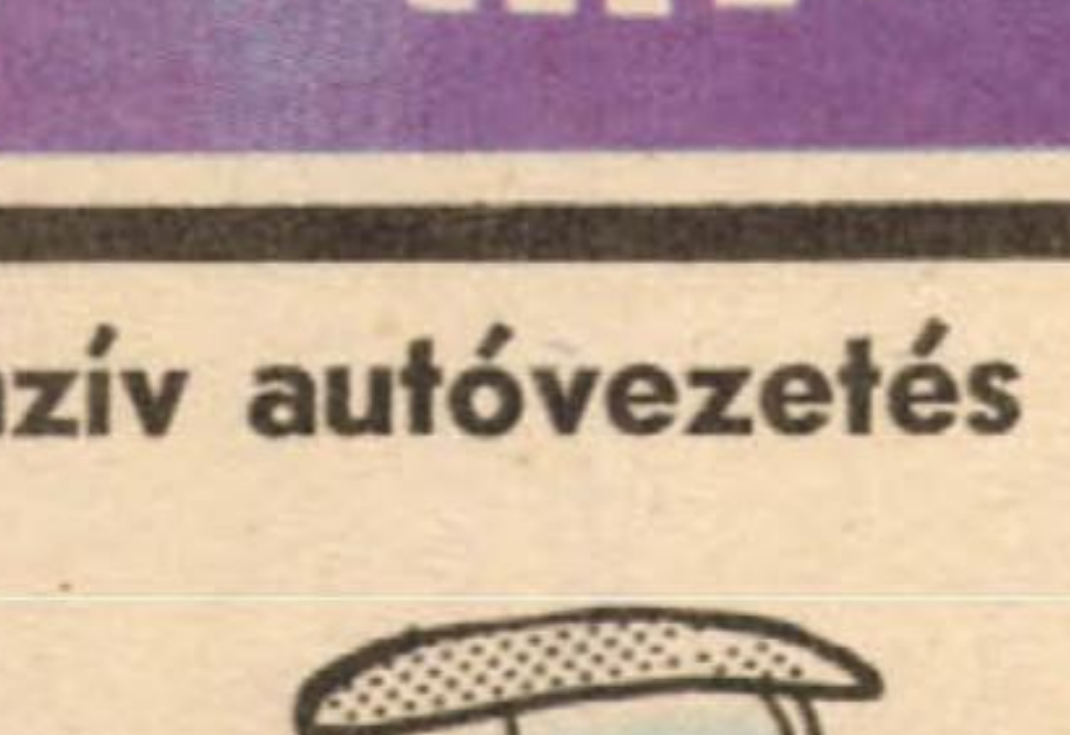

A JÓ LÁTÁS A BIZTONSÁG ELŐFELTÉTELE

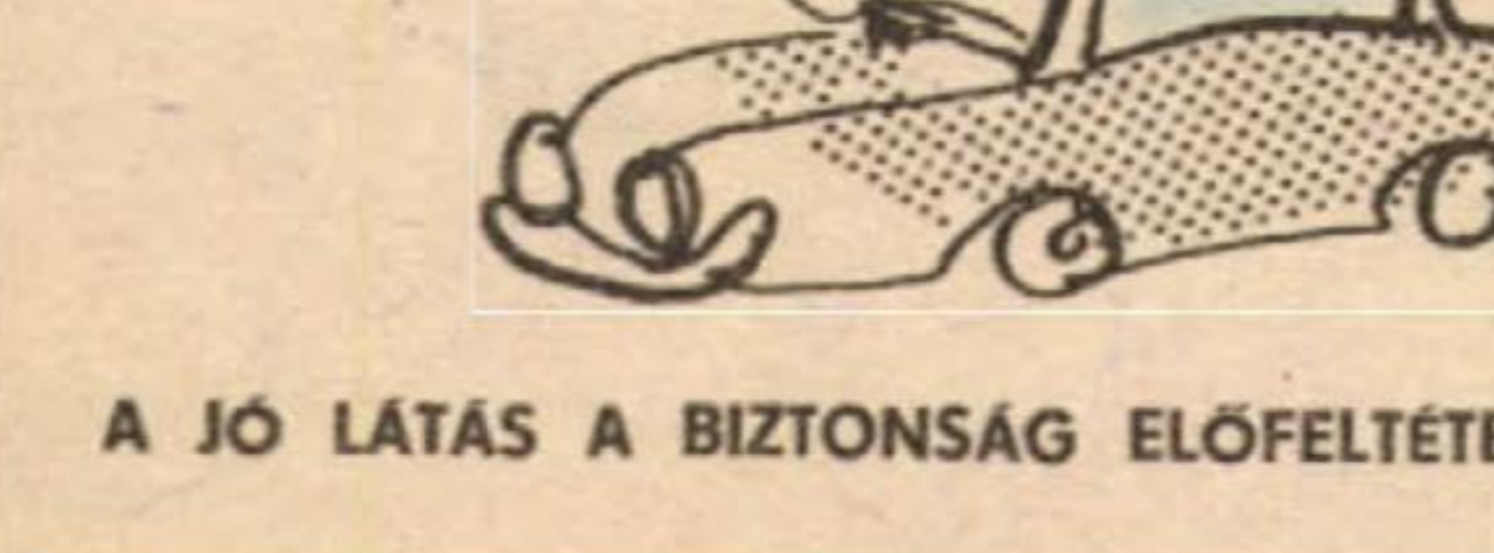

AZ EMBER LEGYEN TÁRSASLÉNY, DE NE A KÖZLEKEDÉSBEN

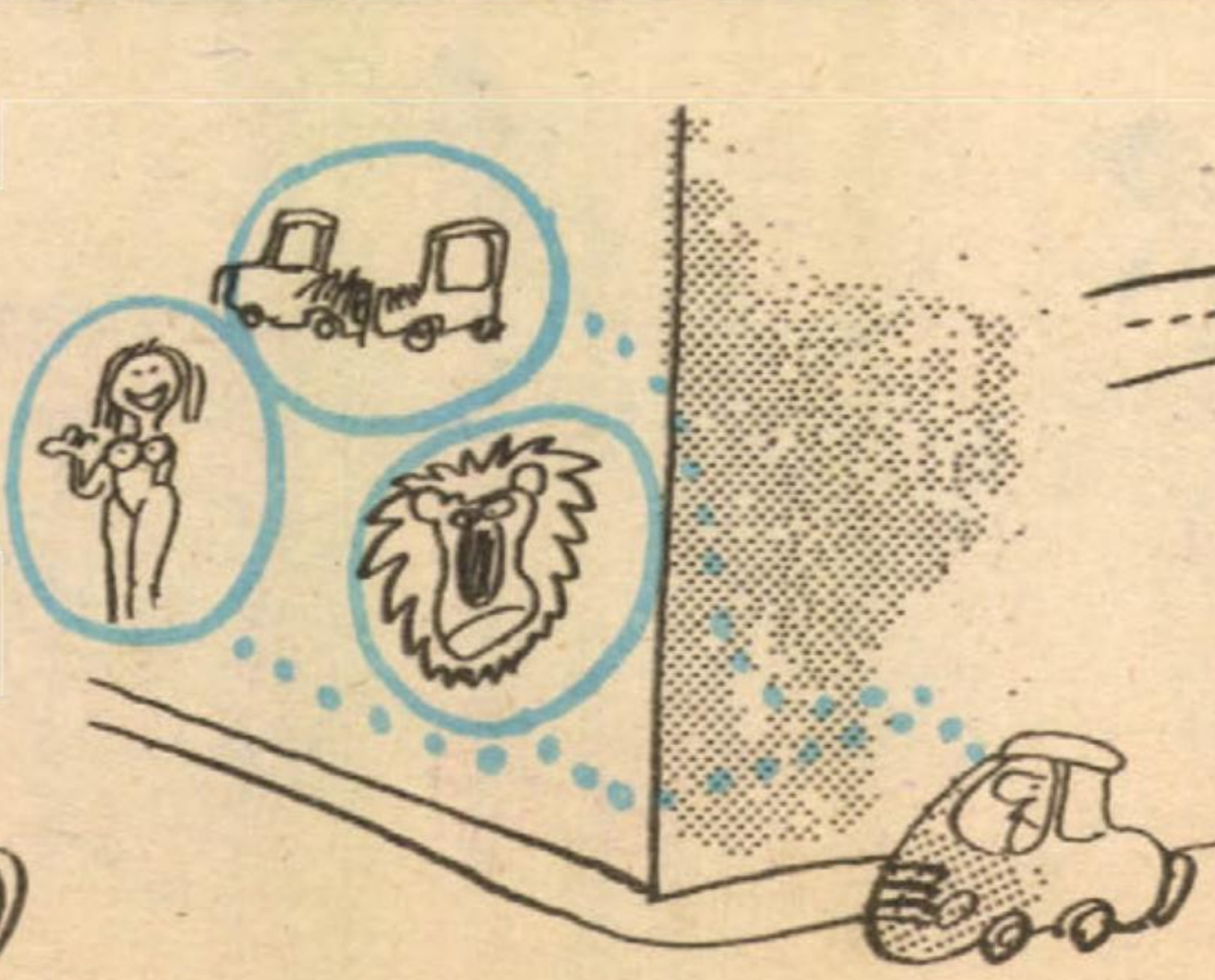

A JÓ VEZETŐ FANTÁZIÁJA 300 MÉTERREL A KOCSI ELŐTT JÁR

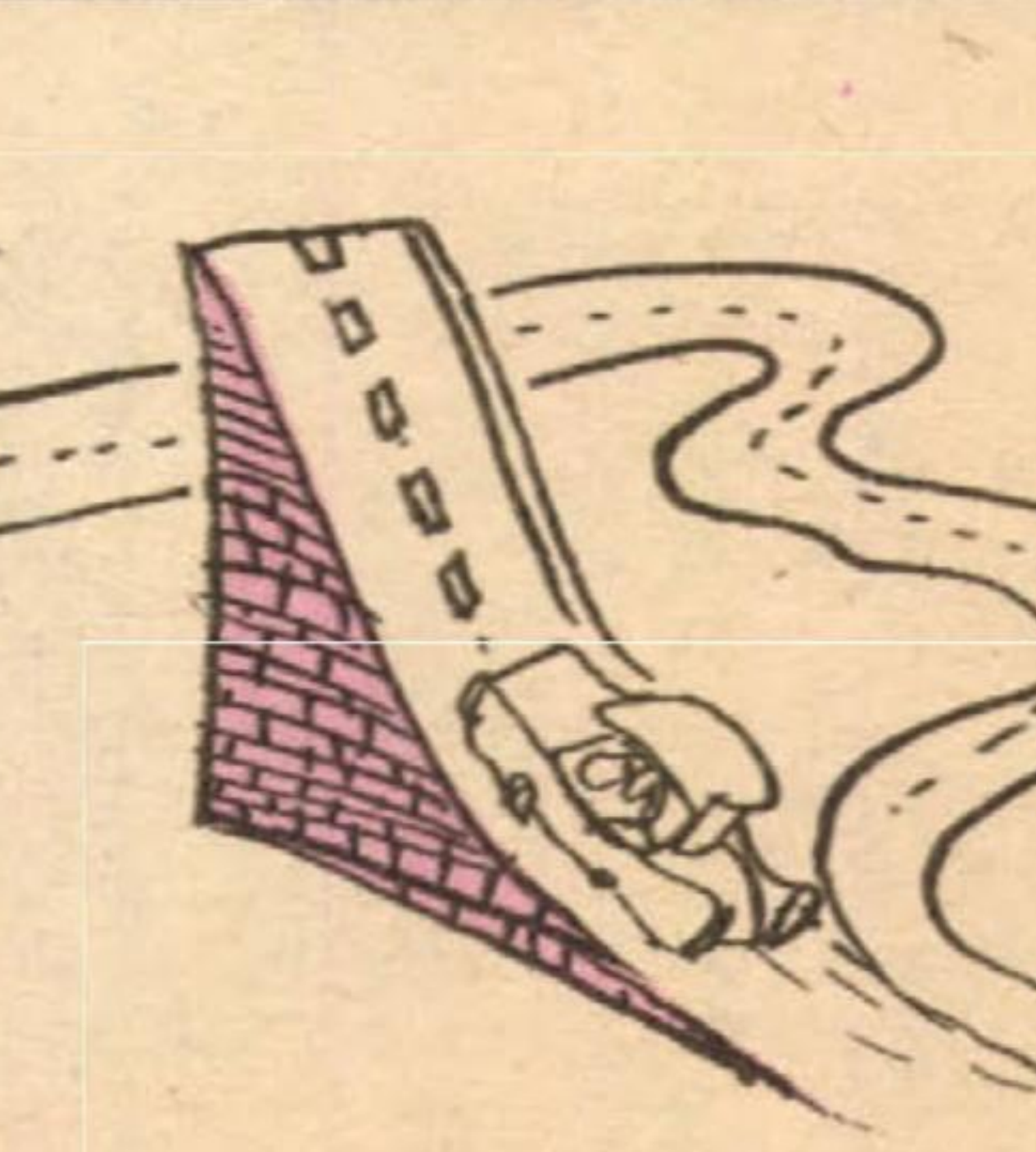

NEM MINDIG A LEGRÖVIDEBB ÚT A LEGGYORSABB

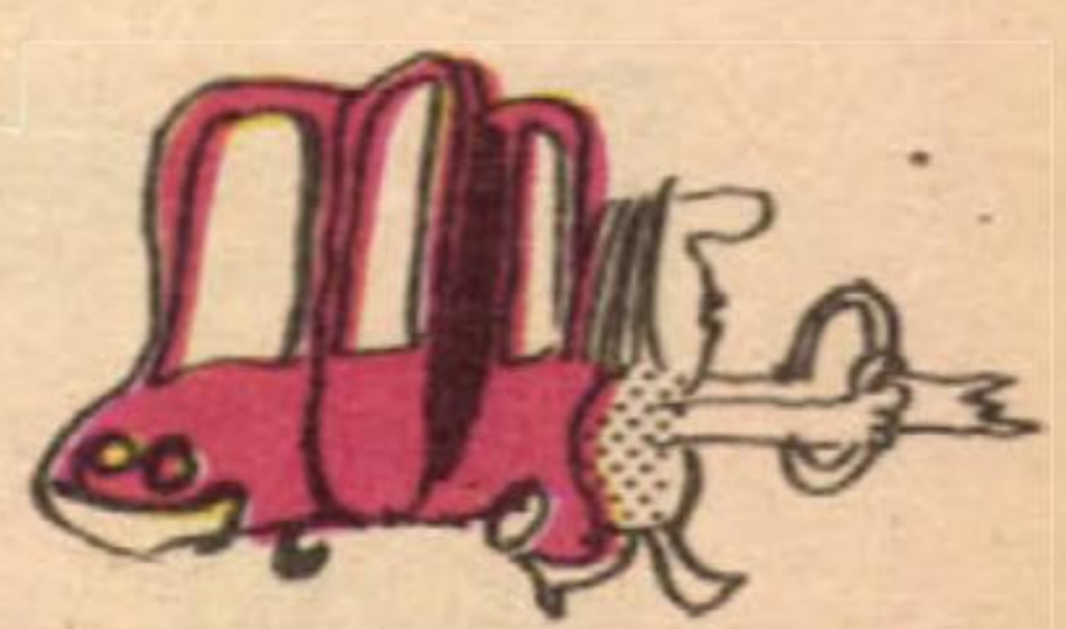

SZORONGÓ VEZETŐ

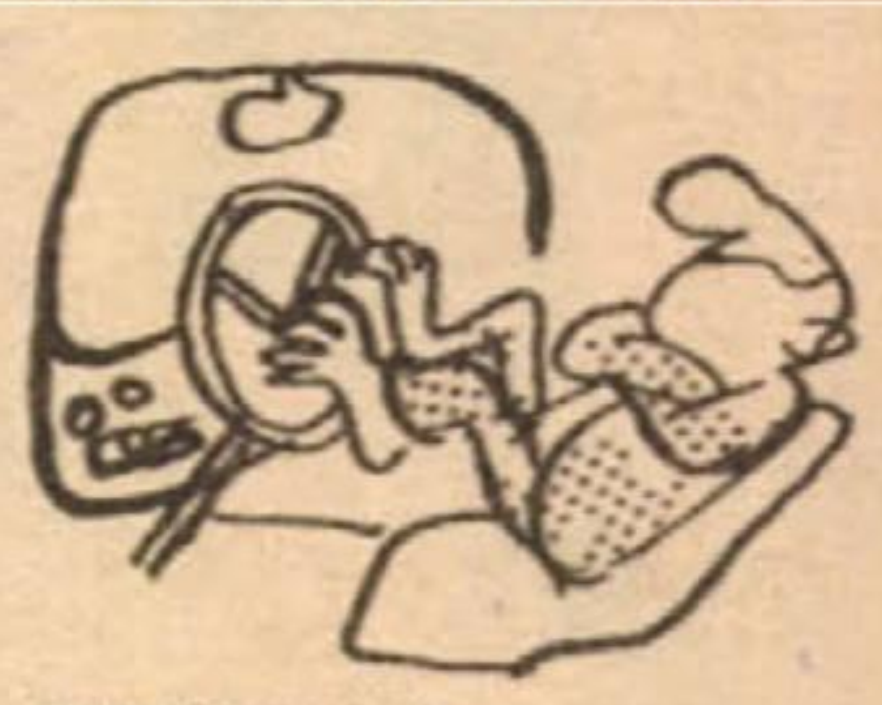

KÖNNYELMŰ VEZETŐ

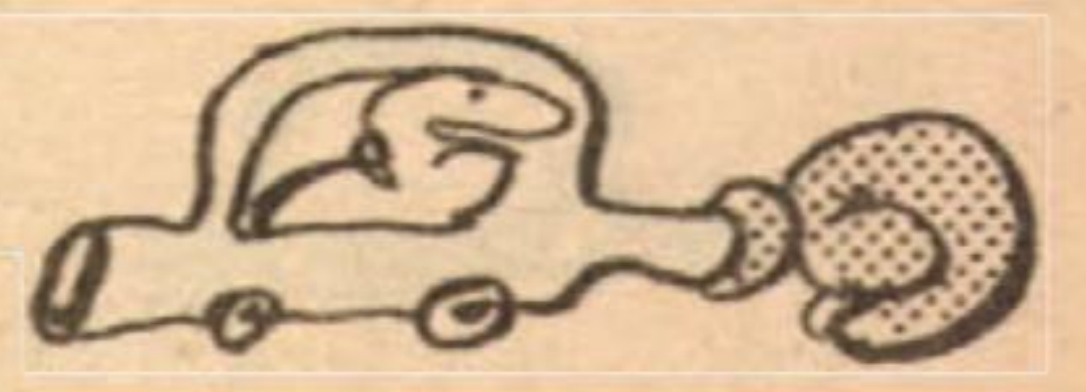

AGRESSZÍV VEZETŐ

LUDAS MATYI TÉVÉT NÉZETT

Nyugtalan vagyok

Már hogyne lennék nyugtalan, amikor a *Jogi esetek* című műsorból állandóan azt hallom, milyen különleges helyzeteket produkál az élet. Egy asszonyt arról értesített a kórház, hogy vigye el a három hete szült gyermekét, mert nem áll módjukban továbbra is ott tartani. Az asszony nagyon meglepődött, mert nem szült gyermeket. A férj is meglepődött és egy kicsit gyanakodva nézett a feleségére. A rejtély megoldása: a szóban forgó nő elveszítette a személyazonossági igazolványát és ezzel az igazolvánnyal valaki más vonult be a kórházba.

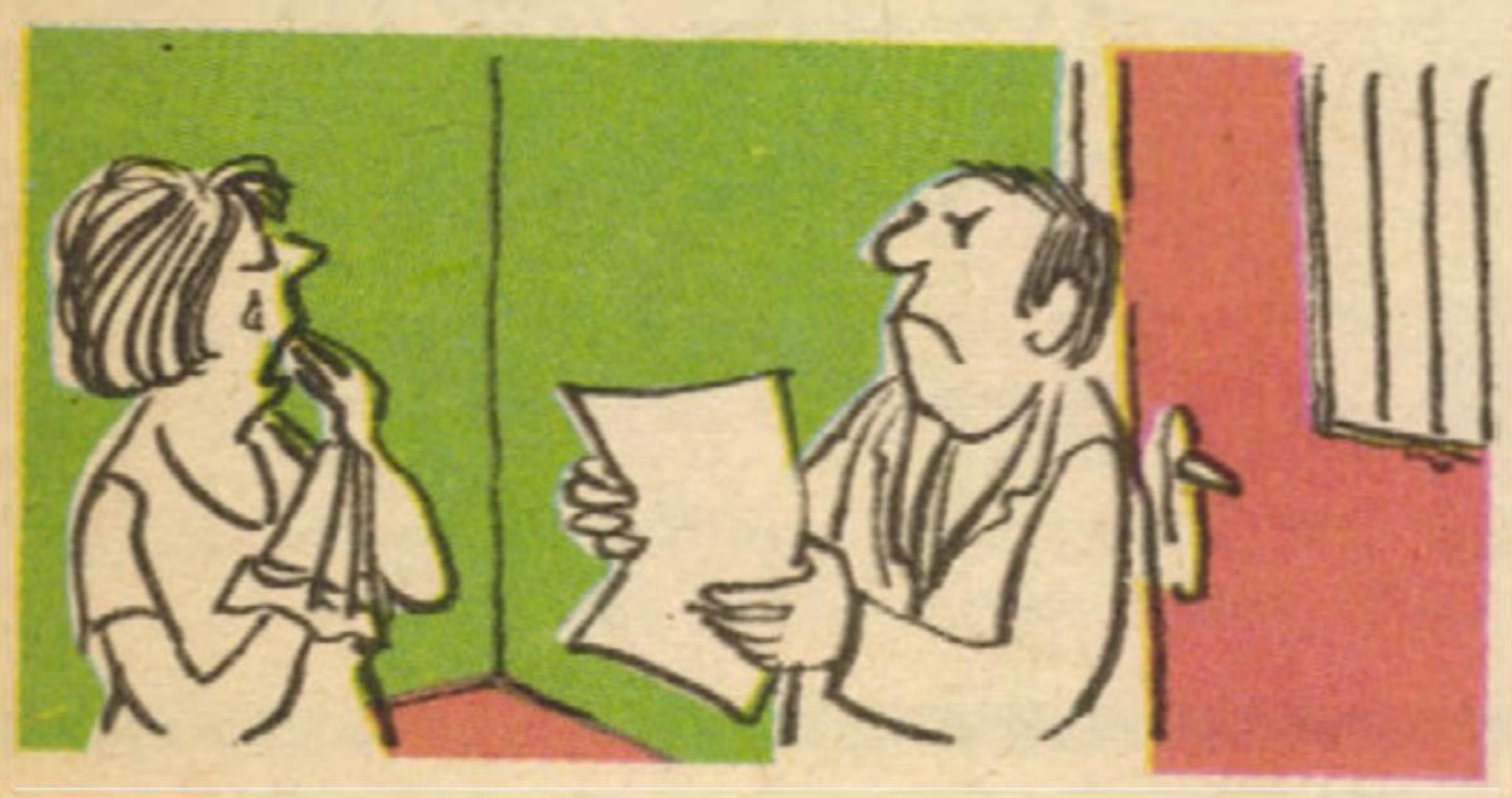

„Az ügy egyszerű" — mondta a jogász szakértő. — „Önnek pert kell indítania és a per folyamán rövid idő alatt tisztázódik, hogy az ön nevére anyakönyvezett gyermek nem az ön gyermeke."

Amióta a Jogi eseteket nézem, nyugtalan vagyok. Mi lesz akkor, ha valaki pert indít ellenem és a per tárgya az lesz, hogy én 1951-ben Flancz Annamária néven férjhez mentem Balatonakarattyán doktor Kiskovács Jánoshoz és most Kiskovács János édesanyja szülőtartást követel tőlem?

Az életben minden lehetséges. S amilyen pechem van!... Nyugtalan vagyok, nagyon nyugtalan. Elmondtam a problémámat egy jogász barátomnak, aki nagyot nevetett, aztán így szólt:

— Marhaság az egész. Az ügy csak látszólag komplikált, valójában nagyon egyszerű a megoldás. Pert indítasz Kiskovács Jánosné édesanyja ellen és bebizonyítod, hogy...

Nem lettem nyugodtabb. Mi van akkor, kérdeztem a jogász barátomtól, ha — tegyük fel — Kiskovács Jánosné testvérhúga, a kilencvenesztendős Pertl Mariska beperel unokatartásért? Vagyis ő az én unokám. S a pert azért indítja ellenem, mert háztartásbeli lévén csak én fedezhetem óvodai tanulmányait, amelyet nappali tagozaton szeretne elvégezni.

— Ne röhögtess — mondta a jogász barátom. — Ilyesmi nem fordulhat elő, de ha mégis, pert indítasz Pertl Mariska ellen és...

Jogász barátom meg akart nyugtatni, de én nem lettem nyugodtabb. Amióta a Jogi eseteket nézem, tudom, hogy minden megtörténhet. Még olyasmi is megtörténhet, amire mindenki azt mondja: ilyesmi nem történhet meg. És én félek a pereskedéstől: sok macerával jár.

— Tegyük fel — mondtam a jogász barátomnak —, tegyük fel, hogy valaki kijelenti rólam: én vagyok a saját édesapám, következésképpen a fiam az unokám és a feleségemnek én vagyok az apósa.

— Tegyük fel — bólintott a jogász ismerősöm.

— Vagy például — mondtam megborzadva —, Nusi néném beperel, mert a feleségem nem adta ki az örökségrészét, pedig én 1916-ban meghaltam az olasz fronton, amit eltitkoltam a feleségem előtt, aki csak évtizedekkel később született és csak évtizedekkel később vettem el feleségül, amelyről az én Nusi néném nem tudott, pedig tudnia kellett volna, mert ő nem csak a nagynéném, hanem a fogadott lányom is...

Nem meséltem tovább a komplikált ügyet, mert jogász ismerősöm ellógott.

Ezúton kérdem nem jogász olvasóimat: mi itt a jogi helyzet önök szerint?

Bevallom őszintén: nyugtalan vagyok...

Mikes György

HÉTVÉGE

(Rejtvény a rejtvényben) A múltkori *Szombat este*... két rejtvénnyel szolgált. Az egyikre — hogy miért küldte el Miss Lilian egyszerre két lovagját is az árverésre, egy fadoboz árát felverni — mindjárt következett a megfejtés is, noha addigra már a fogyatékos szellemi képességű nézők is régen rájöttek. A másik megfejtés viszont a mai napig várat magára: ki volt e zsenge mű szerzője? Honnan vették, netán orozták el az anyagot, erre eddig a legmagasabb szellemi képességű nézők sem jöttek rá. Vagy oly gyengének tartotta a művecskét maga a tv, hogy szégyellte a szerzőt? Akkor viszont miért vitte képernyőre a művet? Lehet, hogy ez — a harmadik rejtvény?

(Csak ülök és csodálkozom) Csak ültem és csodálkoztam, olyan meglepően gyenge vollt (a Taylor futballbíróval készített riport kivételével) a *Csak ülök és mesélek* második adása. Most meg a harmadik váratlanul megjavult és — ahogy egy régebbi filmcím mondta: — A megjavultban bízni kell. Csak ezzel a cinema veritézéssel hagyjanak már fel, az istenért! A múltkor egy trafikban az ötös találat körüli idétlenségektől borzongtunk, most pedig egy utcasarokra helyezett tv-kamerával akarták bizonyítani, milyen ostobák is az emberek. Nem kevésbé idétlenül. Hogy óhatatlanul sok rossz műsort is kapunk az ötven forintunkért, azt már megszoktuk, benne van a rezsiben. De miért kell bennünket még sértegetni is?

(Elsikkasztott parti) Végigszenvedtük a *Sakk, Kempelen úr!* című tévéjáték mindhárom részét. A sakk-kedvelők abban a reményben, hogy legalább a három estén át folyó partit is látni fogják. Sajnos, semmit nem láthattunk belőle. Talán nem ártana egy negyedik, pótrészt leforgatni, amelyben a mérkőzést is mutatják. Nem lesz nagy művészet, ha jobban sikerül az előző háromnál.

Barabás Tamás

SOROZATOK

A világ minden televíziós műsora — Angliától Zambiáig — teli van folytatásos műsorokkal, azaz sorozatokkal. Népszerűségük nem vitatható, legyen a sorozat hőse állatfigura vagy mesterdetektív. Ezért nem értek egyet azokkal a bírálókkal, akik szóváteszik, hogy a mi televíziónkban túltengenek a sorozatok, ugyanis dramaturgiai törvényeiket nagyszerűen lehet alkalmazni az élet minden területén. Példákat is mondhatok rá:

Éjszaka kettőkor a feleségem villámló szemekkel fogad:

— Hol voltál??!!

— Kérlek — mondom —, nagyon érdekes története van annak, hogy később jöttem haza. Este hét órakor kezdődött, mikor éppen indultam hazafelé. Mert ugye azt beszéltük meg, hogy fél nyolcra csinálhatod a vacsorát?

— Nagyon jól emlékszel — sziszegi a feleségem.

— Nahát — folytatom —, ballagok hazafelé, mikor észreveszem, hogy az irattárcámat a hivatalban felejtettem, a pénzem is benne volt. Akkor vettem észre, amikor venni akartam neked egy kis édességet, és a pénztár előtt hiába kerestem a tárcámat. Képzelheted, milyen kínos helyzetben voltam.

— Gyorsabban, ha lehetne! — mondja ingerülten a feleségem. — Éjszaka két óra van, tekintettel lehetnél rám is.

— Én sem aludtam mostanáig — jegyzem meg —, és te akarod tudni, hogy miért jöttem haza ilyen későn. Szóval visszamegyek a hivatalba, ilyenkor egy lélek sincs már bent, a portást is úgy kellett előkerítenem. Felmegyek az emeletre, és az irattárból fény szűrődik ki. Gondoltam, véletlenül égve hagyták a villanyt. Más ügyet se vetett volna rá, de én benyitok, hogy lekapcsoljam. És meglepődve látom, hogy egy fiatal nő ül ott, pontosabban alszik, karjára hajtott fejjel, az íróasztalra borulva. Az arcát nem láttam, azt se tudtam, hogy él-e vagy meghalt.

— Kezd érdekes lenni! — villámlik a feleségem szeme.

— Ezzel vége az első résznek — mondom könnyedén és indulok a fürdőszobába. De a feleségem kiugrik az ágyból és visszaránt:

— Mi az, hogy vége? — kérdi rekedten az izgalomtól.

— A történetet holnap este nyolckor folytatom — felelem. — Ez egy négyrészes történet lesz, izgalmas, bonyolult és sokszálú. Biztos vagyok benne, hogy alig várod a folytatást. És légy szíves, ne ráncigálj, mert nem csapom össze a történetet a te kedvedért. Holnap nagyon röviden összefoglalom majd neked, hogy mit hallottál tőlem az előbb, és aztán folytatom.

— Disznó! — kiáltja egyszerűen a feleségem, és lefekszik a fal felé fordulva.

Amikor én is lefekszem, és eloltom a villanyt, szándékosan dobálni kezdi magát az ágyban, cigarettára gyújt, villanyt gyújt, ki-be járkál.

— Nagyon kérlek, próbálj csendben lenni és aludni — jegyzem meg halkan, egy kis szemrehányással. — Nagyon fontos dolgon kell gondolkoznom.

— Nagyon fontos dolgon? — kérdezi ádáz gúnnyal.

— Nagyon — felelem. — Reggel egy értekezleten felelősségre vonnak. Reggelig ki kell találnom egy kusza történetet a főnökömnek, hogy mi történt. Az első harmincöt-negyven percben exponálnom kell a disznóságom előzményeit, majd kell egy kis konfliktushelyzet. Ha ki tudom húzni a beszámolómat fél tízig, nyerek egy kis időt. Akkor ugyanis befejezzük az értekezletet. A főnök fél tízkor megnézi a televízióban az ismétlést, tudod, azt az izgalmas sorozatot.

Somogyi Pál

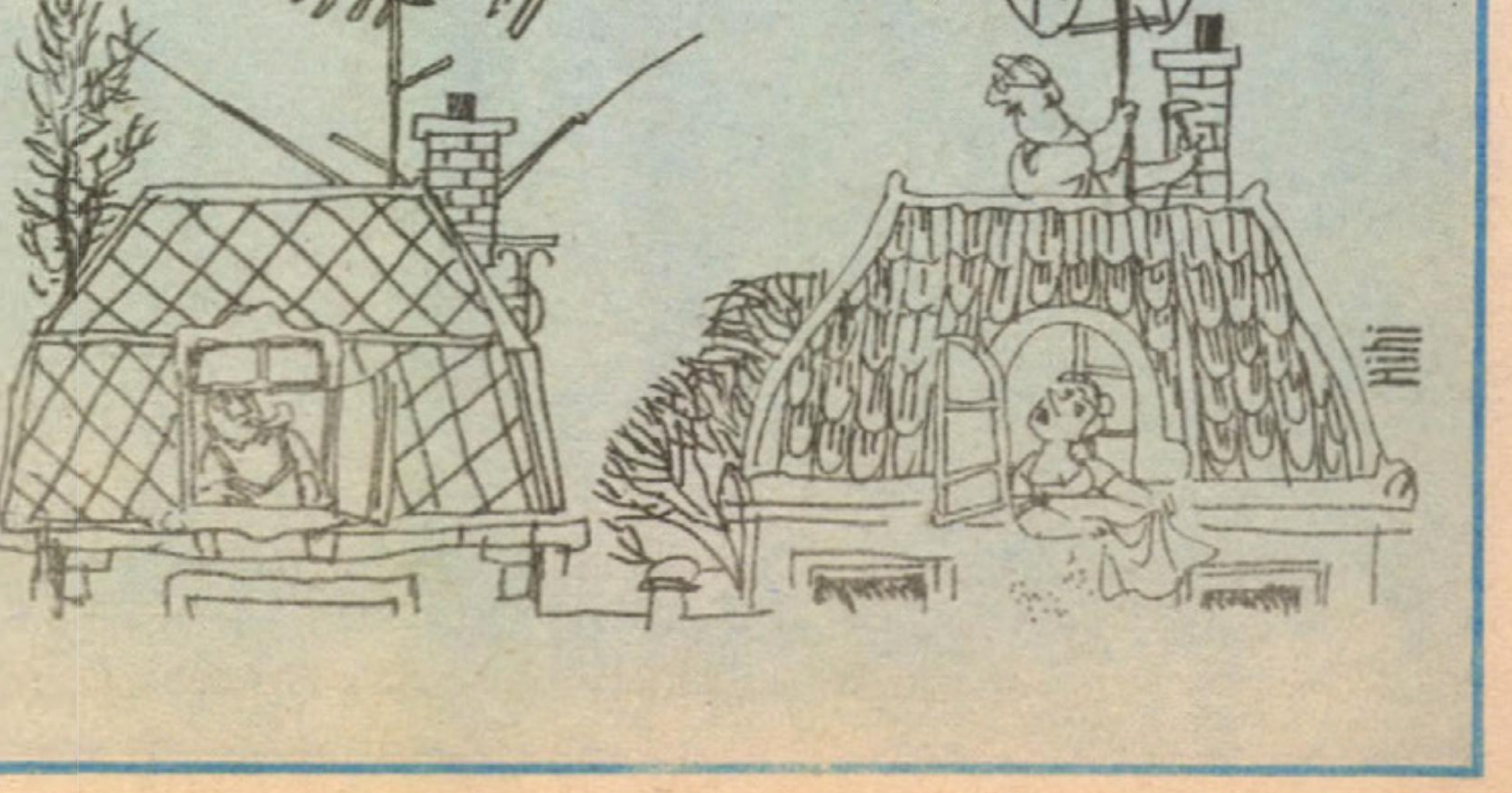

VERSENGÉS

— A szomszéd antennakonstrukcióján akarsz te túltenni?

PANASZKÖNYVI VÁLASZLEVELEK

A közelmúltban határozat született arról, hogy fokozottabban kell ellenőrizni a panaszkönyvi bejegyzésekre küldött válaszleveleket.

Kötelességemnek éreztem, hogy néhány példával segítségükre siessek azoknak az üzemegység-vezetőknek, akik még gyakorlatlanok ezen a téren.

Kedves Vásárlónk!

A szóban forgó csokoládés doboz tartalma, mi tagadás, kissé furcsa volt. Találtunk ugyan benne egy cédulát, melyen az állt, hogy a gyártmányainkon levő szürke réteg oka a dús vajtartalom, viszont kétségtelen, hogy a dús szürke réteg már teljességgel elette ön elől magát a gyártmányt.

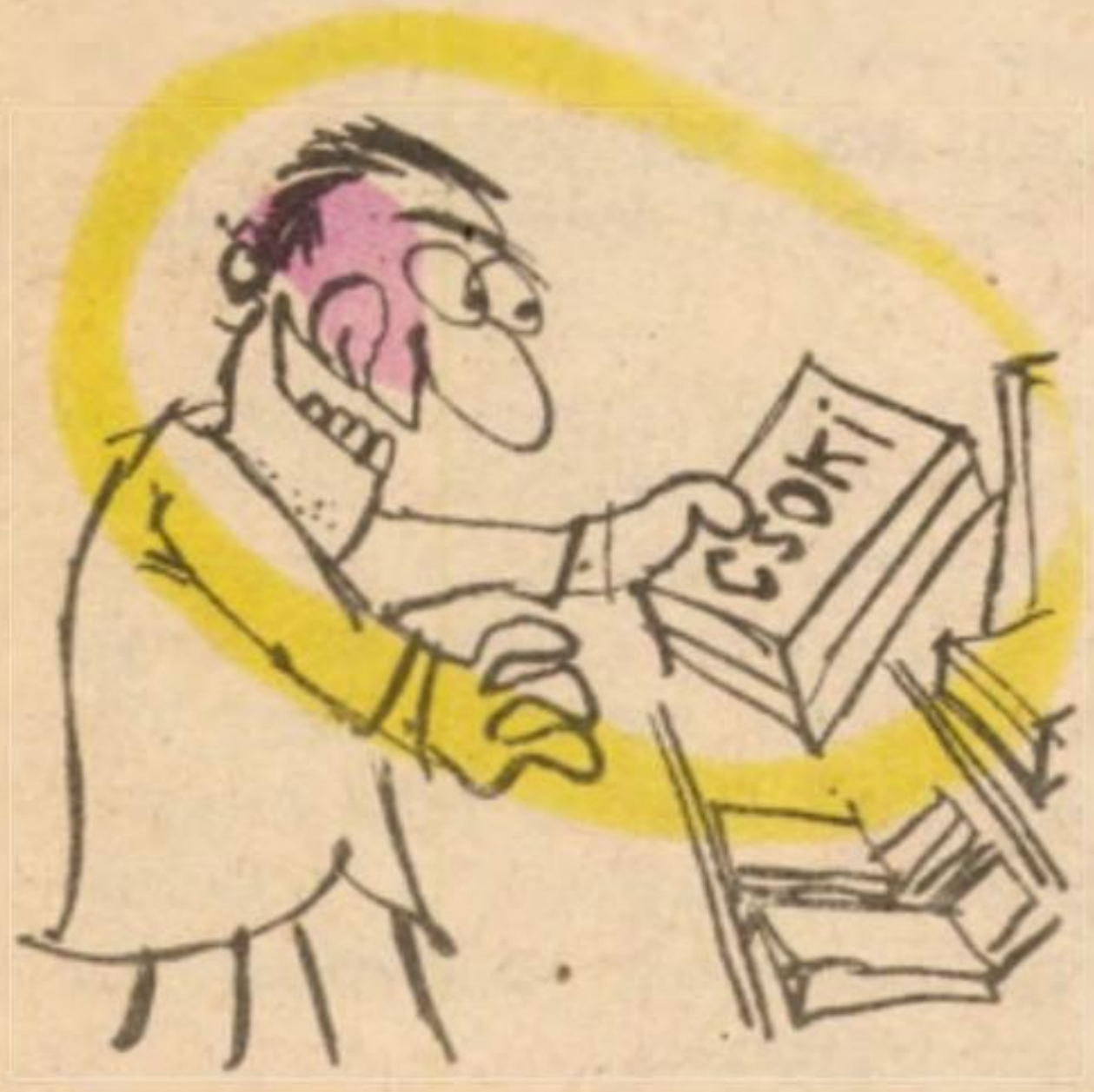

Megjegyzésül csupán annyit; ha figyelmesebben olvasta volna el a dobozon éktelenkedő feliratot, amelyről egyértelműen kiderül, hogy a szavatossági idő féléve lejárt, nem esett volna abba a hibába, hogy falánkul megvegye.

A bűnösöket megdorgáltam, a romlott árut átrakattam egy másik polcra.

Aláírás: Vezető

A kedves Vendég

tévedett, amikor visszautasította a gombás szeletet, mondván, hogy romlott a hús. A húsnak nem volt semmi baja! Ezt igazolják azok a kórházi zárójelentések is, amelyeket azoknak a vendégeknek adtak ki, akik nem kifogásolták az étel minőségét, és sikeresen kigyógyultak a gombamérgezésből.

Aláírás: Vezető

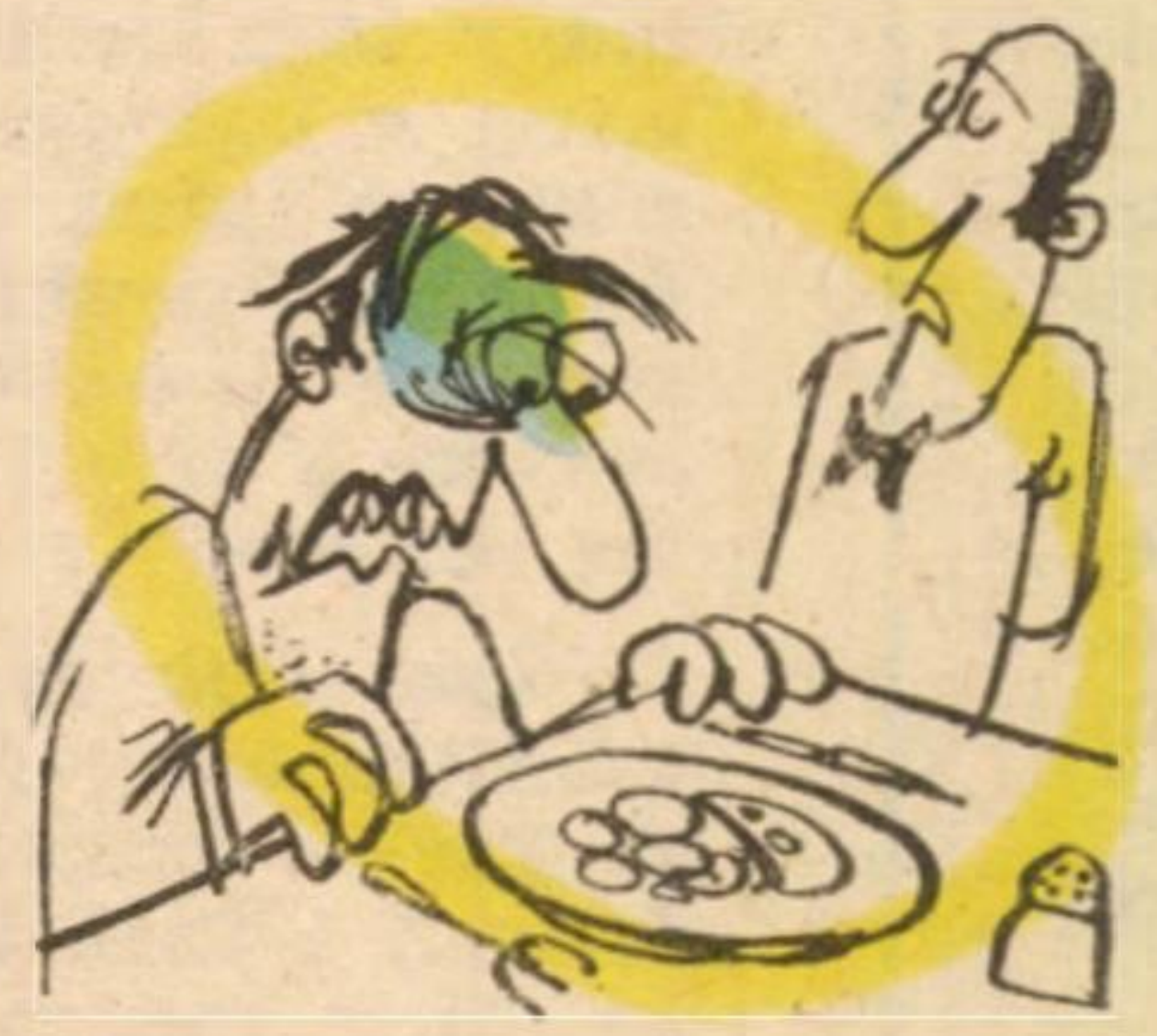

A kedves Vendégnek

teljesen igaza volt, amikor kifogásolta, hogy szódavízzel töltik meg a Harmatvizes üvegeket, és ezzel darabonként 3 forint meg nem engedett haszonhoz jut a csapos.

Abban is igaza volt, hogy sérelmezte a pincér viselkedését, aki egyszerűen lehülyézte és több pofon jellegű cselekményt hajtott végre az ön arcán.

A vezetőtől sem volt szép, hogy a kedves vendég mamájának emlegetésével vágta magához a panaszkönyvet. Mentségül mindössze annyit hoznék fel, hogy nagyon nehéz napunk volt, mert ön már körülbelül a huszadik vendég, aki felfedezte a szódavizes trükköt.

A vizsgálatot megindítottam.

Aláírás: Vezető

Asszonyom!

Örömmel jelenthetem, hogy alapos vizsgálatunk bebizonyította, a pénztárosnő valóban becsapta önt.

Mentségére csupán annyit szeretnék felhozni, hogy az illető kisegítő pénztárosként dolgozott nálunk és mindössze egyetlen napig. Bizonyára késséggel vissza fogja téríteni önnek a pénzét, ha személyesen felkeresi.

Sajnos a lakáscímét nem tudjuk megadni, pedig nekünk is szükségünk lenne rá, mert véletlenül magával vitte a napi bevételünket.

Aláírás: Vezető

Uram!

Önnek teljesen igaza volt, amikor megjegyezte, hogy a mozigépész megcsonkította az új magyar filmet, egész jeleneteket hagyott ki belőle.

Szigorú ejnye-bejnyében részesítettem, és a leghatározottabban figyelmeztettem, hogy a legközelebbi fegyelemsértésnél komolyabb büntetésben fog részesülni. Még az is lehet, hogy az említett filmet, melynek ön csak részleteit láthatta, egész terjedelmében végignézetem vele.

Aláírás: Vezető

Ha valakinek nem tetszenének az általam javasolt példák, természetesen megmaradhat a régi módszernél; ezután se adja oda senkinek a panaszkönyvet.

Selmeczi Tibor

KUTYASZEMMEL

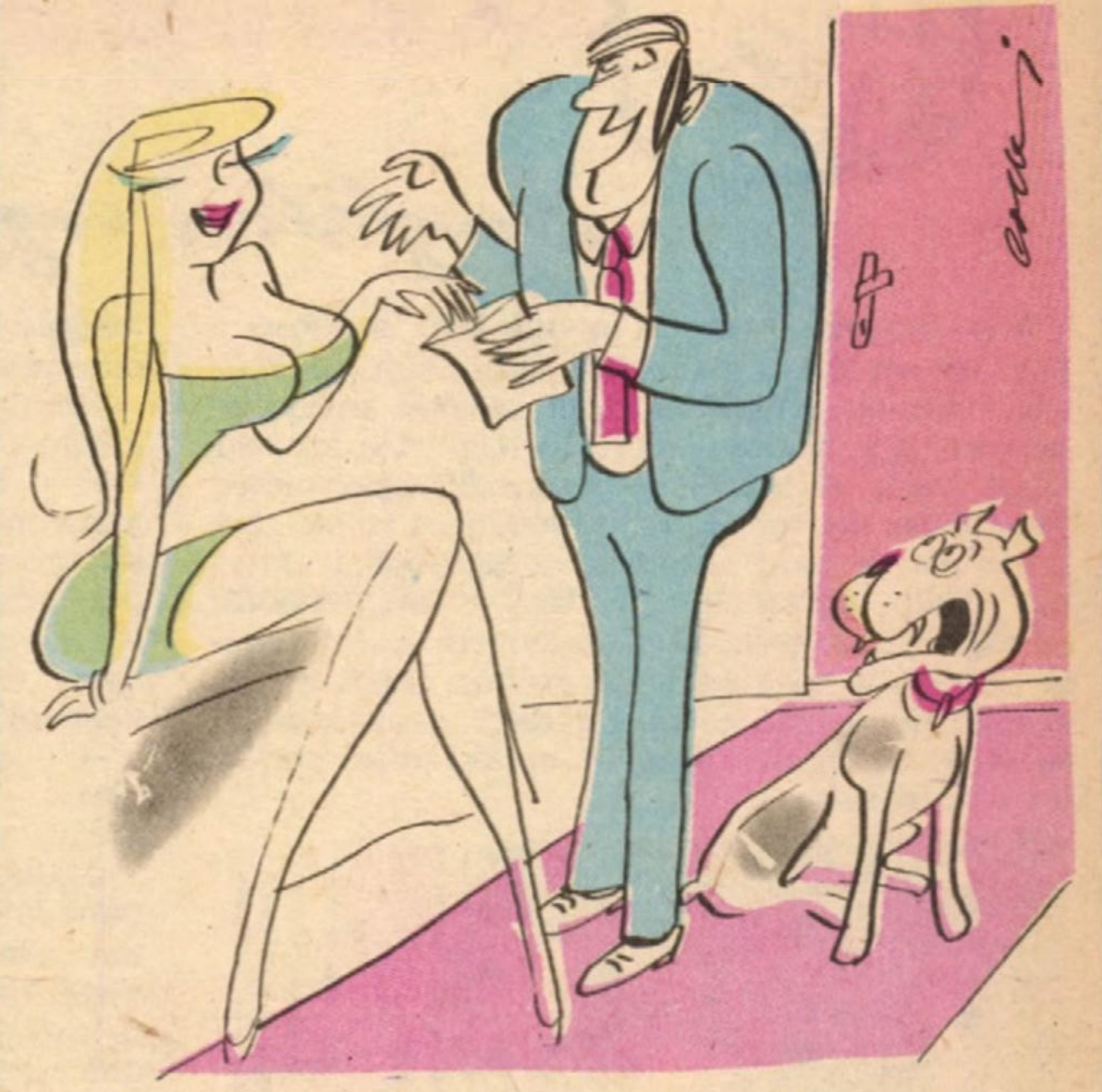

– Bezzeg, amíg meg nem barátkozott velem, addig mindig engem kínált meg először cukorral.

TAPINTATOS BARÁTNŐ

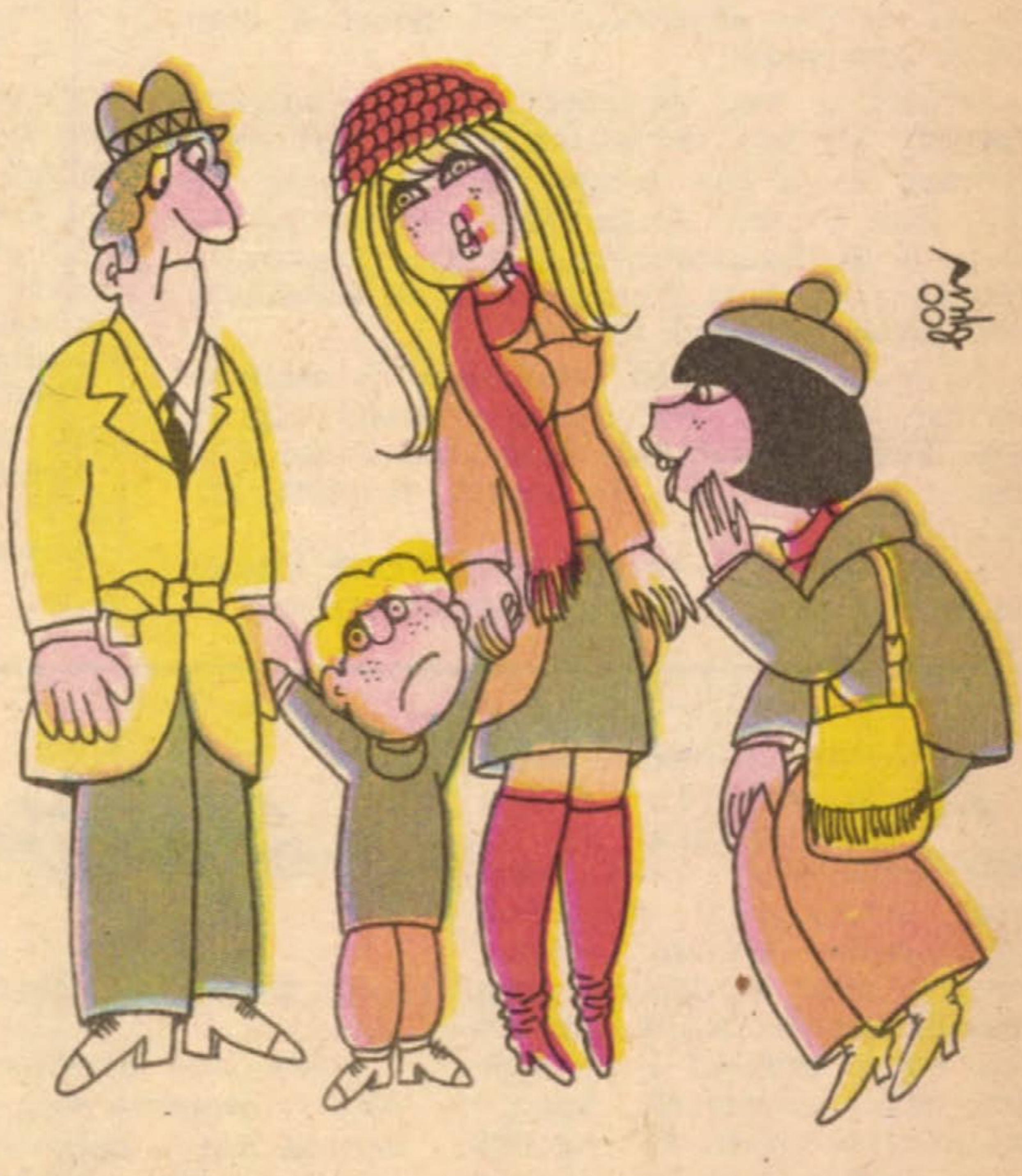

– Milyen helyes a kisfiad! A férjedtől van?

DILEMMA

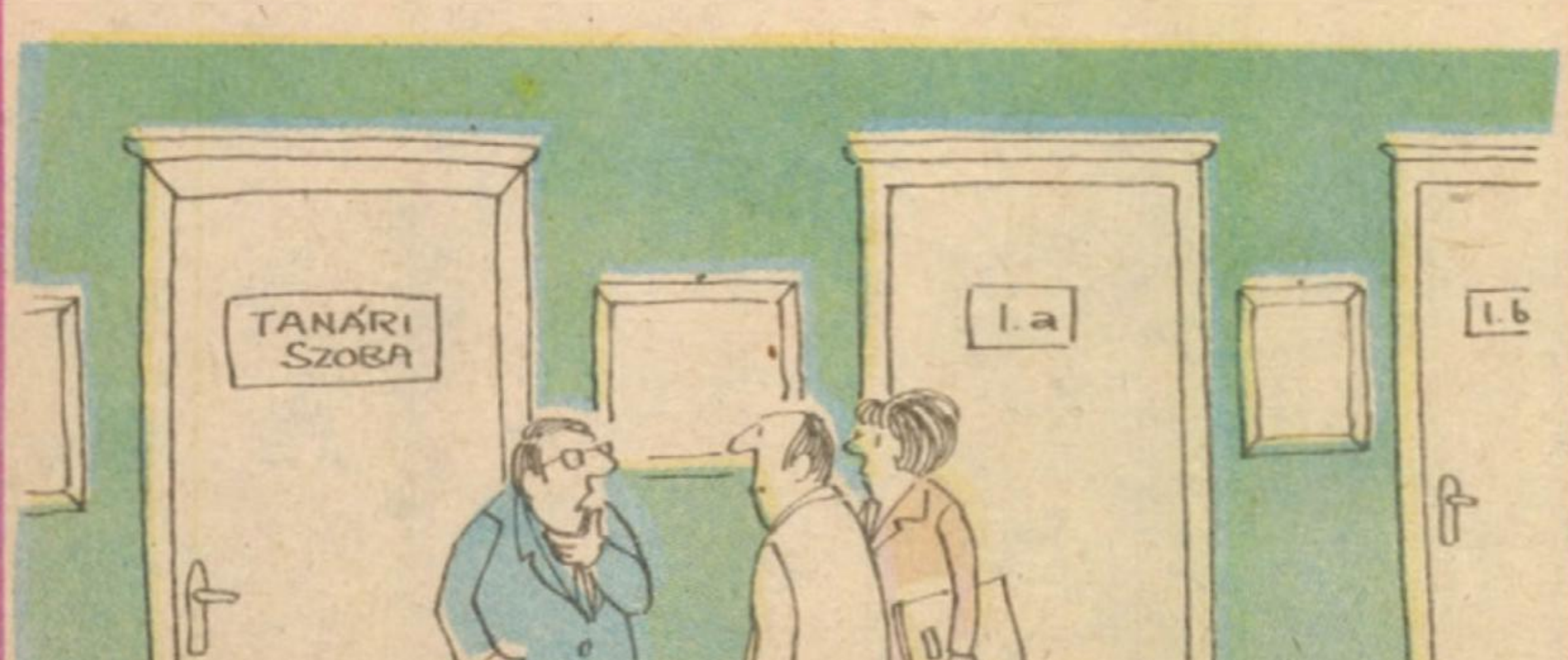

– Sportszereket, vagy könyveket vegyünk a gyerekeknek?

OPTIMIZMUS

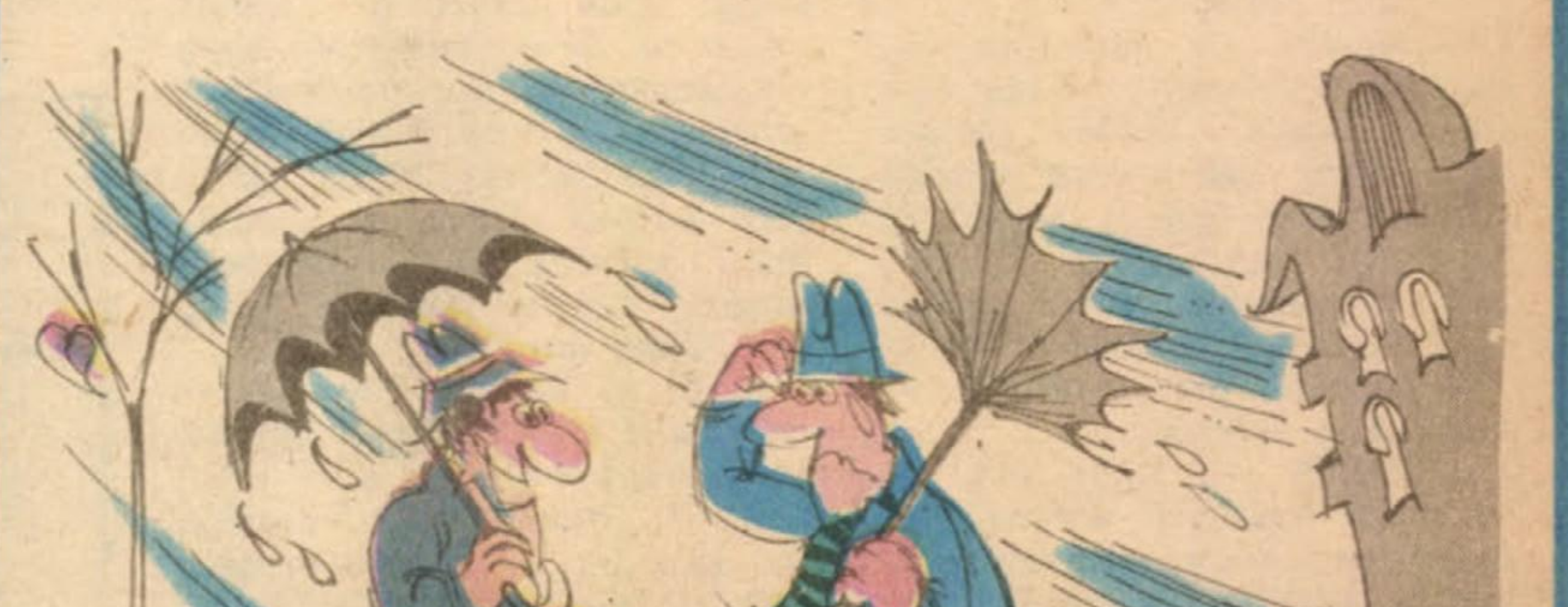

– Istenem, pár hónap múlva már igazi tavaszi zápor fog esni!

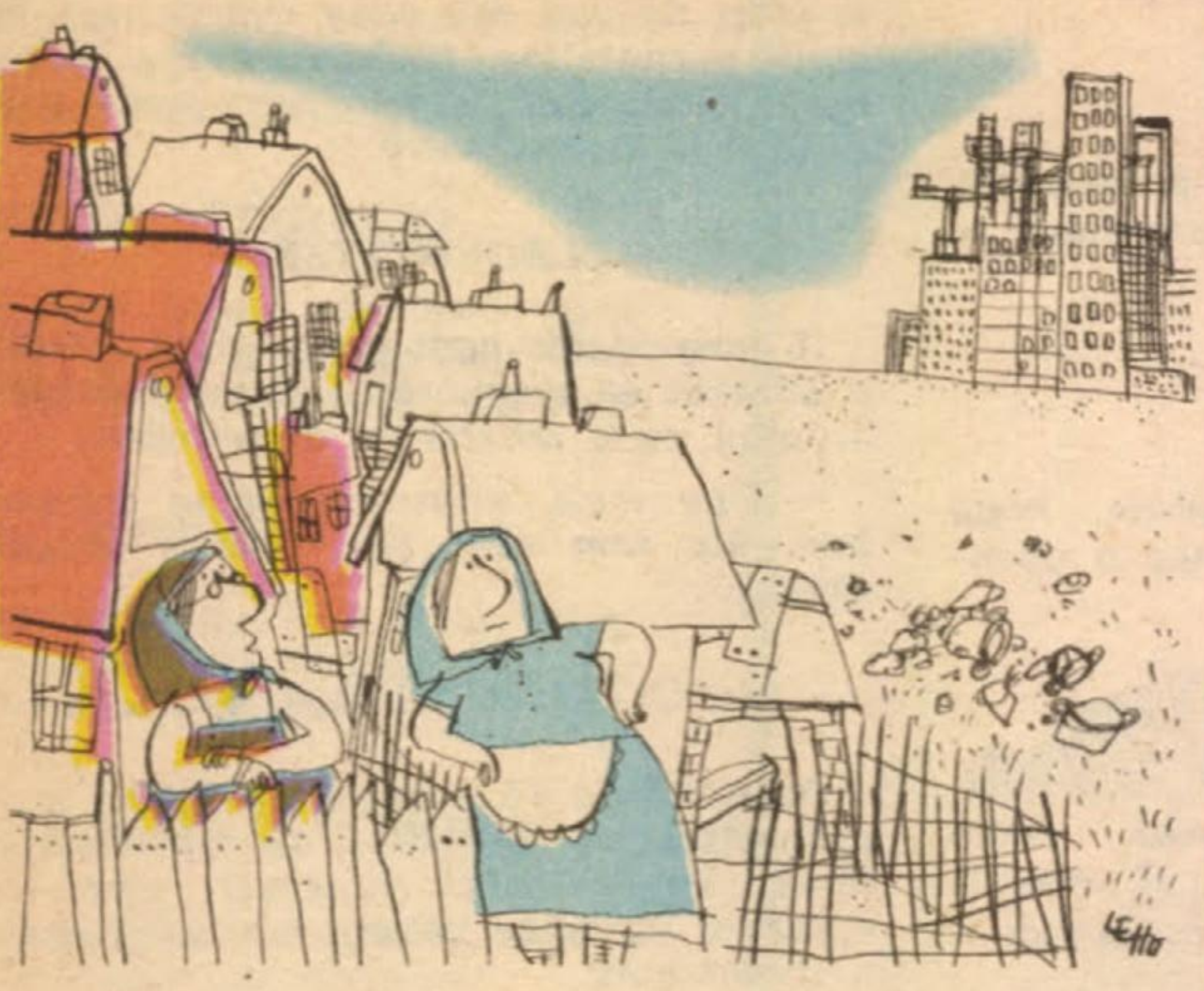

– Ha ideér a város, talán megjönnek vele a gyerekek is...

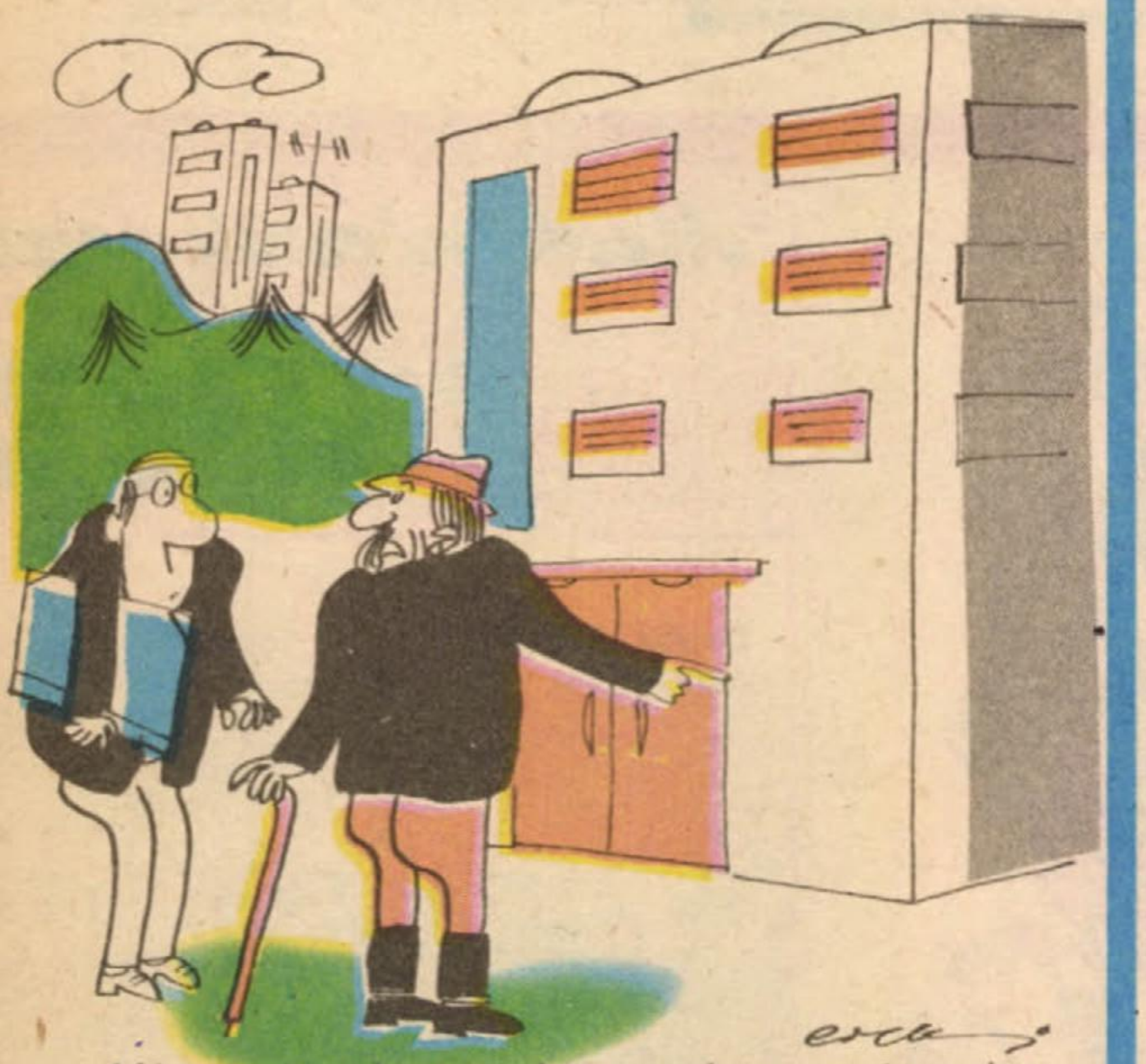

– Mérnök úr, ide tervezhetett volna egy kispadot, ahova kiülhetnénk...

MAGYAR TÁJ

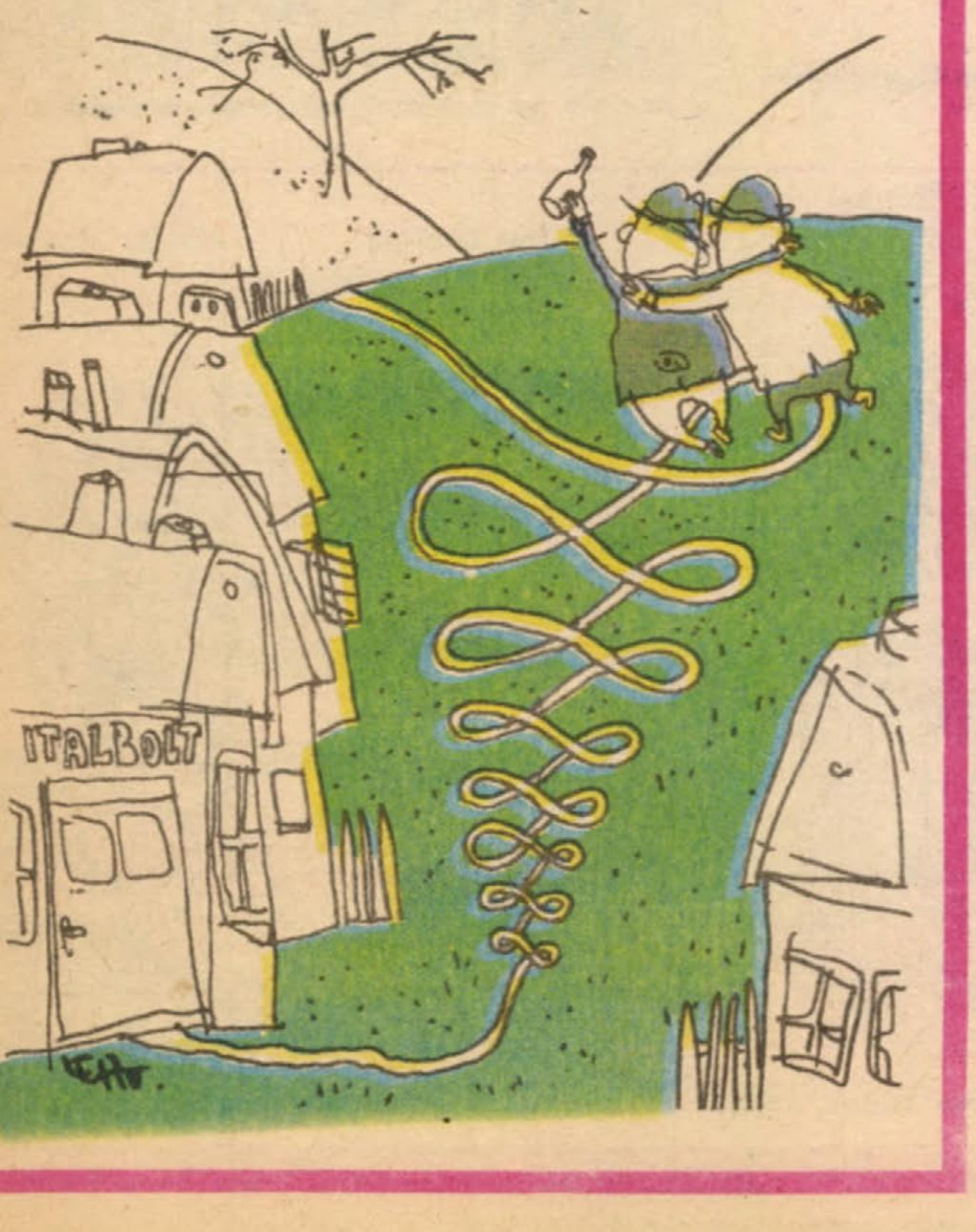

KELLÉR DEZSŐ:

Krimi

Néha az az érzésem, hogy hülyülök. Nyomós okok figyelmeztetnek értelmi képességem csökkenésére. Egyre gyakrabban nem értem azt, amit látok vagy olvasok.

Sietek tisztázni, hogy nem a humoristák vesszőparipáján lovagolok: irodalmi művek, művészeti alkotások értelmetlenségén. Ez már elcsépelt téma. Festményt, zenét nem is kell érteni, azt elég, ha érzi az ember. Ha pedig egy modern verset, elbeszélést vagy színdarabot nem értek meg, az sem a hülyülés jele, inkább az érzéketlenségé: nem tudok eligazodni az író bonyolult jelrendszerében. Jogom van nem megérteni azt az angol színművet is, amelynek hőse automata mérlegeket tanít énekelni, és azon bosszankodik, hogy az egyik mérleg állandóan gikszert csinál. Az ilyen mű nem is törekszik megértésre, hiszen éppen a világ értelmetlenségét óhajtja érzékeltetni. Ugyancsak szabad furcsának találnom azt is, hogy egy színdarabban a szereplők nem fotelben ülve beszélgetnek egymással, hanem egy szemeteskukában, vagy éppen egy frizsiderben. A nonszensz irányzat a kevesekhez szól, és attól én még nem vagyok hülye, hogy a többséghez tartozom.

De nem megérteni egy kommersz könyvet, amelyet két-háromszázezer példányban nyomtatnak ki, vagy egy filmet, amely milliók számára készül, az már egy kicsit aggaszt. Kicsit? Nagyon! És én férfiasan bevallom: egy idő óta, kevés kivétellel, nem értem meg a krimiket. Se papíron, se vásznon, se képernyőn. Azért mondom, hogy egy idő óta, mert Conan Doyle-t, Edgar Wallace-t, Agatha Christie-t még könnyen megértettem. Csak az újabbakkal van baj.

Megveszem a könyvesboltban a legfrissebb krimit, és már előre örülök, milyen jó lesz majd este olvasni az ágyban. Aztán este elolvasok belőle vagy harminc oldalt, elálmosodom, behajtom a lapnak a sarkát, hogy tudjam, hol hagytam abba. Igen ám, de amikor másnap felnyitom a megjelölt helyen, minden olyan zavaros, hogy vissza kell lapoznom az elejére, és újból elolvasni az egészet. Könyvnél ez még csak megy valahogy, de a filmet vagy a tévéjátékot már nem tudom visszalapozni, a feleségemtől meg hiába kérdem, hogy ez a szakállas pasi az asszony elvált férje-e vagy az unokahúgának a főnöke — a feleségem idegesen int a kezével, hogy ne zavarjam, mert elveszti a fonalat, és a végén nem tud nekem semmit megmagyarázni.

Már ott tartok, hogy a krimi olvasása közben lerajzolom magamnak a helyszínt, a komor főúri kastély tervrajzát, és a könnyebb megértés kedvéért abból próbálom nyomon követni a béna lordot, hogyan gurigázott tolókocsiján le a toronyból a könyvtárszobán át a hátsó kijárathoz és onnan a fészerbe. Minden szereplőről feljegyzést készítek: ki kicsoda, és mi a kapcsolatuk egymással, de hiába, reménytelen, ez sem segít. A legtöbbször nem is jutok el a végéig, bánja a fene, hogy ki a tettes, a közepe táján dühösen földhöz vágom a könyvet. A tévét is gyakran kikapcsoljuk krimi közben, ha pedig nagy néha kivárjuk a végét, utána a feleségemmel egymásra nézünk, és tudom, hogy ugyanarra gondolunk: mi lett a biztosítási ügynökkel, aki elbújt a mosókonyhában? Ez a szál teljesen el lett ejtve, mintha tudatosan megfeledkeztek volna róla. Felhívjuk a rokonságot, Pálmáékat, Éviéket, talán ők jobban figyeltek, és amikor azt a választ kapjuk, hogy ezt a részletet ők sem értették, egy kis megnyugvást érzünk, úgy látszik, nemcsak bennünk van a hiba.

Aztán az is borzasztóan zavar, hogy a filmen a szereplők többnyire hasonlítanak egymáshoz. Kész csapás, ha a felügyelőnek és a kábítószercsempésznek egyformán kis, angol bajuszkája van, mert akkor folyton összetévesztem őket. És amikor az elvetemült csempészt hátulról egy vasdoronggal fejbe vágják, én boldogan fellélegzem, pedig nem őt vágták fejbe, hanem a felügyelőt. Ilyenkor mindig eszembe jut egy emlékem a drága Anikóval, a felejthetetlen Tőkés Annával, akivel egyszer együtt sziesztáztunk a Széchenyi-hegyi szállodában. Éppen akkor közvetített a televízió egy izgalmas nemzetközi futballmérkőzést: a svédekkel játszottunk.

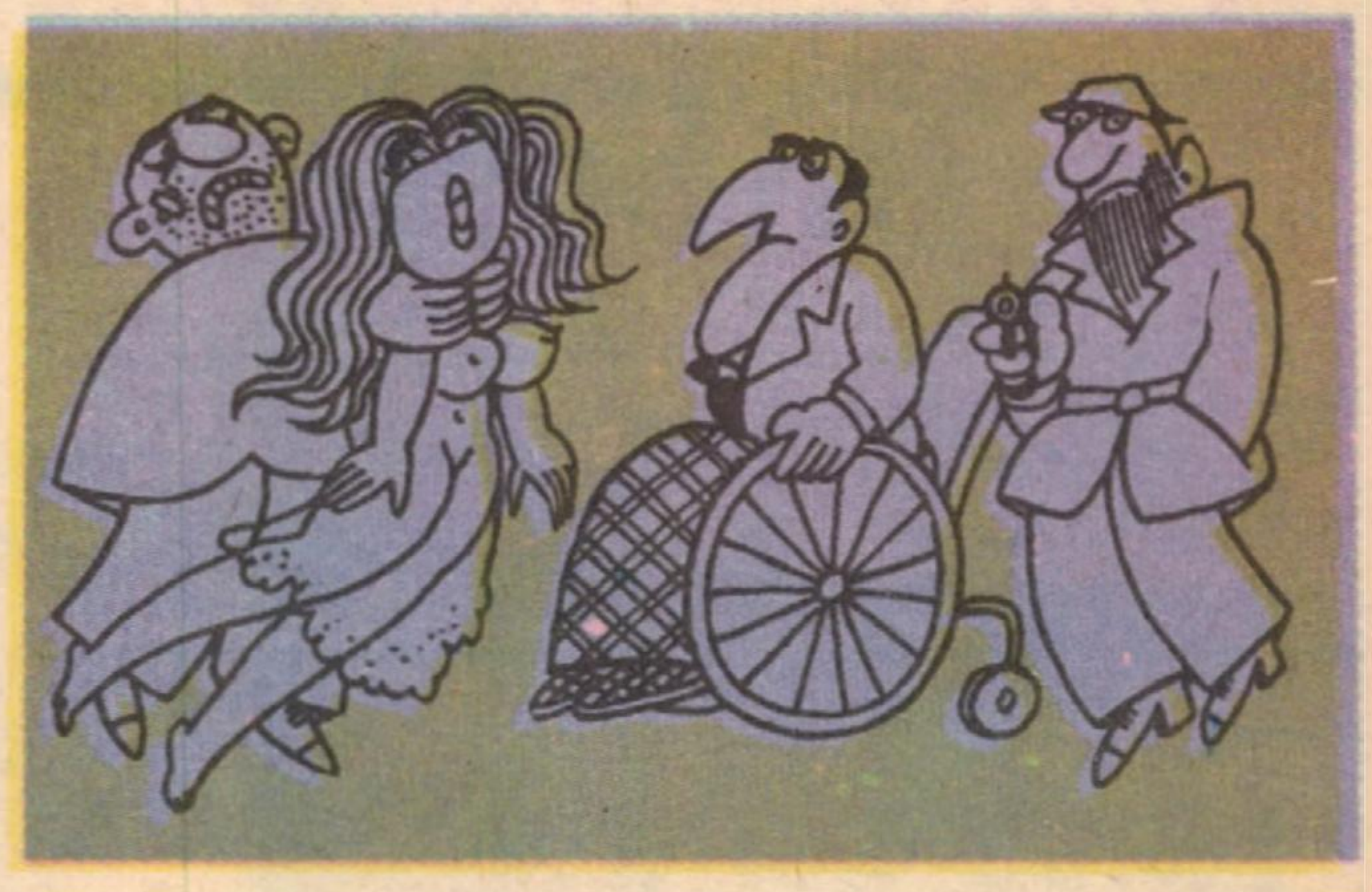

Anikó nem nagyon értette a futballt, de a kedvemért lejött velem a hallba, ahol a vendégek nézték az adást. Amikor a labda berepült a hálóba, Tőkés felugrott, bravó, fiúk, kiáltotta, és örömében összevissza csókolt engem. Mindenki dermedten nézett ránk: a svédek rúgtak gólt a magyarok kapujába. Ő ennek örült. Én meg annak, hogy a felügyelőt fejbe vágták.

Mi zavar még a krimifilmben? Tudom már: a belső hang. Lehet, hogy kicsit már gyöngül a hallásom, de a belső hangon elmondott szöveg értelmét nehezen tudom kihámozni. Pláne, ha a belső hang találkozik a külső zajjal. Akkor el vagyok veszve!

Mindegy! Azért én nem vesztem el a kedvemet, továbbra is kísérletezem. Ma is megvettem az új krimit: Gyilkosság napkeltekor. Már oda is készítettem az éjjeliszekrényre, esti olvasmánynak. De azért még meggondolom. Lehet, hogy ma este előveszem Diderot Filozófiai elvek az anyagról és a mozgásról című könyvét. Elvégre kell az embernek néha egy kis könnyű szórakozás is.

Az írónak most megjelent „Leltár" című kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó)

ÁBRANDOZÁS

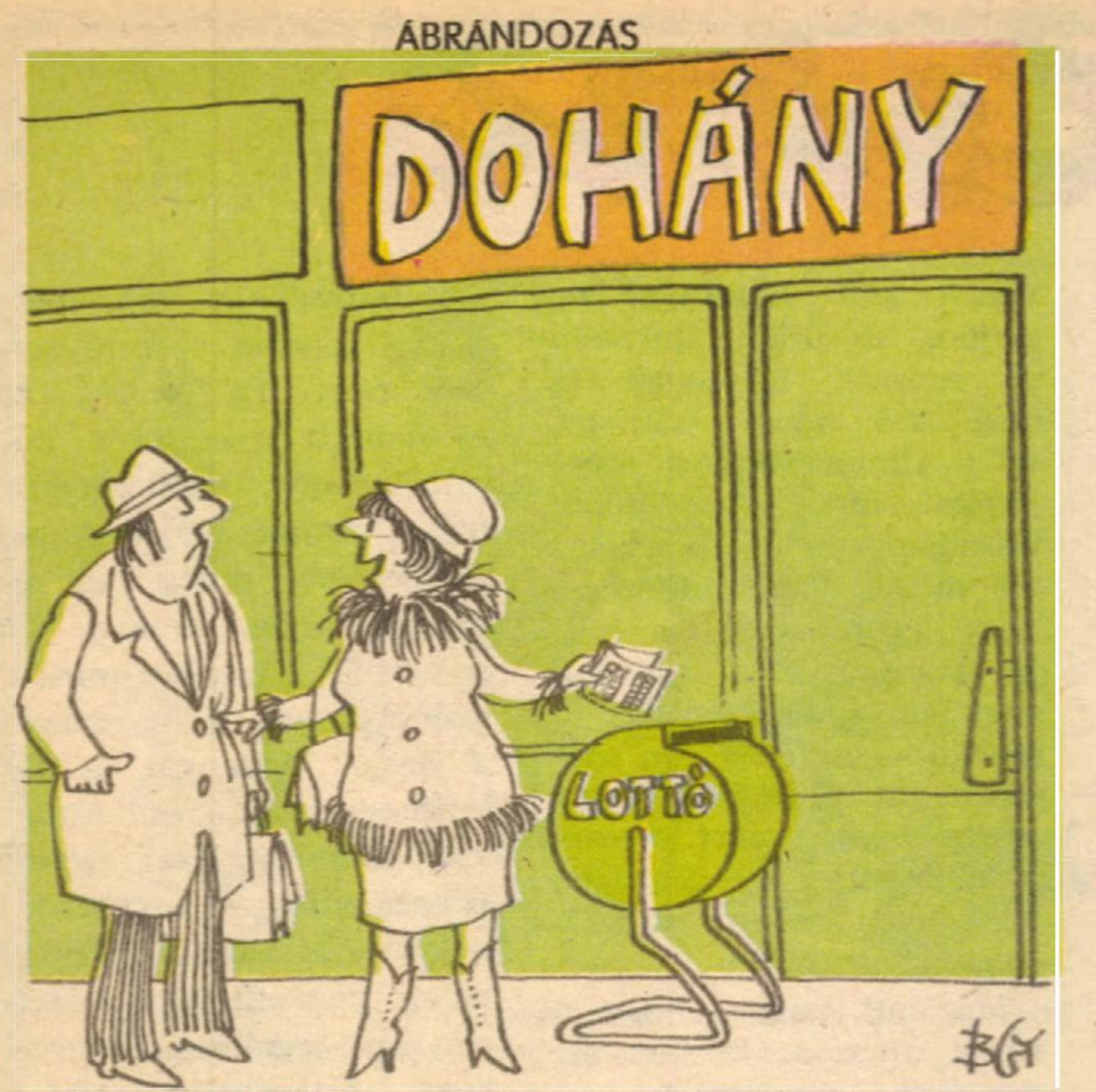

– És persze, a Hilton szállóba mennénk szilveszterezni . . .

TRIBÜN

Andy Newell, amatőr ökölvívó igazolását két hónapra bevonta az angol szövetség.

Miért?

Istenem, Andy egy vesztes mérkőzés feletti elkeseredésében egy pohár sört öntött a szorítóbíró fejére.

Eddie Mack, bostoni versenyrendező estére hat mérkőzésből álló ökölvívóműsort állított össze, de az utolsó percben megbetegedett az egyik nehézsúlyú bokszolója. Kétségbeesetten hívta fel Sam Aaronsont, New York-i kollégáját, hogy segítse ki.

— Rendben van — mondta Sam. — Átküldök egy ügyes, fiatal fickót. Száz kiló, és az utolsó mérkőzése mind kiütéssel végződött.

Mack hálálkodik, és másnap reggel újra felhívja Aaronsont.

— Ööö . . . Sam . . . — hebeg. — Nem is tudom, hogyan történhetett. Azt a gyereket, akit átküldtél . . . a második menetben kiütötték.

— Stimmel — mondta Sam. — Akkor ez volt a tizenötödik.

A nyugatnémet autóklub kis kézikönyvet adott ki, tele hasznos tanácsokkal, turisták számára.

— Ha cápa támad meg — írja —, ússz egyenesen szembe vele. Tarts a jobb kezedben egy méter hosszú, a végén szeggel ellátott botot. Ily módon könnyen visszavonulásra késztetheted.

Emmett Sullivan már elmúlt nyolcvanéves, de még mindig nagy buzgalommal látja el ringsegédi tisztjét Miami Beach egyik ökölvívótermében, s a szivarját egy pillanatra sem veszi ki a szájából. Egy bemutató mérkőzésen történt, hogy Jerry Powers, a kitűnő könnyűsúlyú a negyedik menet után egyszerre csak felpattant a székéről és lejött a szorítóból.

— Semmi bajom — mondta az odasiető orvosnak. — Csak untam, hogy az öreg mindig megégeti a vállamat a szivarjával, valahányszor lehajol a vödörért.

(p. p.)

STÍLUSOS PORTÁLTERVÜNK

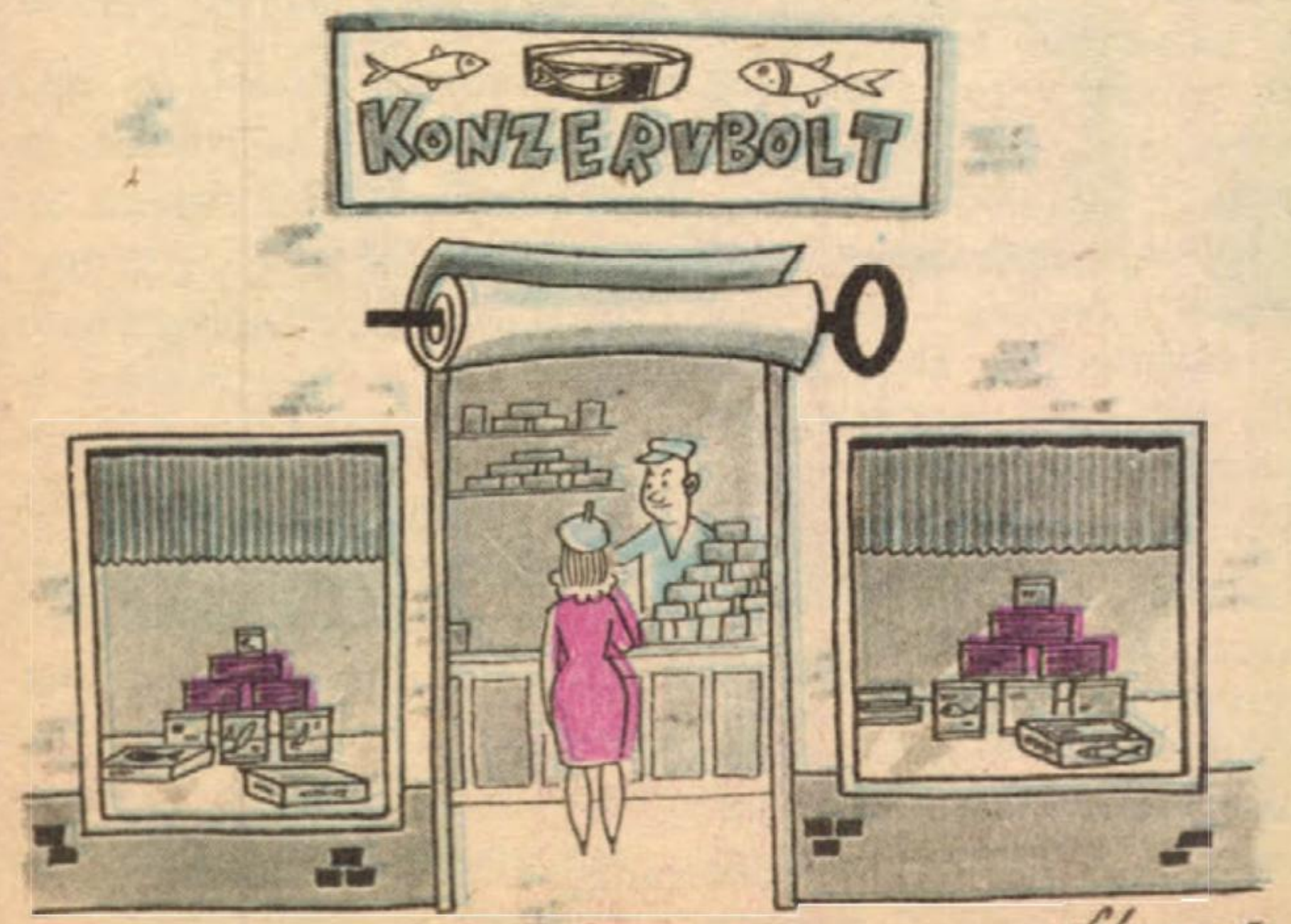

SZILÁNKOK

ZSEBKENDŐ

— Mit jelent ez a csomó a zsebkendőmön? Ja, igen! Minél hamarabb el kell felejtenem Margitot.

IGAZSÁGÉRZET

X. igazságérzete úgy kívánja, hogy mindig az erősebbet védje meg a gyengébbel szemben.

SZAKÍTÁS

— Vége köztünk mindennek! Soha többé nem akarlak látni! Kivéve a megszokott napokat, minden héten a keddet és a pénteket . . .

PÁNIK

— Nem akartam vénlány maradni — mondta az esküvőjén, két gyerekével a karján a tizenhat éves Edit.

SZÉP KIS ELADÓ

— Ez a bútor drága ugyan, meg nem is szép, de van egy nagy előnye: egy év alatt garantáltan tönkremegy, s akkor majd vásárolhat egy kedvére való garnitúrát a kedves vevő.

ELÉGEDETTSÉG

A megrögzött agglegény végül beadta a derekát és megnősült. Az esküvő után — ahol csak tehette — dicsekedett:

— Úgy élek, mint agglegény koromban. Ma sem mos, főz, takarít nálunk senki . . .

KÜLÖNLEGES HISTÓRIA

Az építők a földszintes házunkba szórakozottságból egy liftet is felszereltek. Most kénytelenek vagyunk emeletet építtetni rá, hogy valami értelme legyen a felvonónak.

SZÍNHÁZI BEUGRÁS

Tíz perccel az előadás előtt még nem volt közönség. Végül is a szomszéd ház lakói ugrottak be nézőknek, megérdemelt sikerrel.

AZ EMBERBARÁT

Közeleg a karácsony, ezért most újfent hangoztatom: adni nagyobb öröm, mint kapni, s én boldog vagyok, ha örömet szerezhetek embertársaimnak.

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— Az én fiam olyan nagyüzem igazgatója, hogy csak levegőszennyezésért nyolcmillió forintra büntették meg őket!

TÖMBHÁZ

A mi tömbházfelügyelőnk olyan elfoglalt, hogy csupán körlevélben tud veszekedni a renitens lakókkal.

HIRTELEN HARAGÚ EMBER

— Ha engem felbosszantanak, négy-öt év múlva odacsapok az asztalra!

ÍRÓI PANASZ

— Egyetlen olvasóm volt, de mióta feleségül vettem, már ő sem olvas engem.

Galambos Szilveszter

CHILEI FÜGGŐÁGY

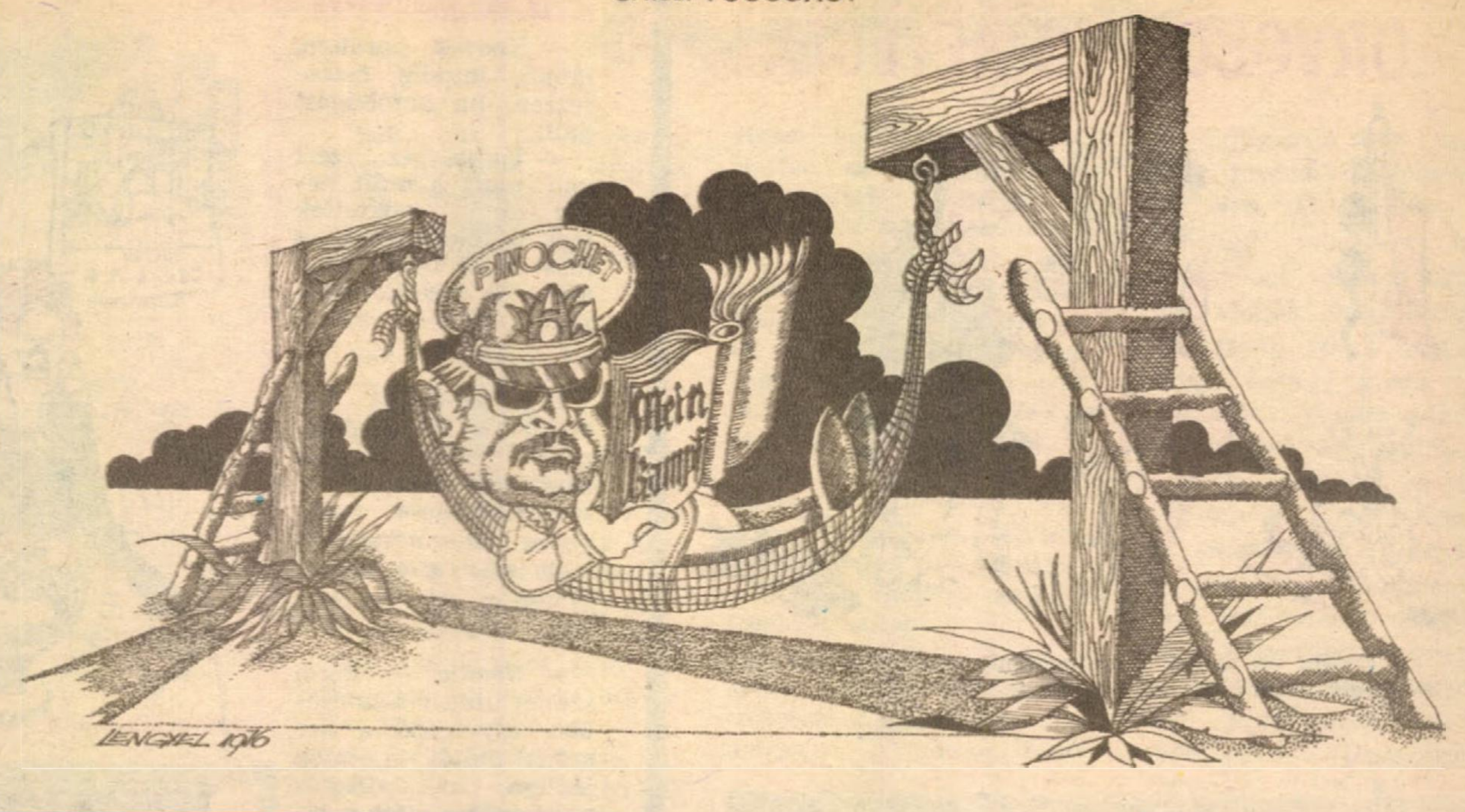

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIRE VÁRNAK?

Hegedűs István:

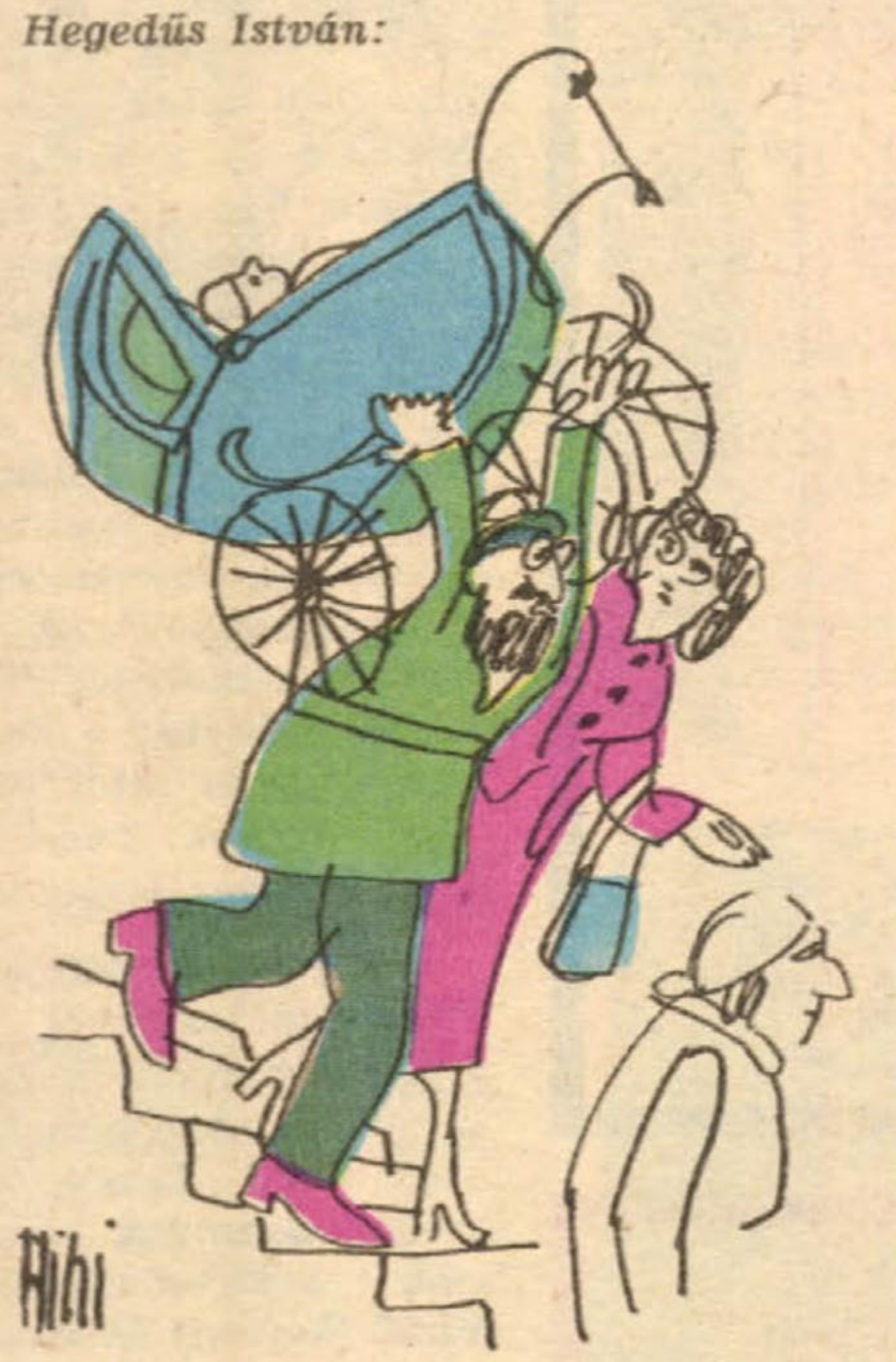

– Az első lejtővel épített aluljáróra, de azt hiszem, mindhiába.

Sajdik Ferenc:

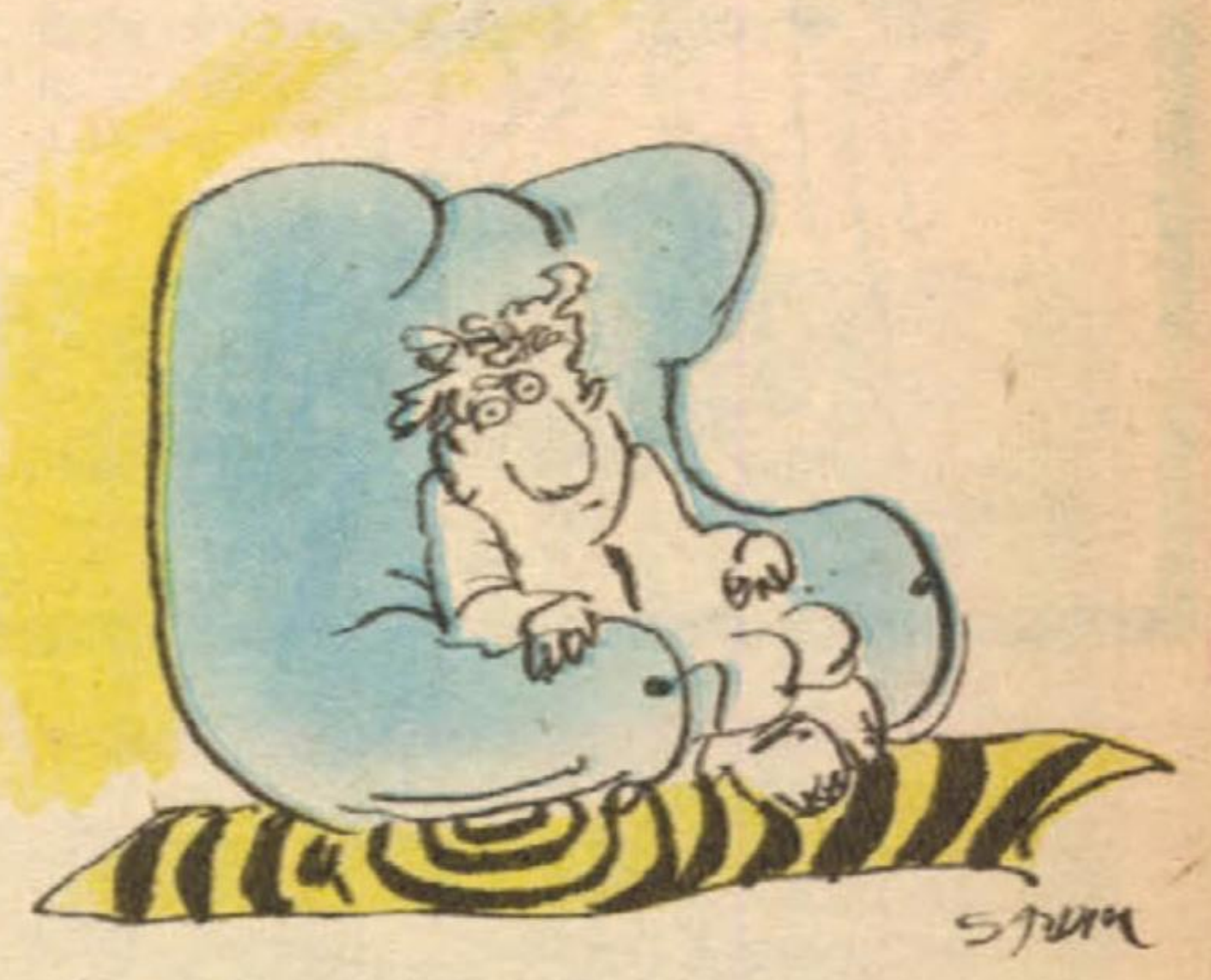

– Hol az ihletre, hol az ebédre.

Brenner György:

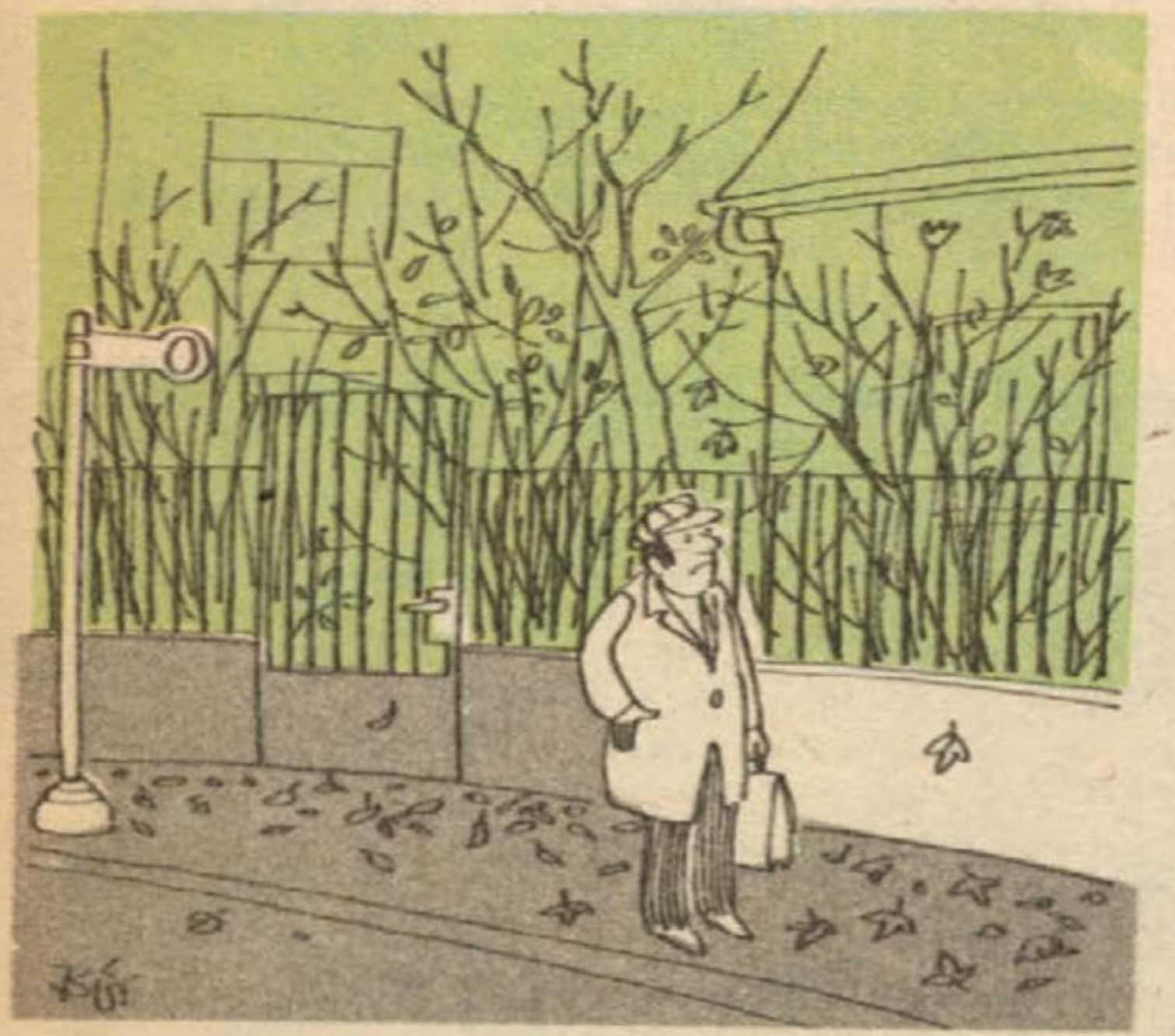

– A 2Y viszonylatra. Így múlik el az életem.

Barát József:

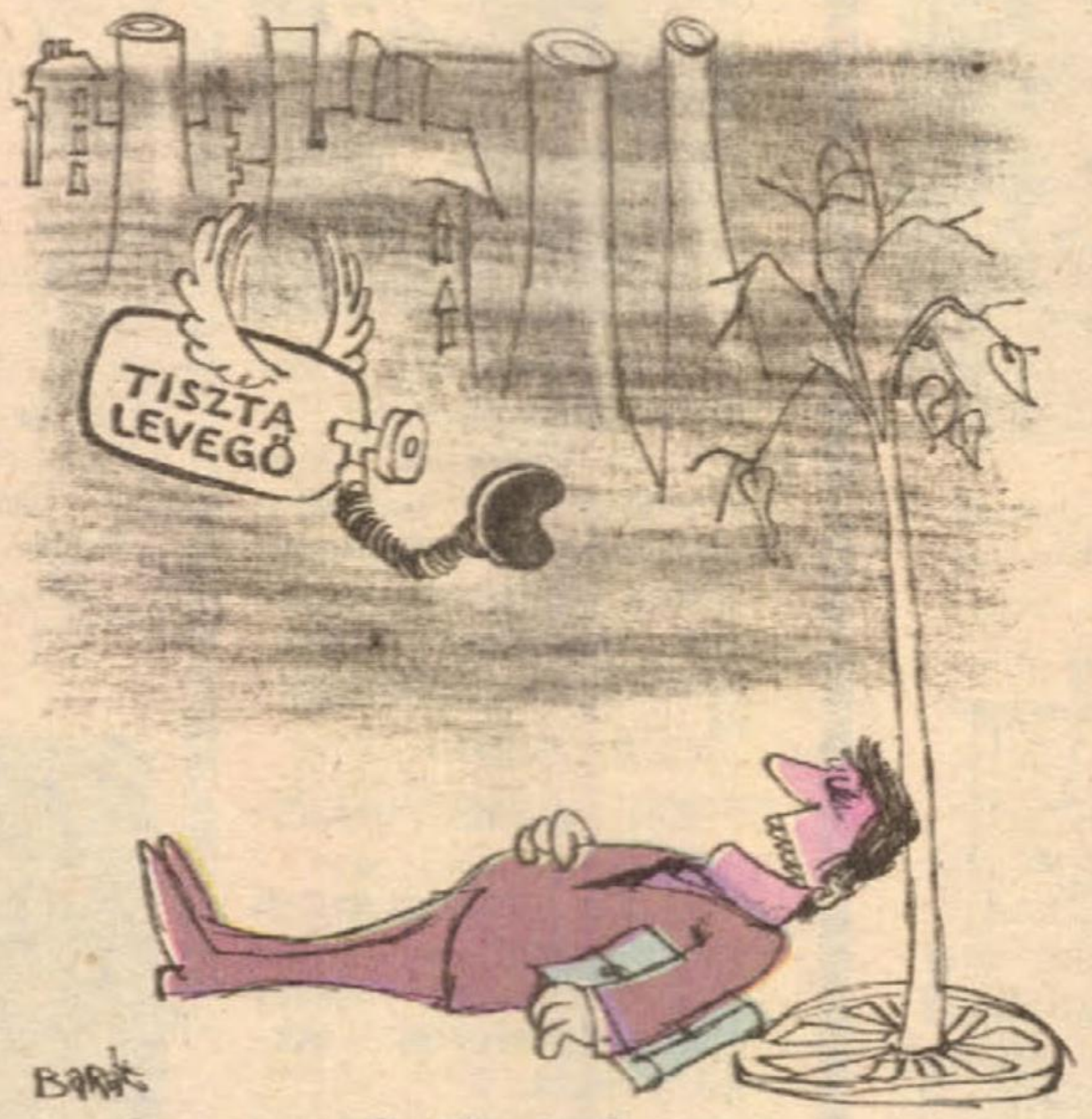

– A sültgalambra.

Dallos Jenő:

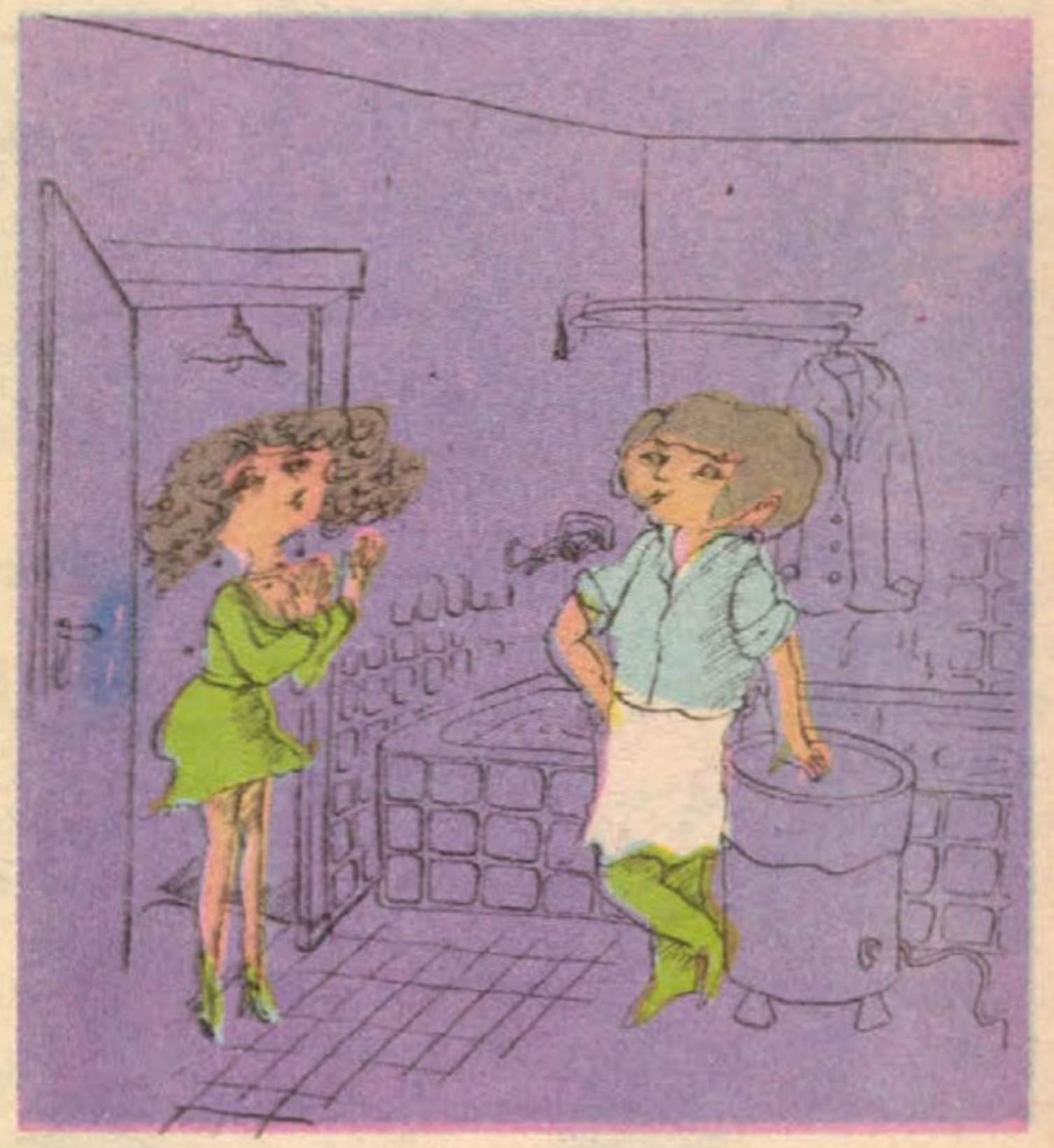

– Tapsra.

Erdei Sándor:

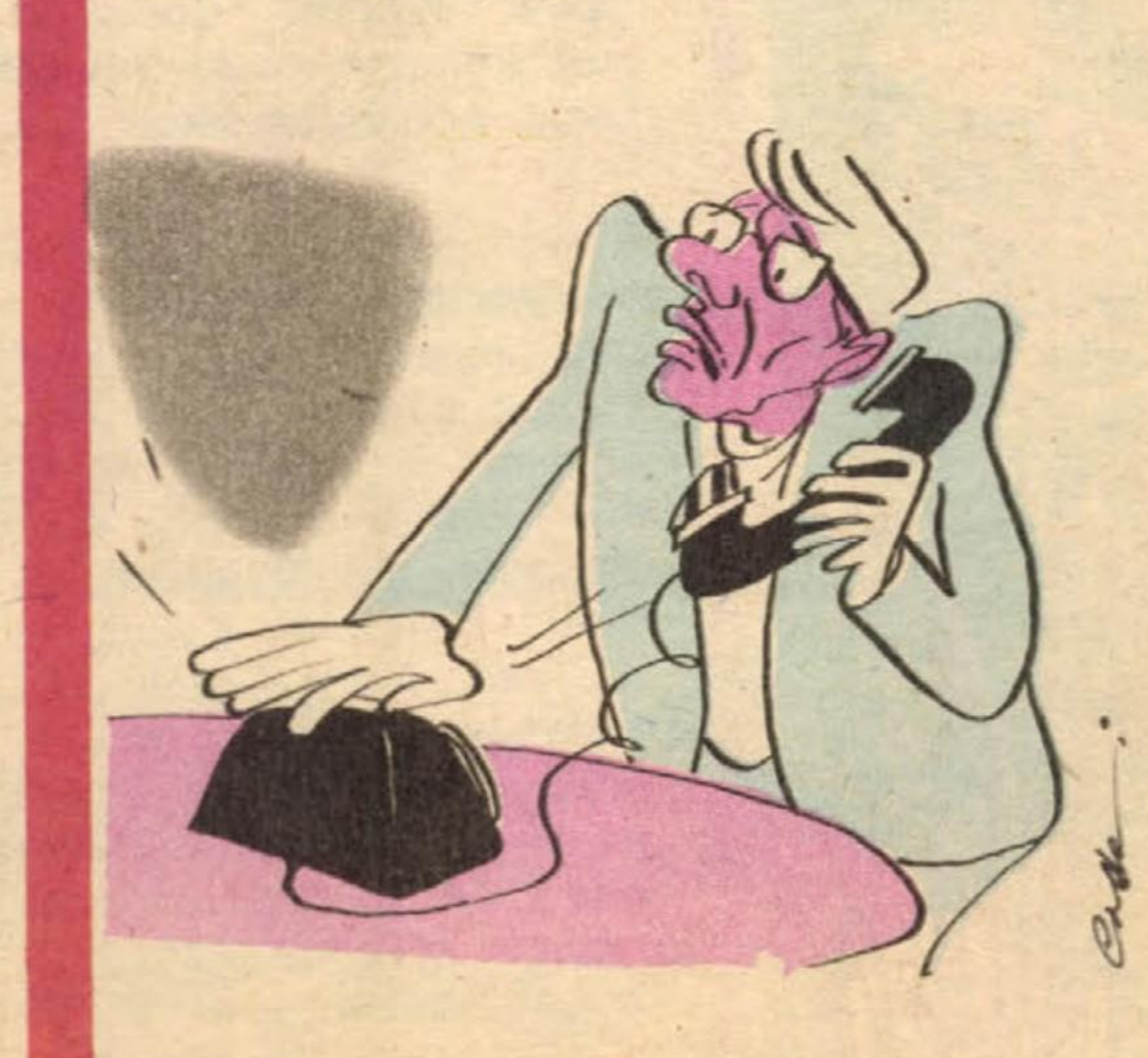

– Megmondanám, de nem kapok vonalat . . .

Fülöp György:

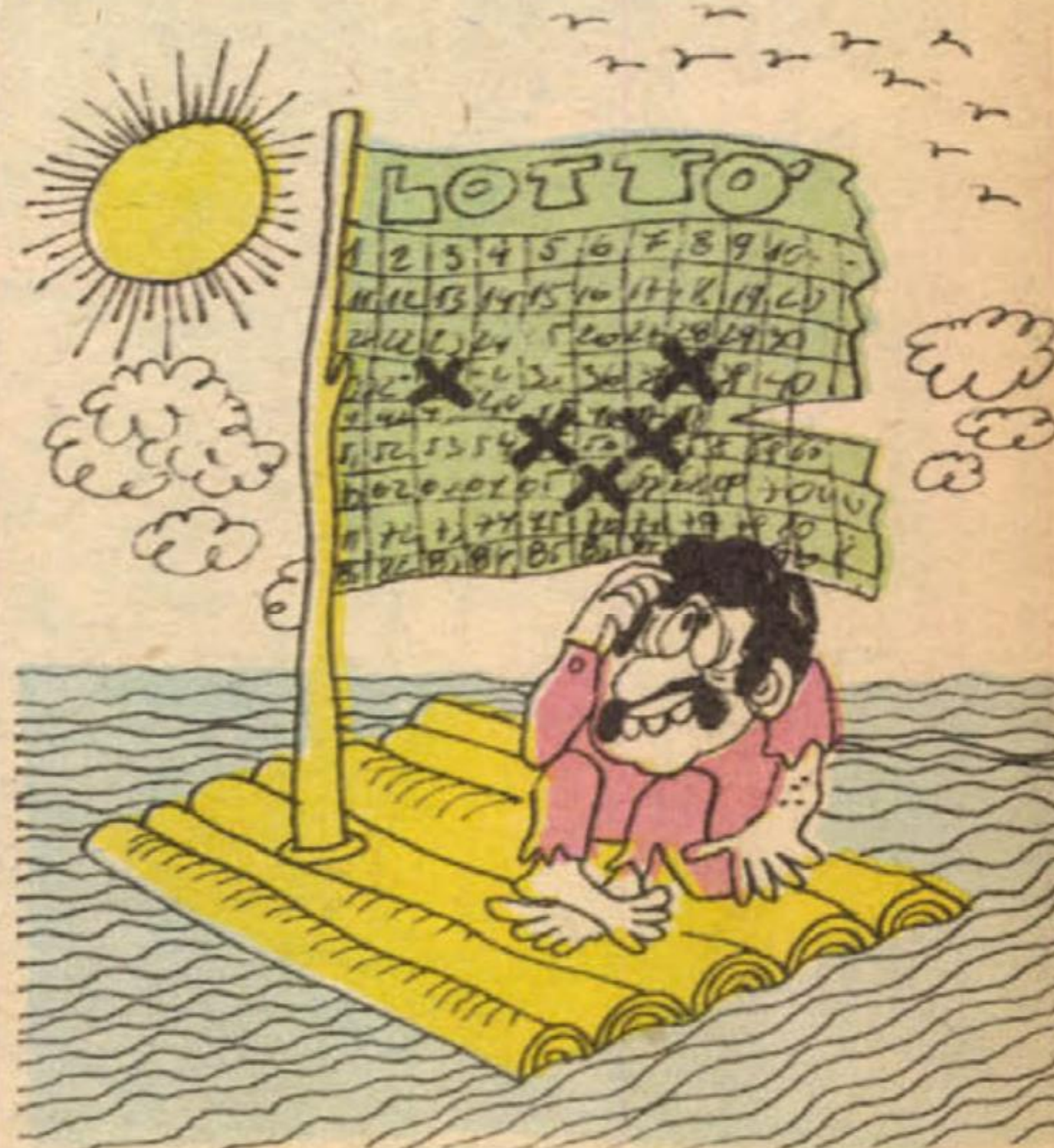

– A húzásra.

Lehoczki István:

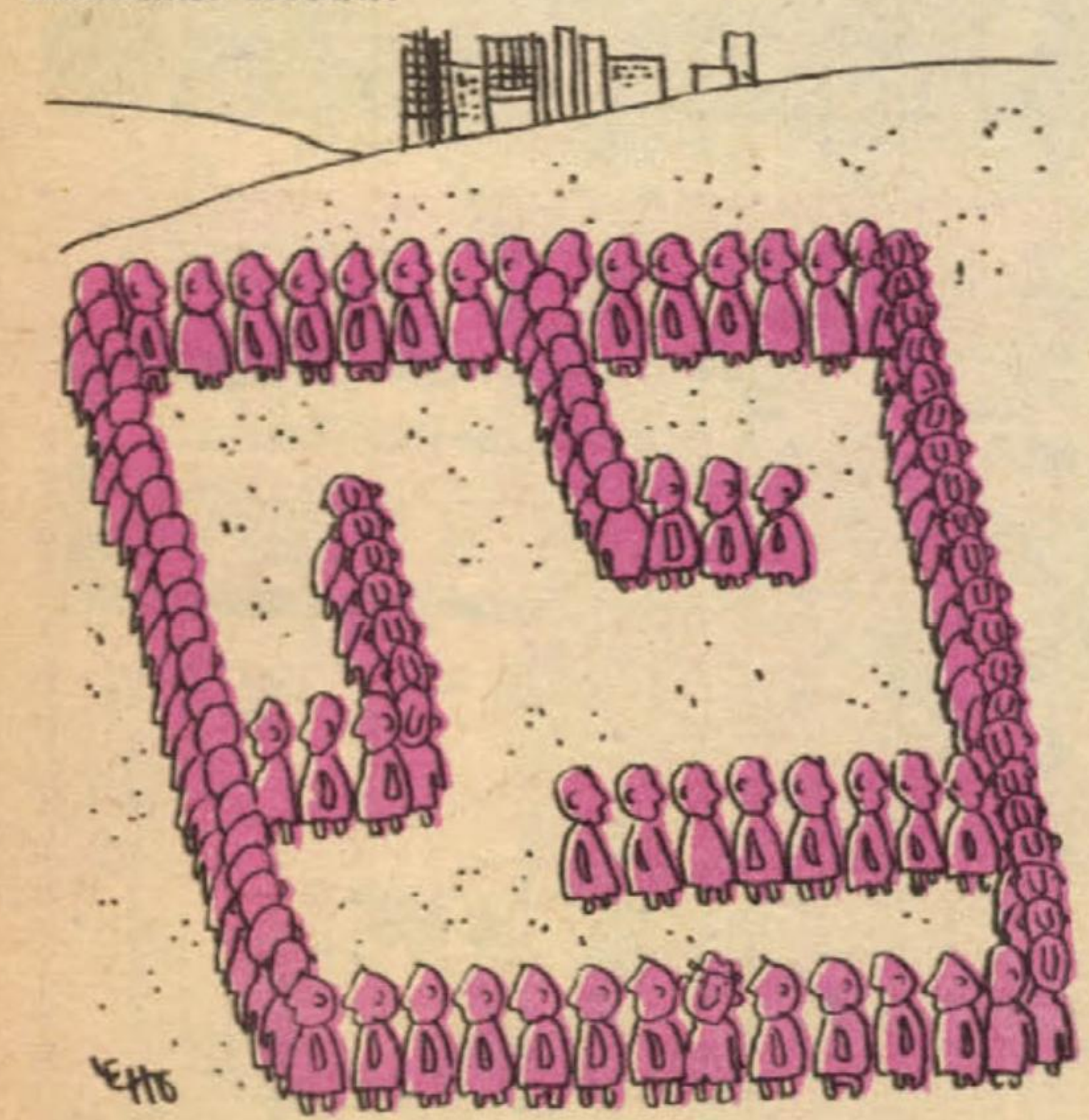

– Lakásra.

Balázs-Piri Balázs:

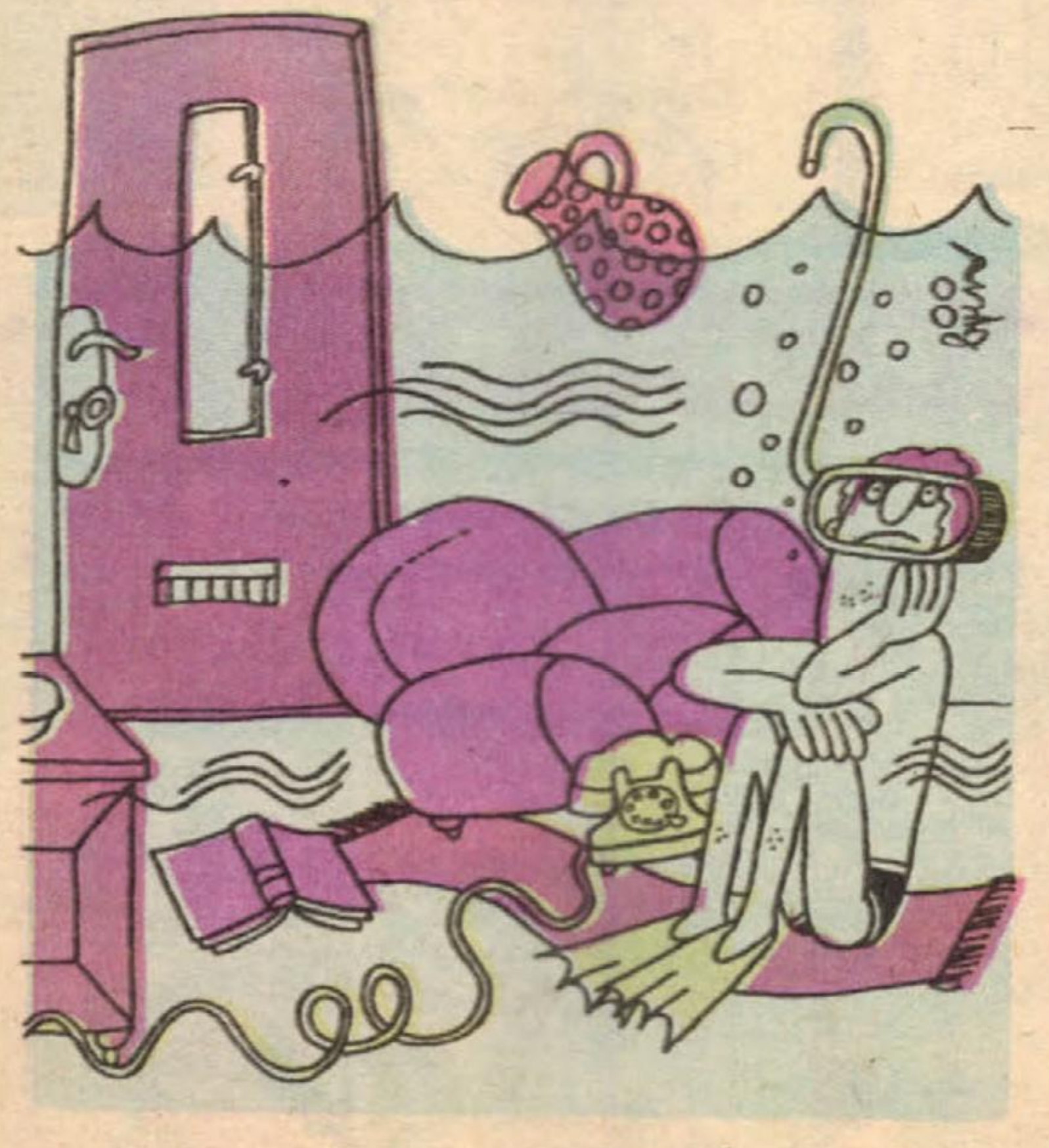

– A vízvezeték-szerelőre.

Tót Gyula:

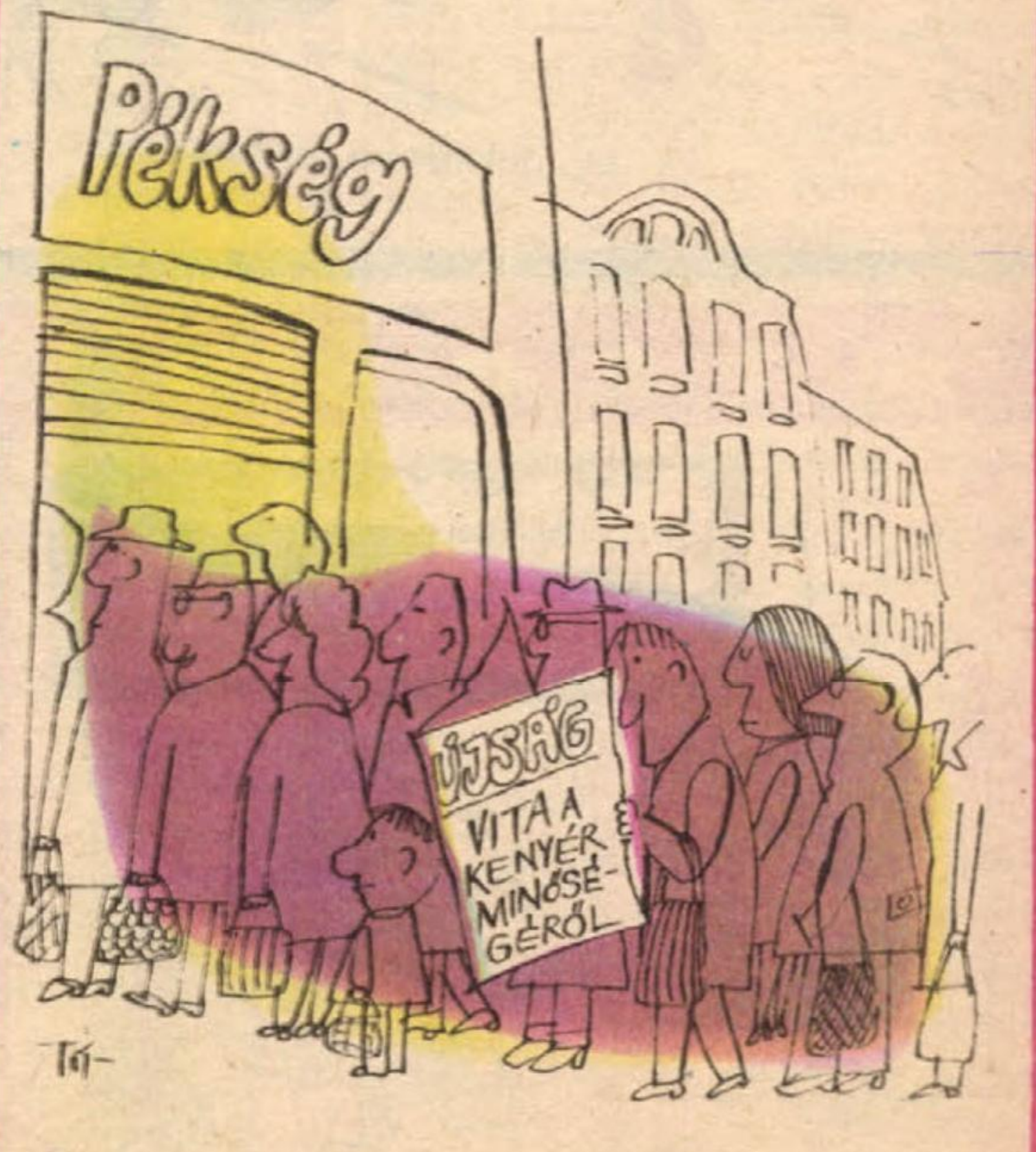

– Zárszóra.

Barát József rajzai

ORVOSOK ÉS BETEGEK

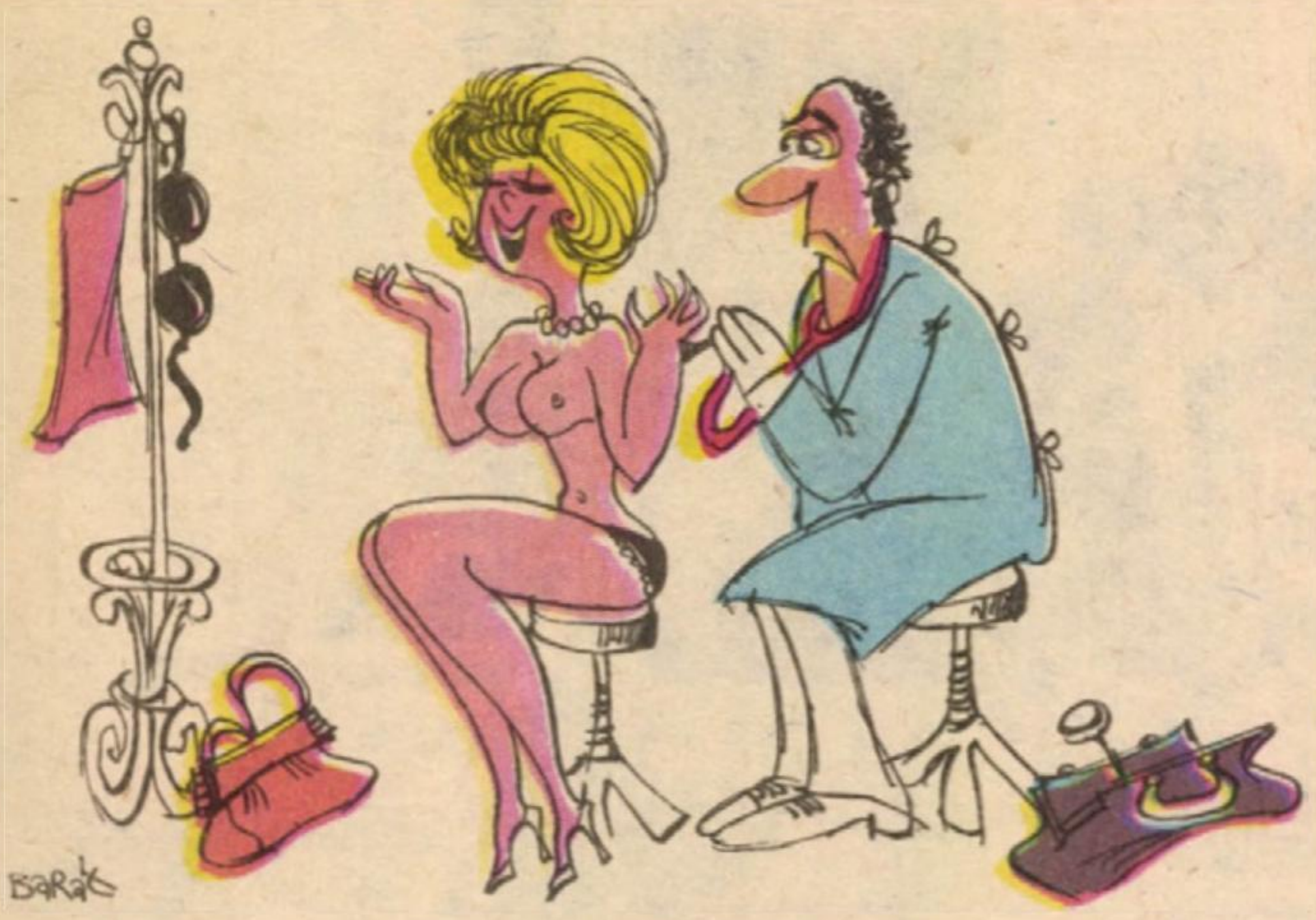

– Doktor úr, nekem tulajdonképpen semmi bajom, csak feleségül akarok menni: magához.

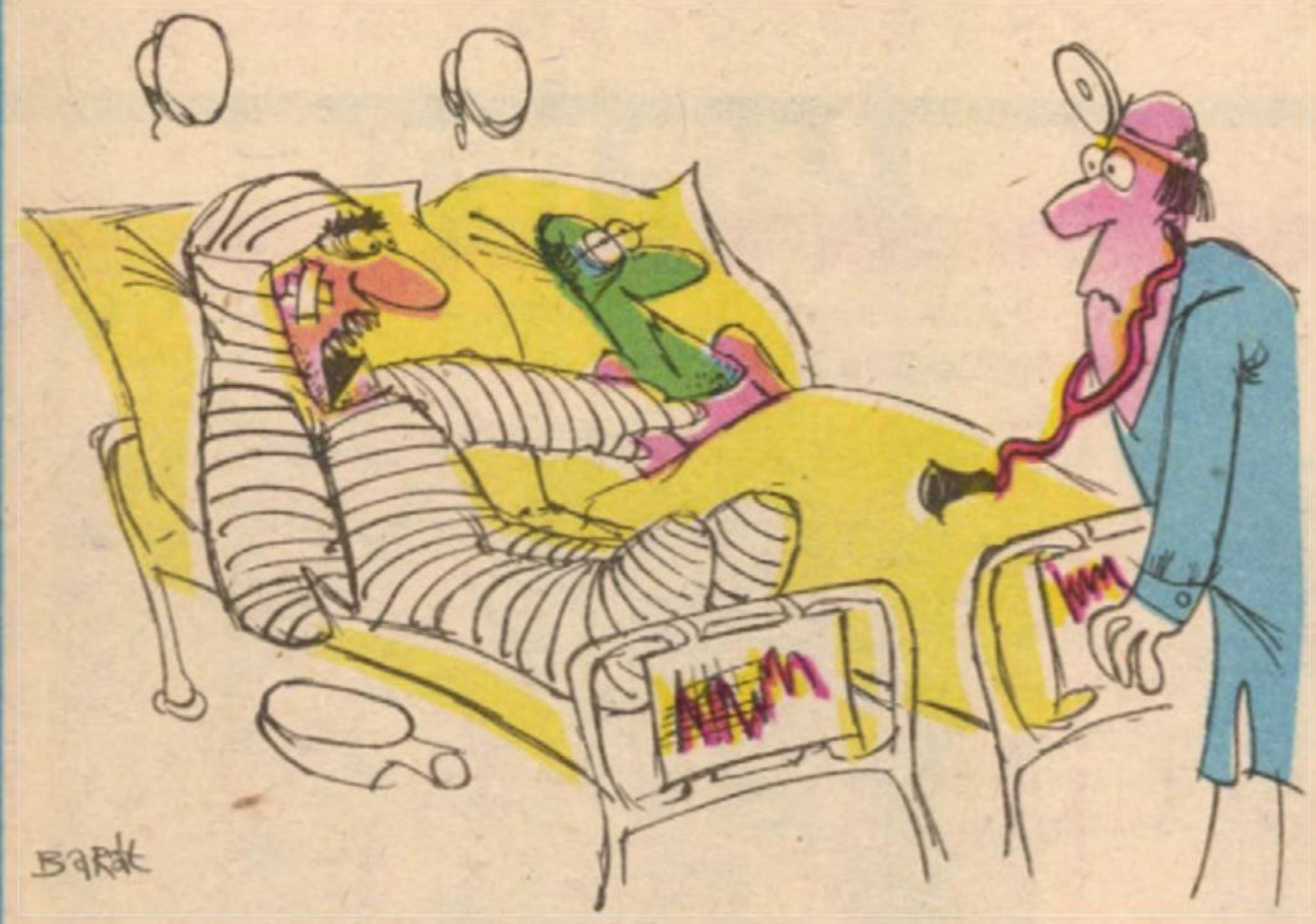

– Disznóság, neki vakbélműtétet is csináltak!

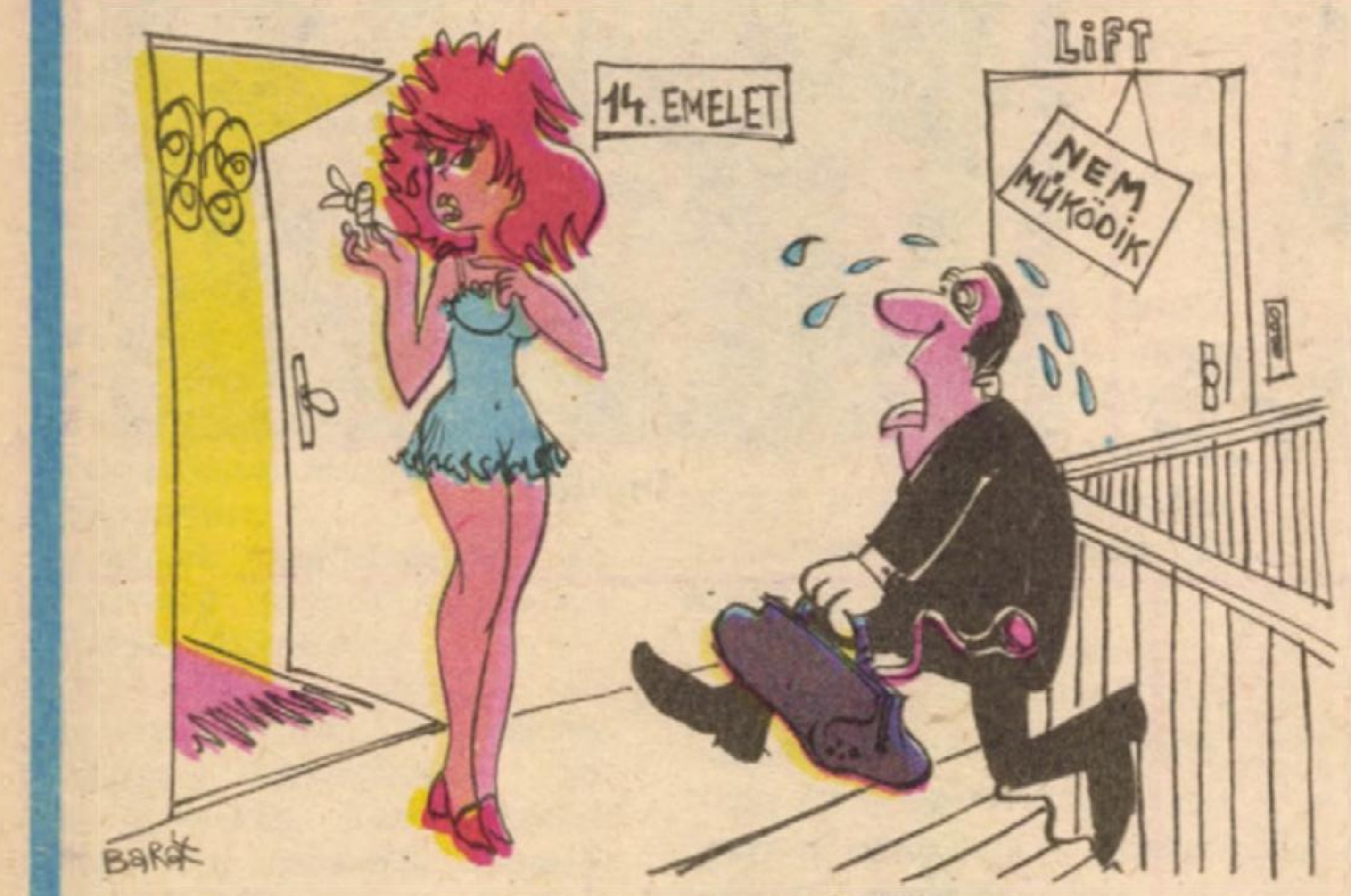

– Jaj, doktorkám, itt bibis.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Kedves barátom, látom, mindig összerezzen, ha autóbúgást hall.

— Tudja, ez azért van, mert a múlt héten autón szöktették meg a feleségemet, és most attól félek, hogy azzal is hozzák vissza . . .

*

Két színésznő beszélget a művészbejárónál. Azt mondja egyik a másiknak:

— Kedvesem, ma olyan jól nézel ki, hogy meg sem ismertelek!

*

— Nemde — kérdi szünet után visszatérőben egy néző a sor szélén ülőtől —, önnek léptem az előadás megkezdése előtt a lábára?

— Igen.

— Pompás, akkor ez az én sorom, engedjen be.

A szarukeretes szemüveg panaszkodik:

— A gazdám húsz évvel ezelőtt sohasem vitt az ágyba. Pedig akkor izgalmas dolgokat láthattam volna. Most bevisz. Olvasásra . . .

*

Két mama beszélget:

— Én rendszeresen megveszem és tanulmányozom az összes gyermeknevelési szakkönyveket.

— Ezt már én is megpróbáltam. Most inkább különórákat veszek egy oroszlánszelídítőtől . . .

HIVATALI JÖVENDŐMONDÓ

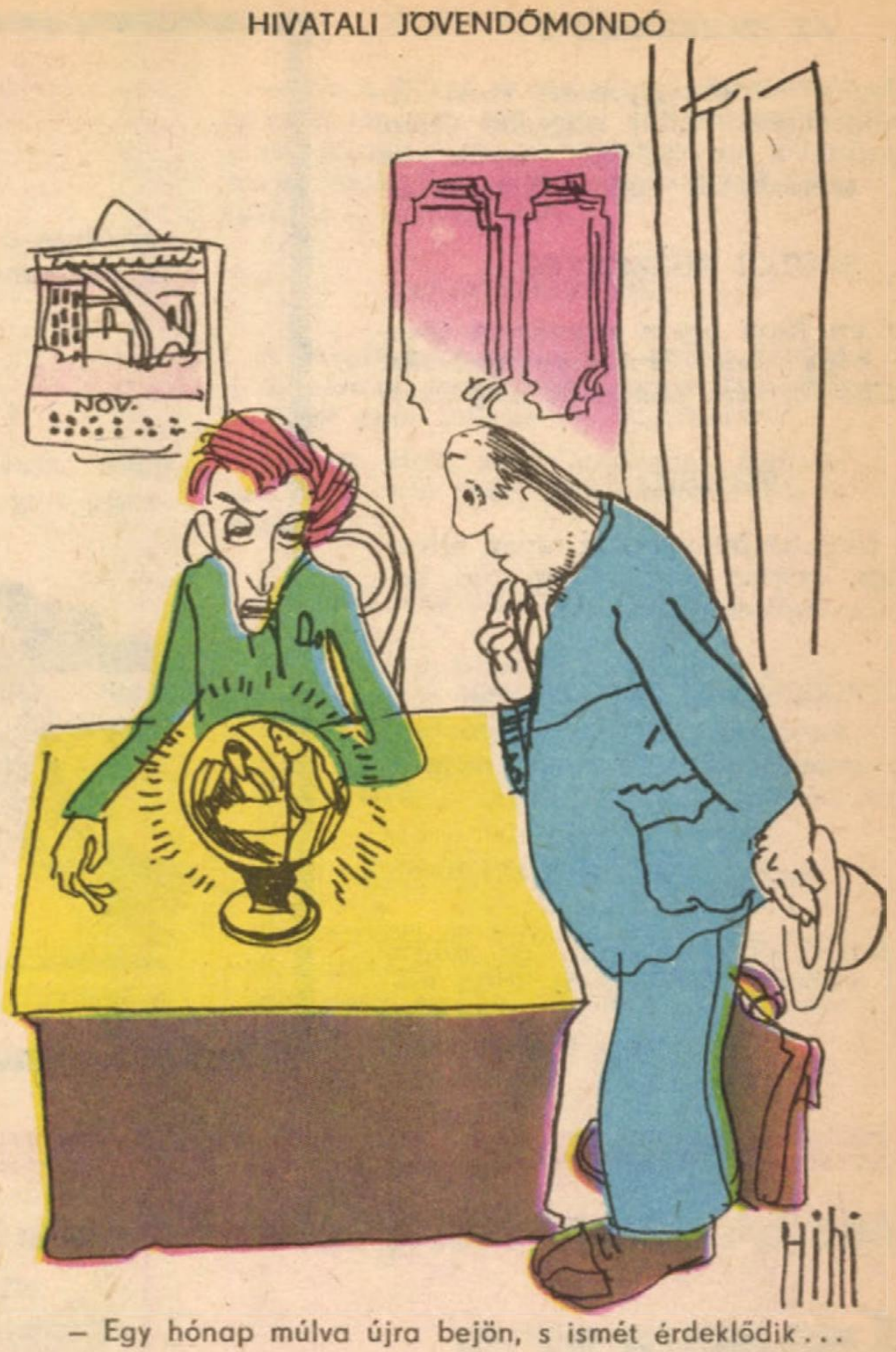

– Egy hónap múlva újra bejön, s ismét érdeklődik . . .

„DIPLOMÁCIA"

Elisabeth Taylor, a világhírű filmsztár váratlanul Bécsbe érkezett és még váratlanabbul házasságot kötött John Warner amerikai politikussal. A sajtó is csak utólag értesült a frigyről. Egy újságíró meg is kérdezte Taylort.

— Miért nem közölte előbb a sajtóval a hírt?

A művésznő rejtélyes mosollyal így válaszolt:

— Ez nem lett volna politikus! Elég ha a férjem az!

VÁLTOZÓ IDŐK

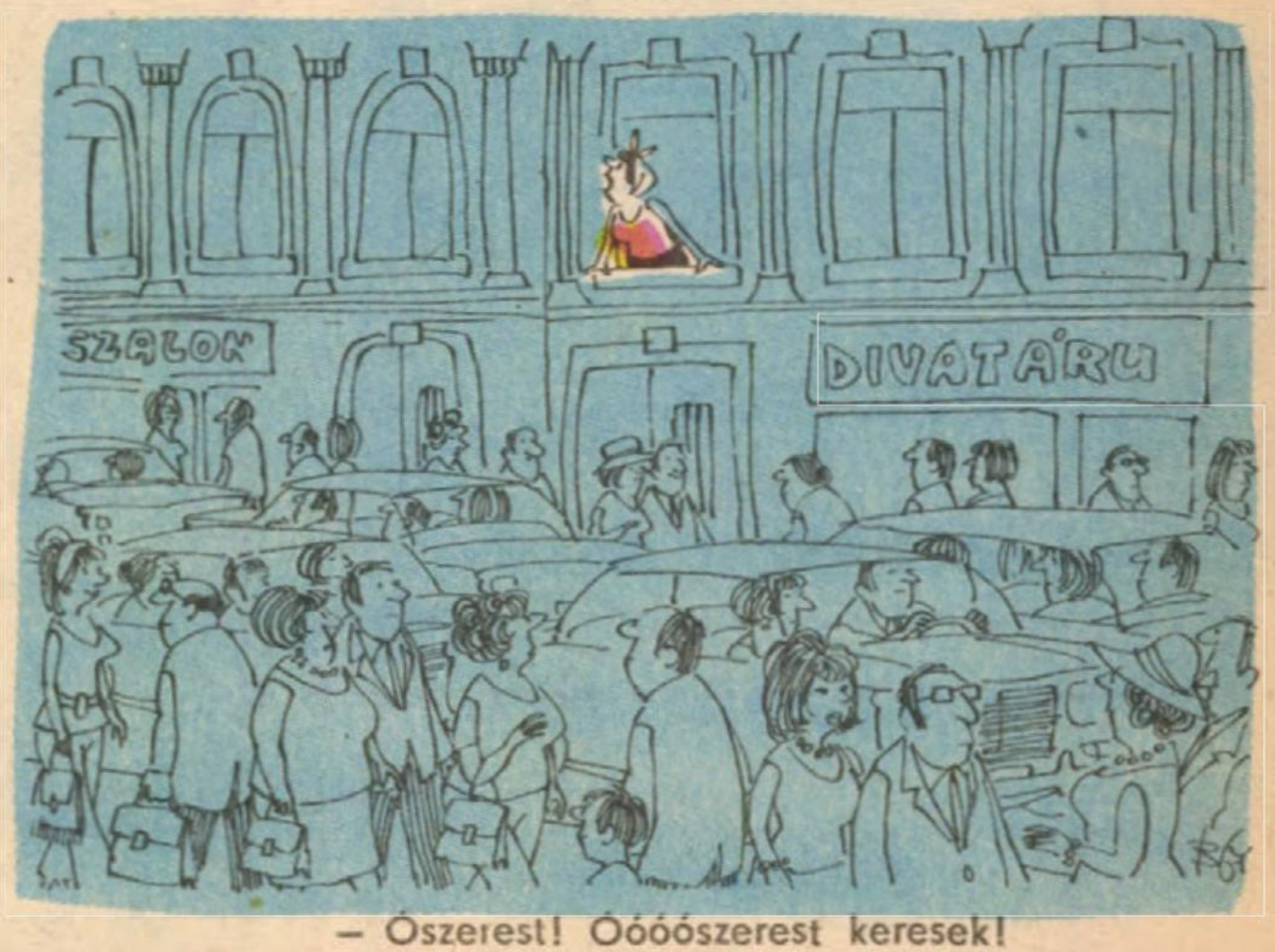

– Ószerest! Óóóószerest keresek!

A TECHNIKA HÍREIBŐL

Fülöp György rajza

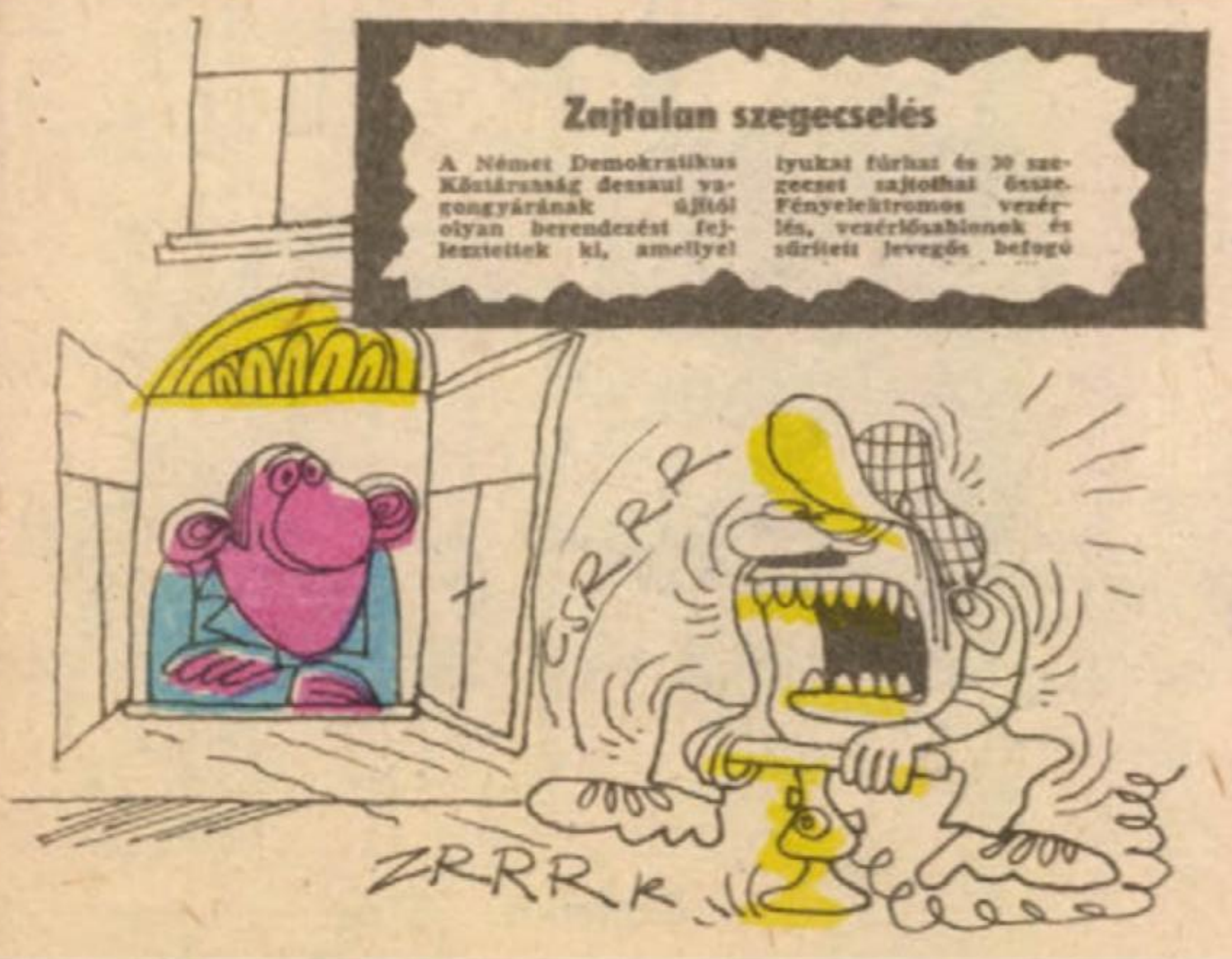

Zajtalan szegecselés

A Német Demokratikus Köztársaság dessaui vagongyárának újítói olyan berendezést fejlesztettek ki, amellyel lyukat fúrhat és 30 szegecset sajtolhat össze. Fényelektromos vezérlés, vezérlősablonok és sűrített levegős befogó

– Nem akarom megijeszteni, uram, de ez esetben nem a szegecselő zajtalan, hanem ön süketült meg.

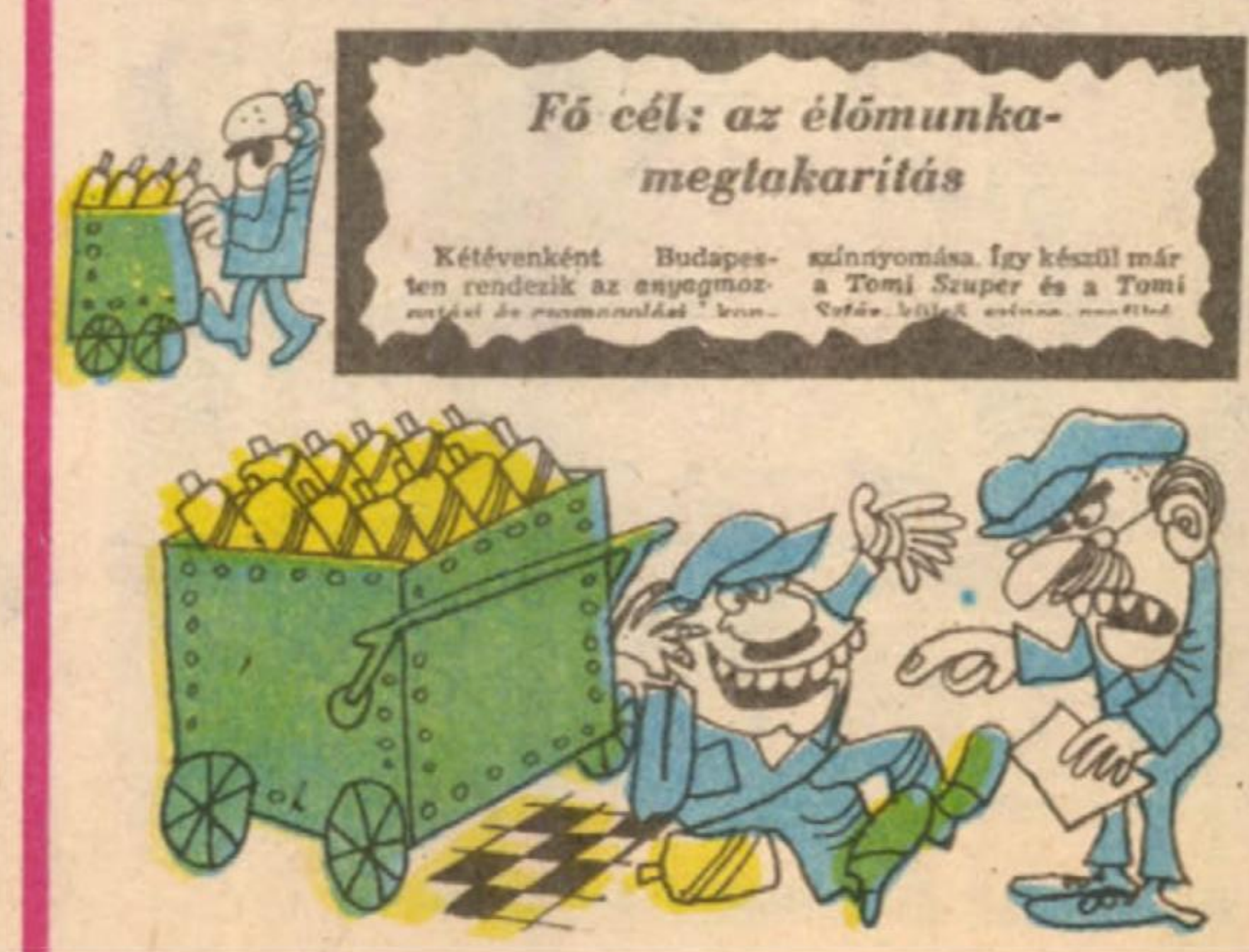

Fő cél: az élőmunka-megtakarítás

Kétévenként Budapesten rendezik az anyagmoz- színnyomása. Így készül már a Tomi Szuper és a Tomi

– Maga mit csinál itt?
– Nem látja? Élőmunkát takarítok meg!

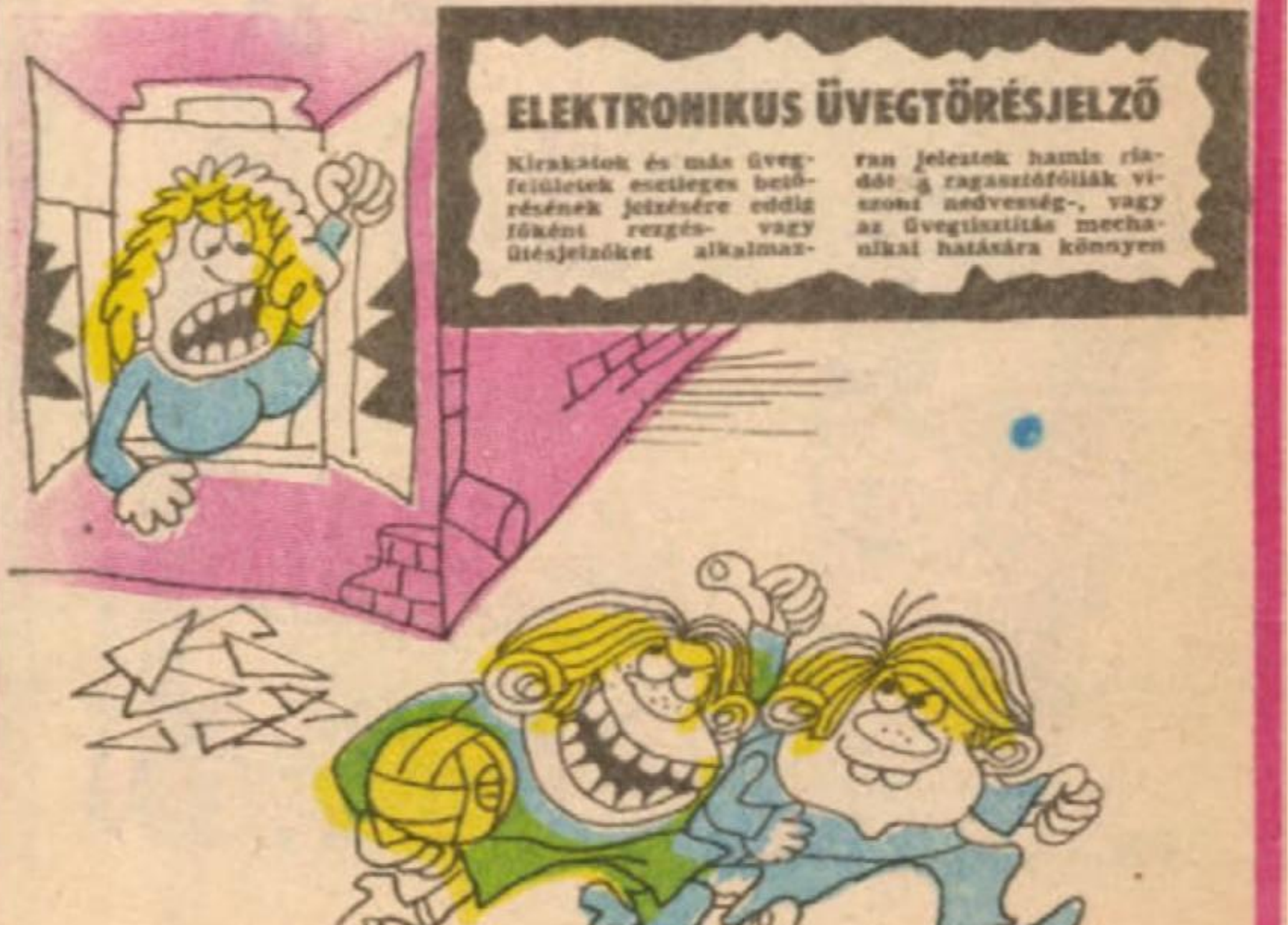

ELEKTRONIKUS ÜVEGTÖRÉSJELZŐ

Kirakatok és más üvegfelületek esetleges betörésének jelzésére eddig főként rezgés- vagy ütésjelzőket alkalmazran jeleztek hamis riadót, a ragasztófóliák viszont nedvesség-, vagy az üvegtisztítás mechanikai hatására könnyen

– Azt hiszem, öregem, mégis csak jobb a hagyományos . . .

FEKETE HUMOR

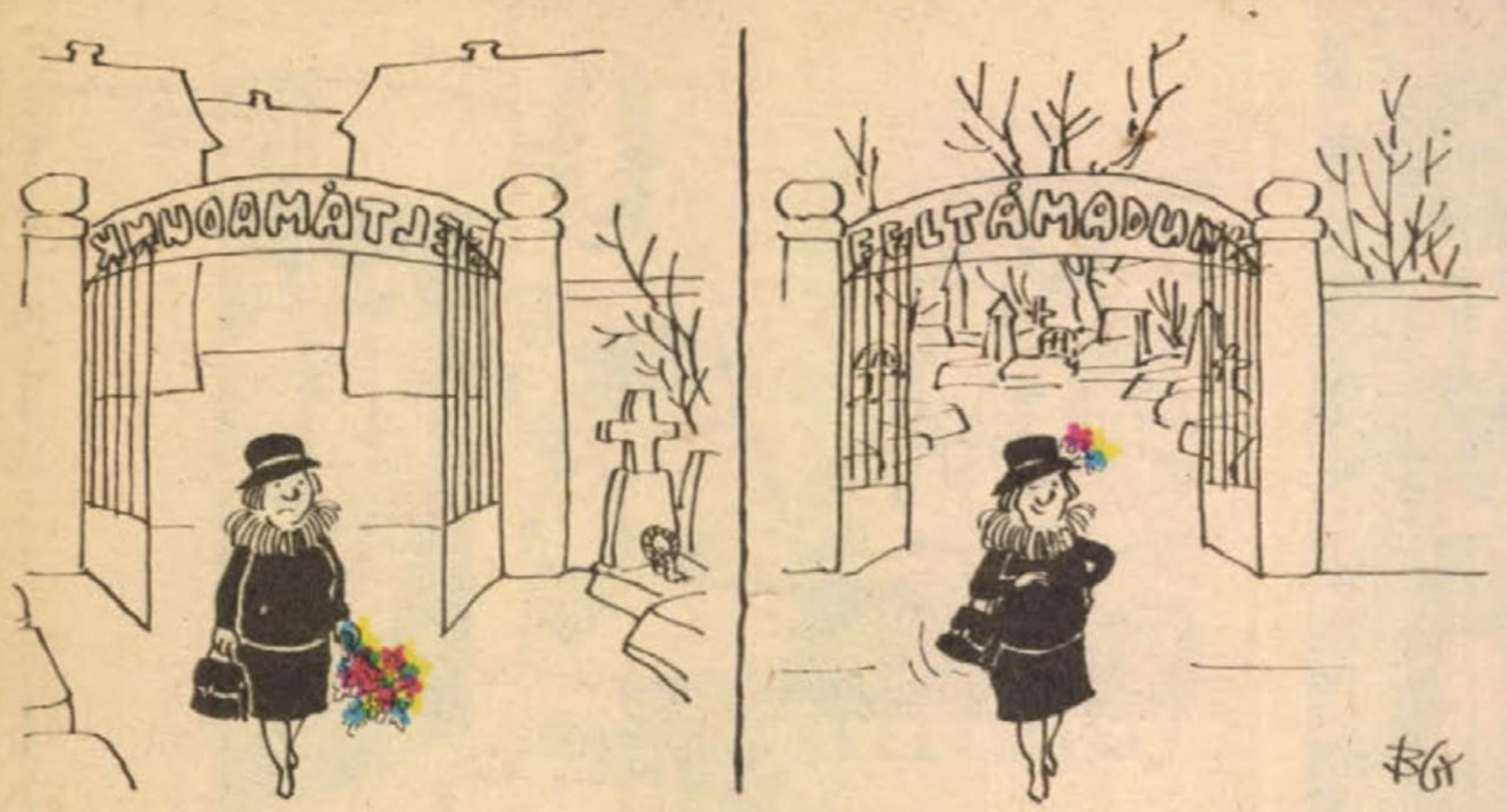
FELTÁMADUNK
BGY

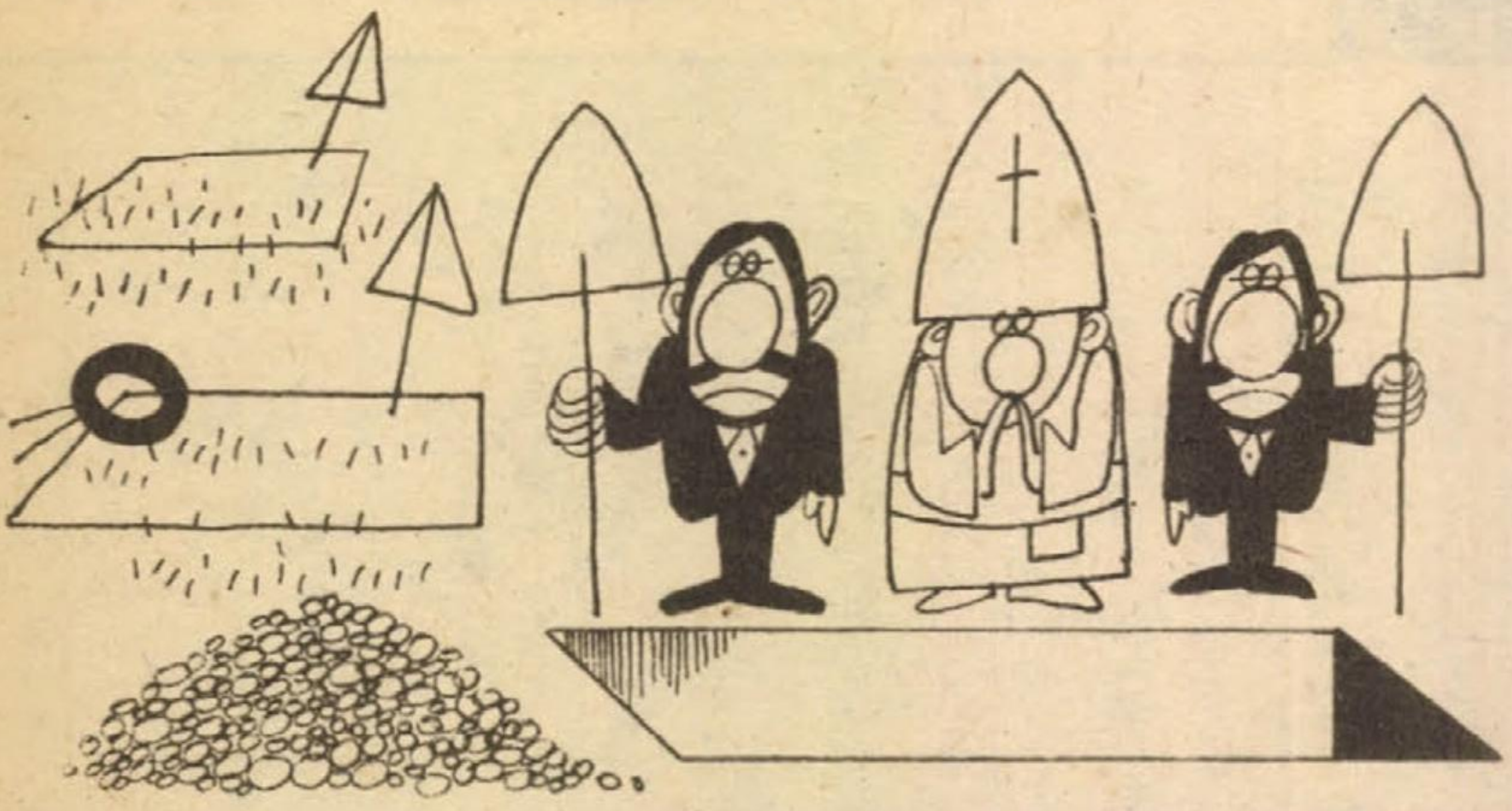

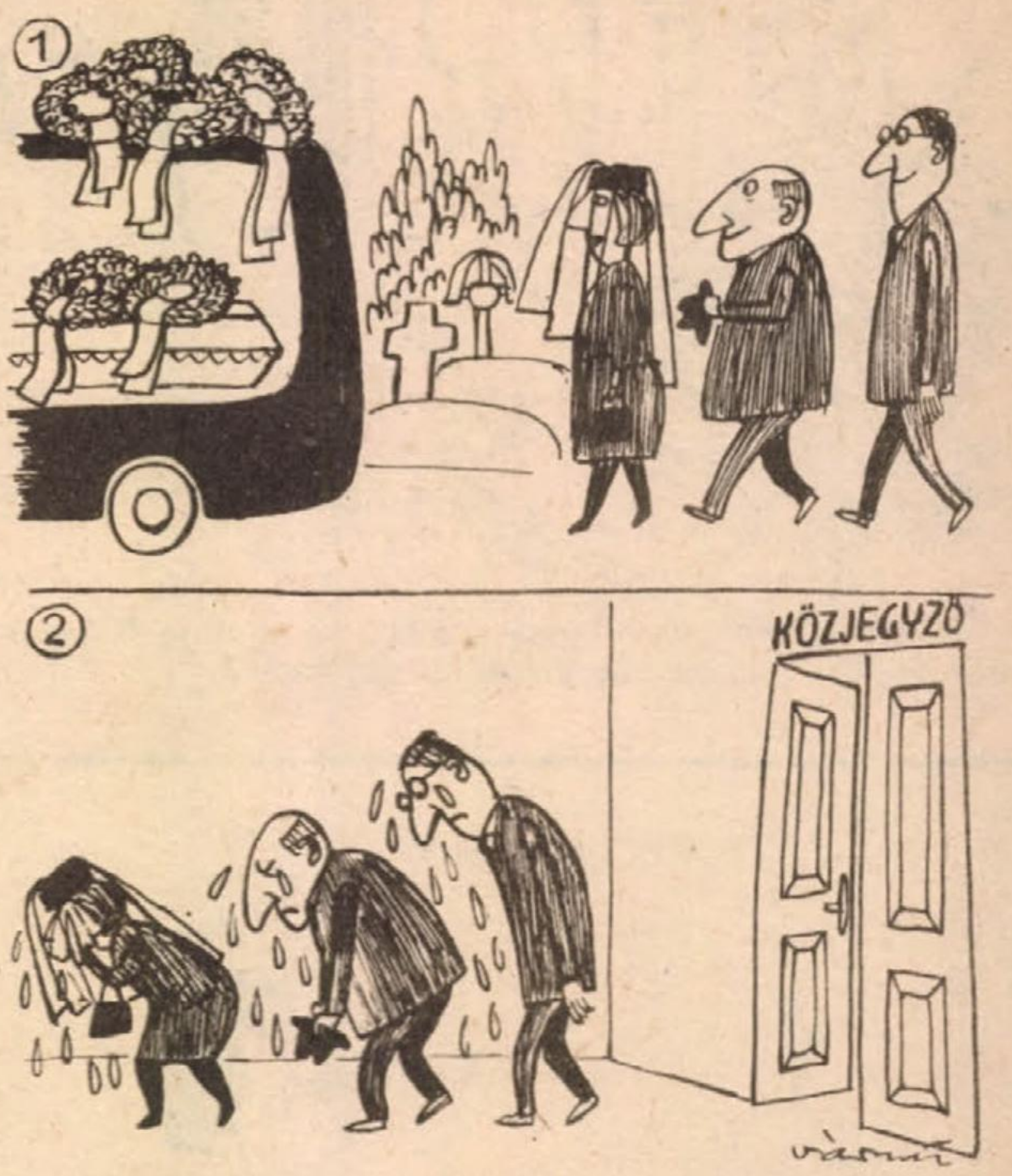
①
②
KÖZJEGYZŐ
várnai

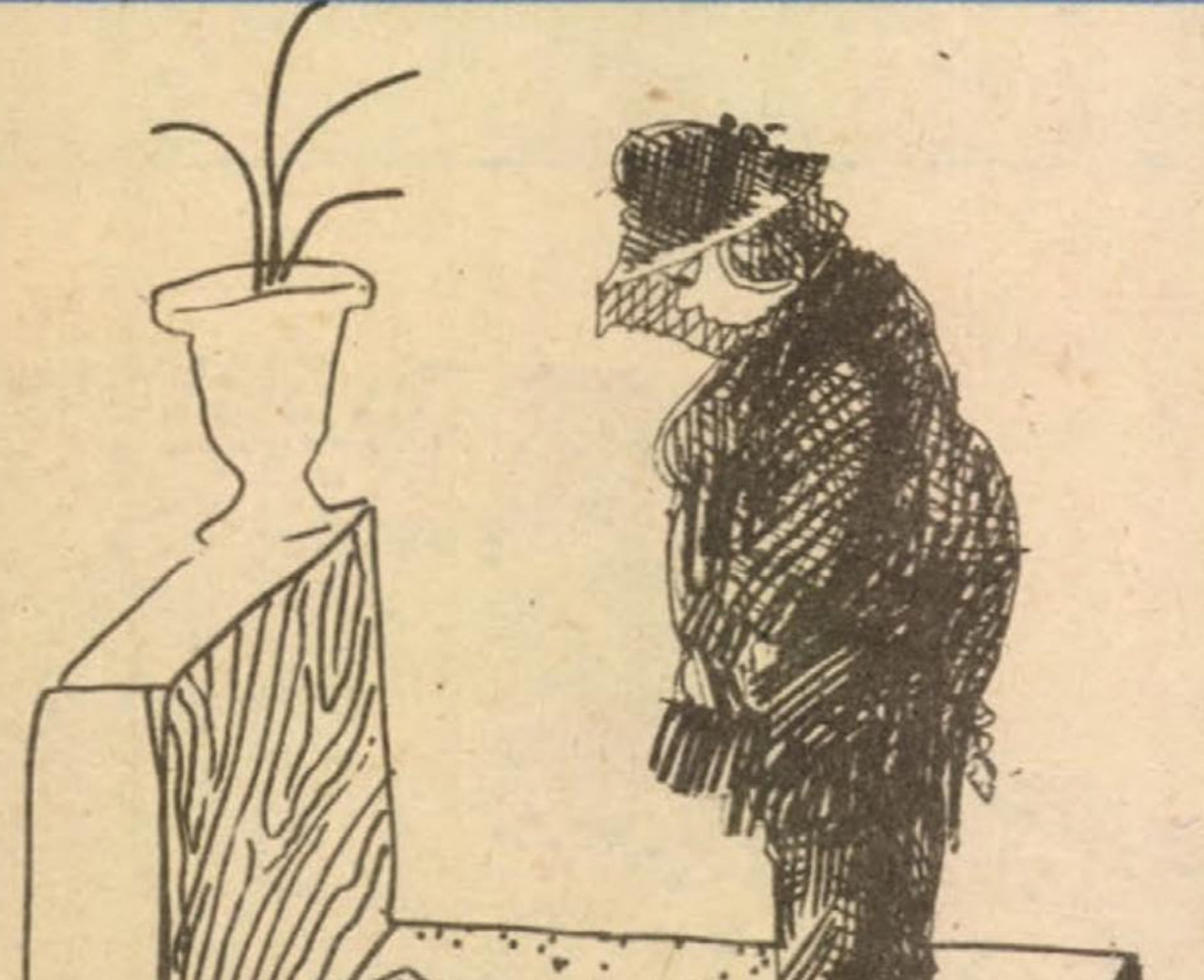

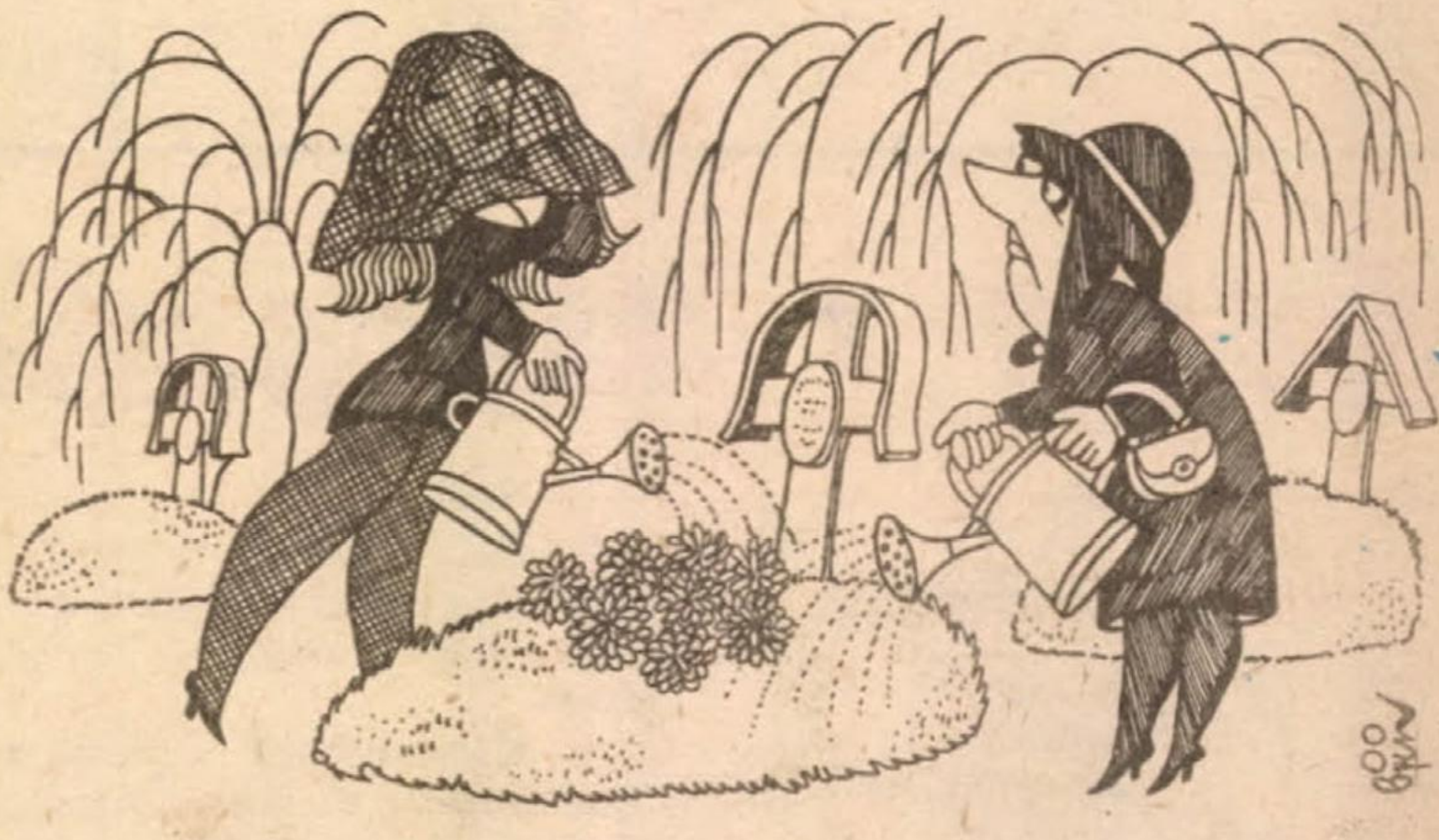

BRENNER, FÜLÖP,
VÁRNAI, HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI, DALLOS,
LEHOCZKI

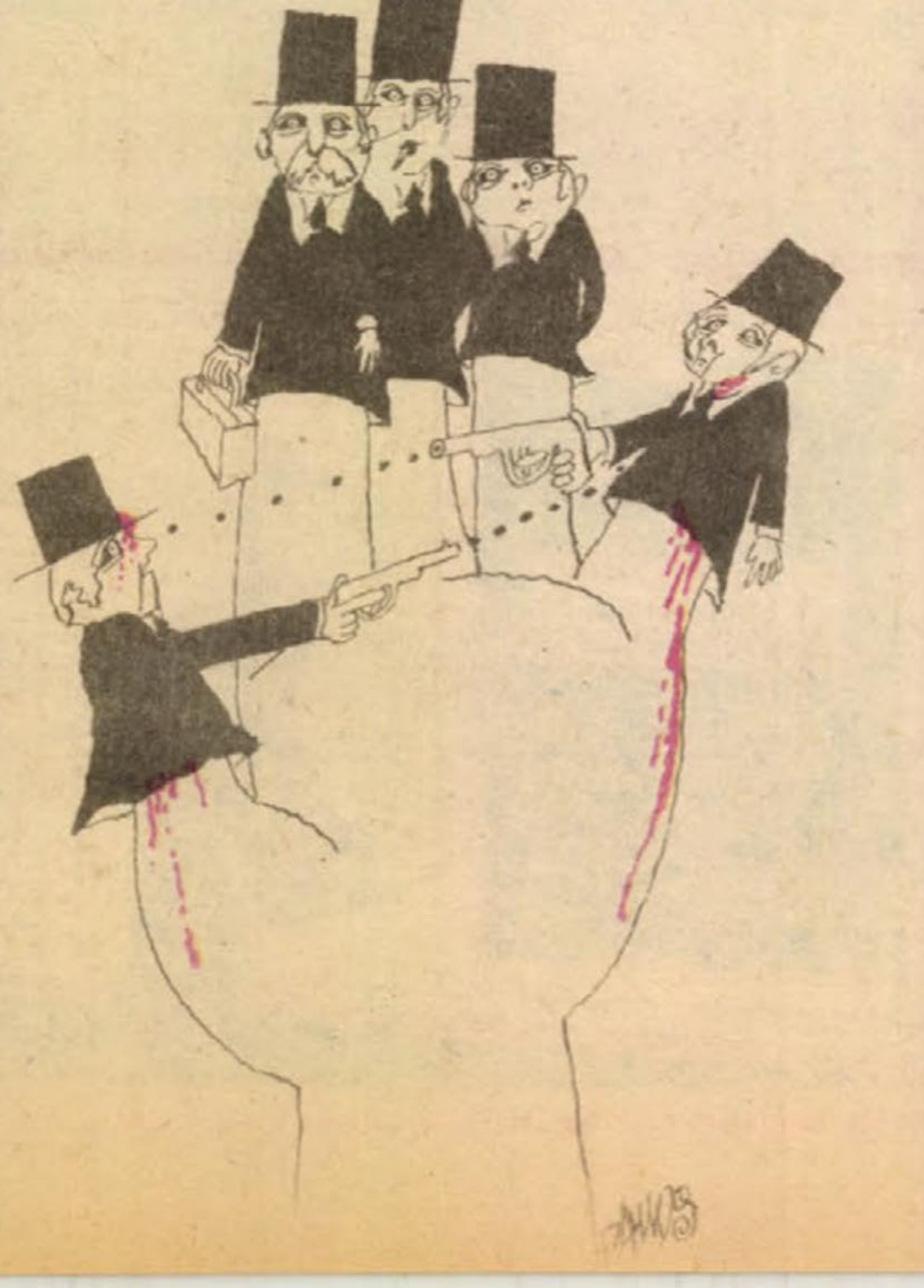

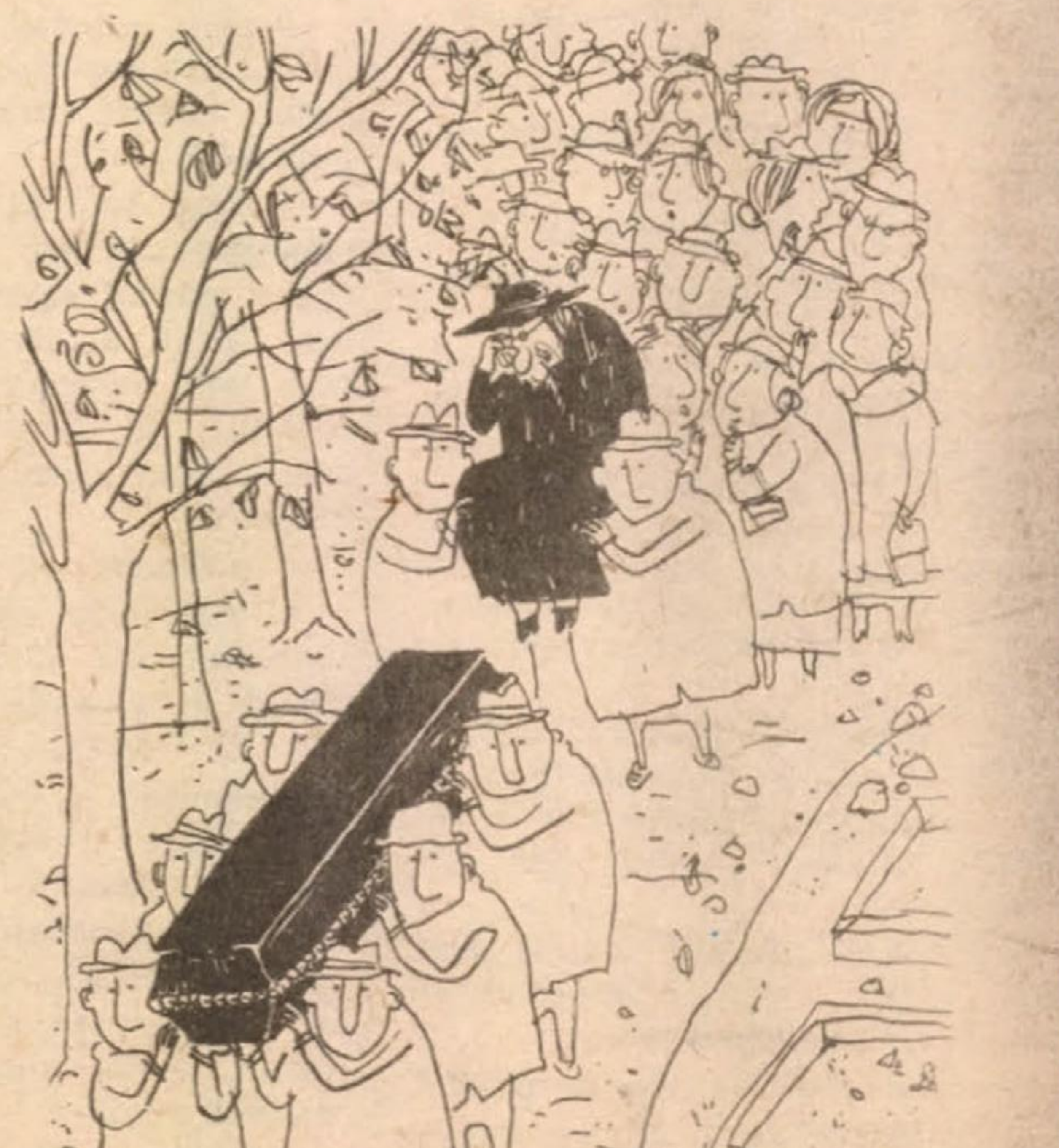

IMPORT HUMOR

TORNA

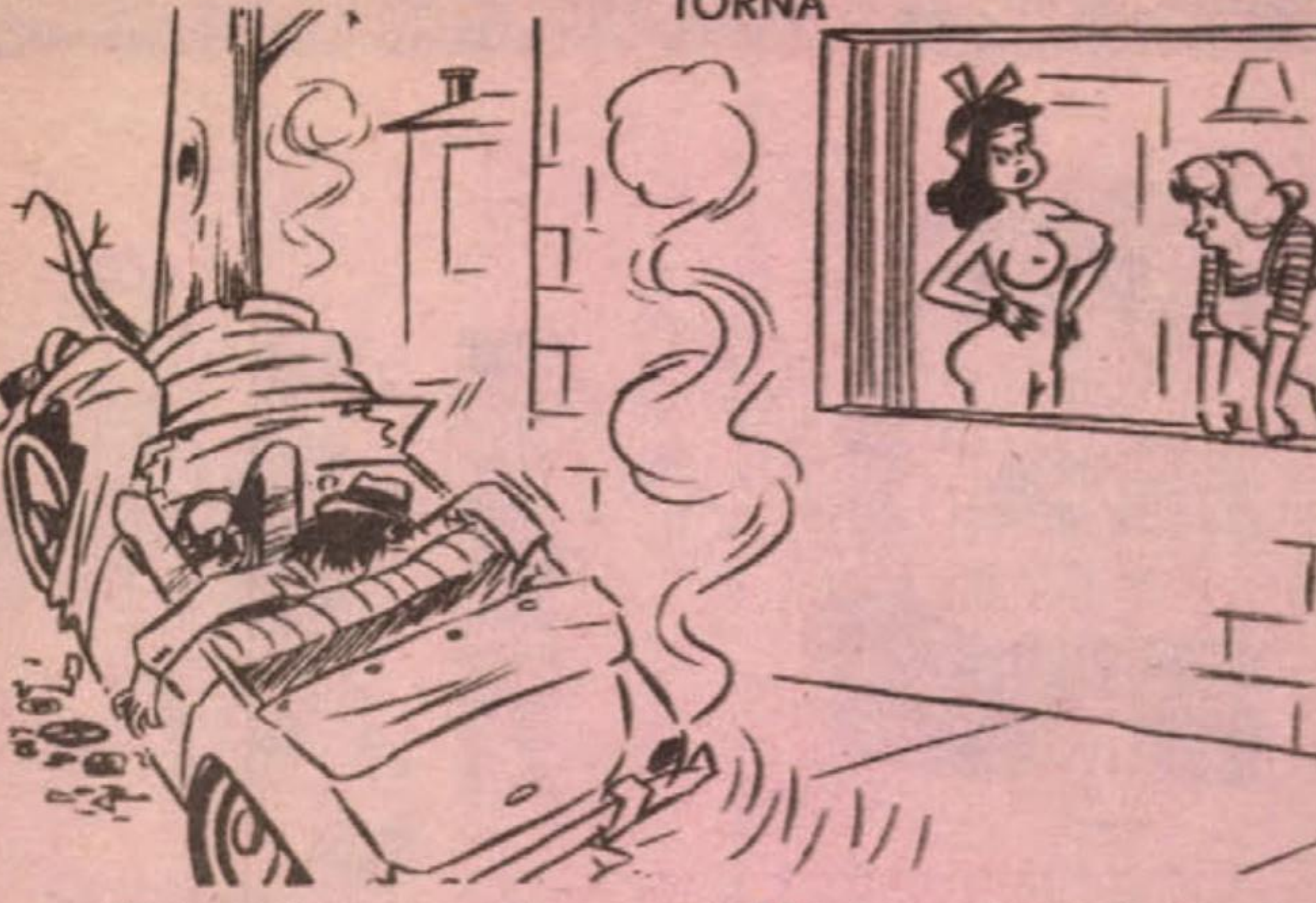

– Nem tudom, nem lenne-e jobb, ha a reggeli tornádat inkább csukott ablak mögött végeznéd?

TETTENÉRÉS

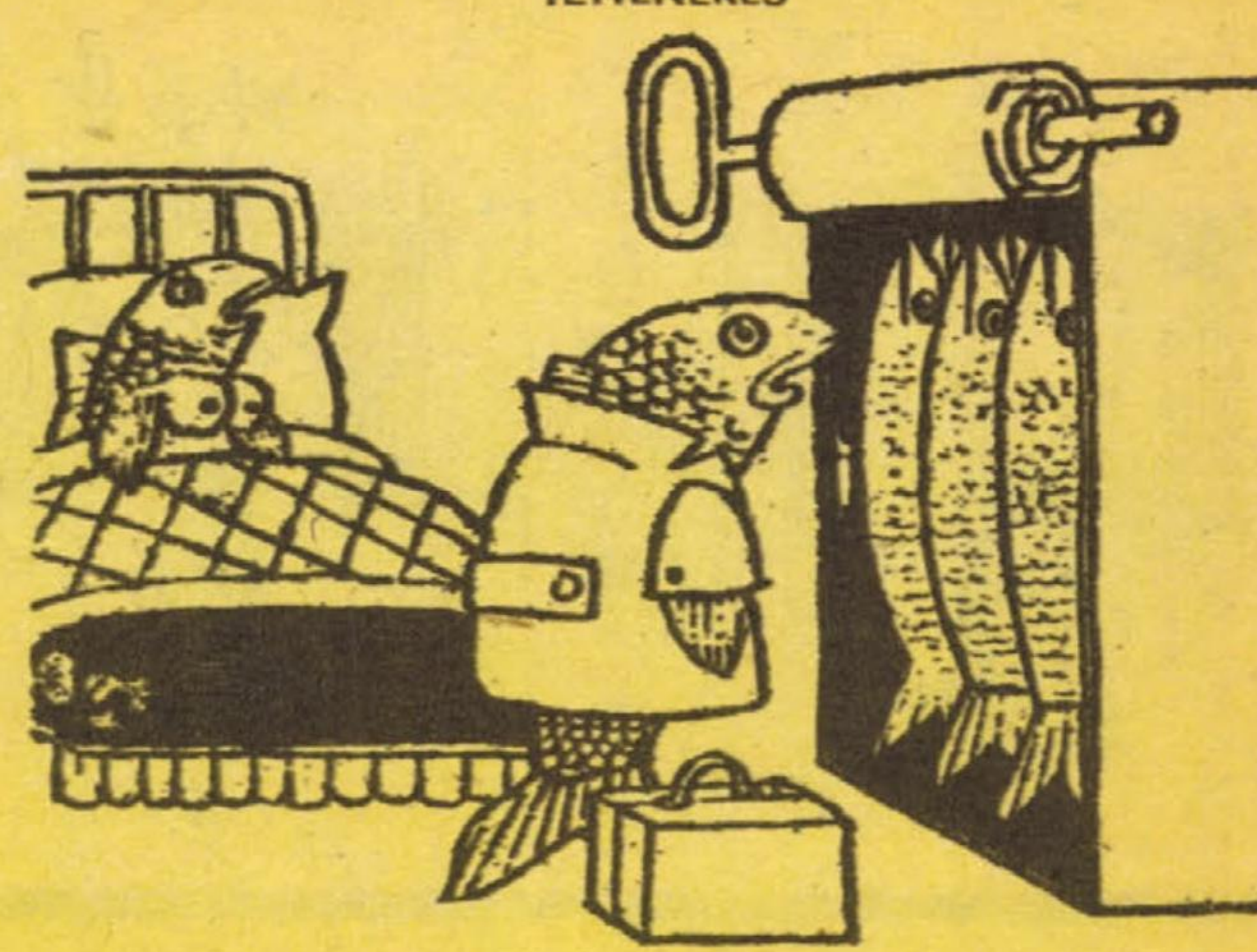

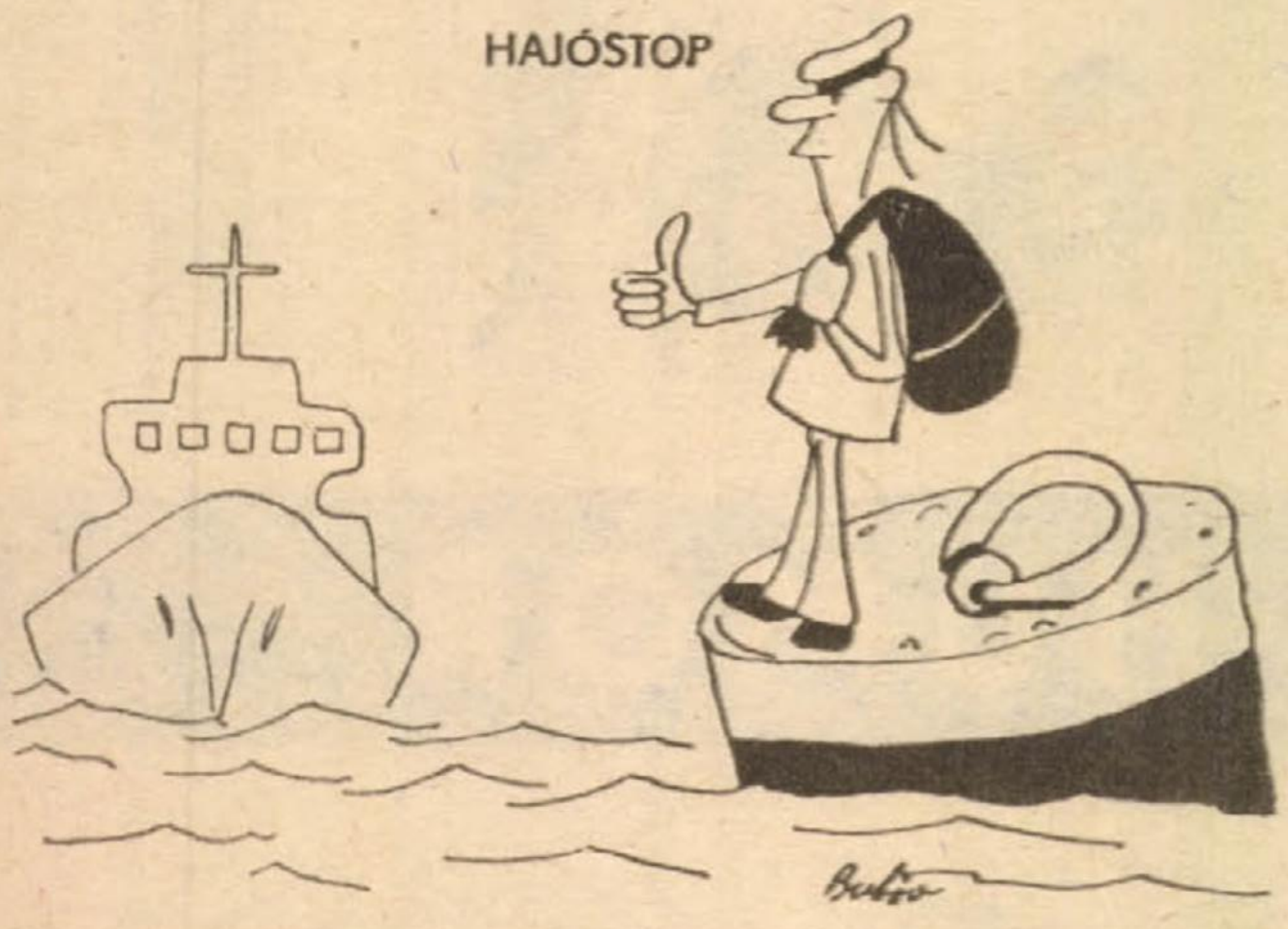

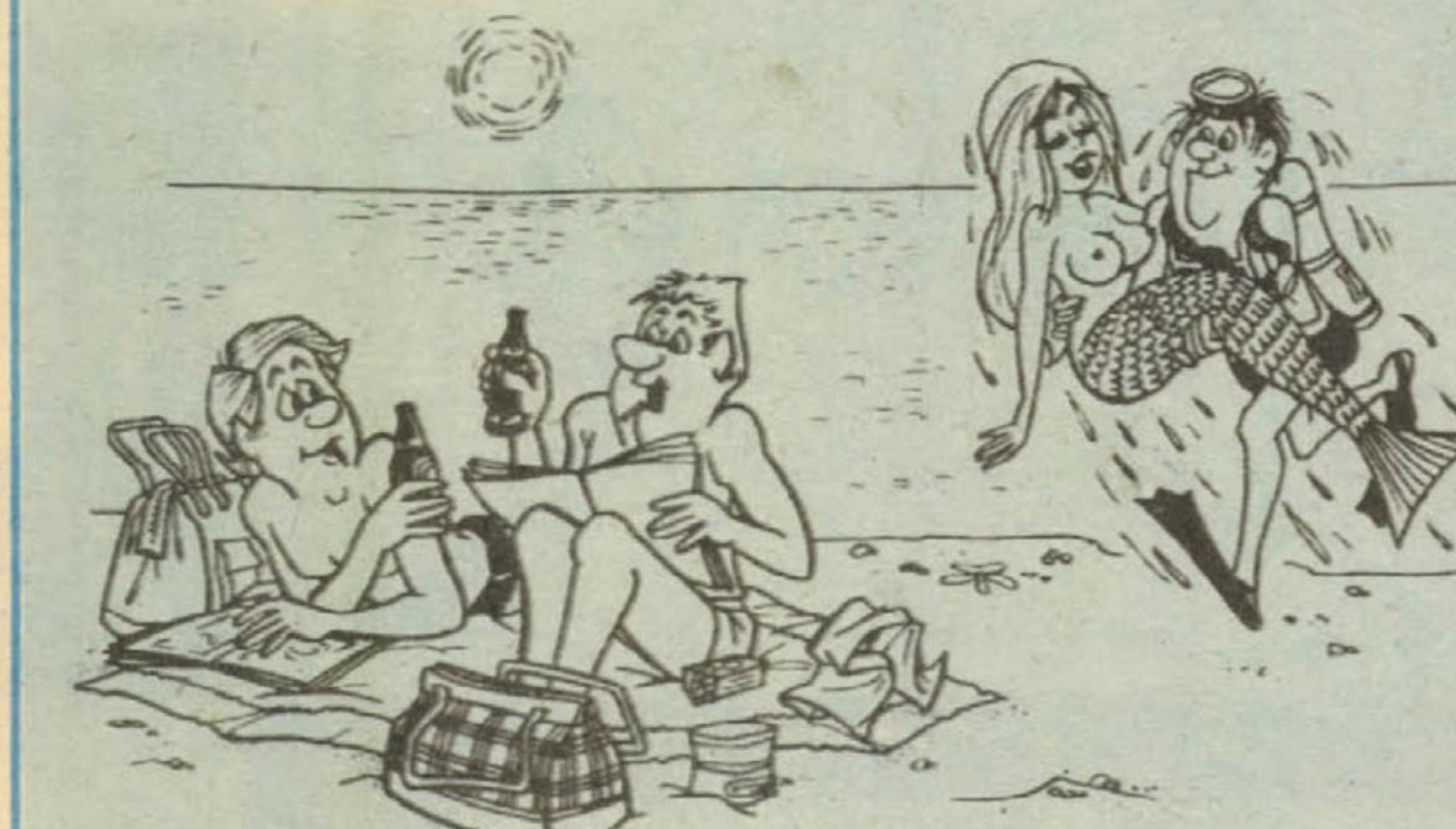

– Kíváncsi vagyok, hogy ez a nagyszájú Alfonz mit talál ki legközelebb a víz alatti élményeiről.

ÉN ÉS A KISÖCSÉM

— No gyere ide Pistike, ülj szépen mellém, beszélgessünk okos dolgokról.

— Jó, Sanyi bácsi. Mesélsz nekem?

— Szívesen, miről meséljek?

— Mesélj nekem az űrrepülőkről ...

— Pistikém, én nem tudok neked mesélni az űrrepülőkről, én már öreg vagyok. Én csak régi dolgokról tudok neked mesélni ...

— Az is nagyon jó. Mesélj nekem valamit a szarajevói merényletről. A tanító bácsi mondta, hogy azzal kezdődött az első világháború.

— A szarajevói merényletről ... De hiszen az idő tájt még nem is éltem. Azt csak elbeszélésből ismerem, a papám mesélt róla nekem is.

— Jaaaa ... Akkor mesélj nekem, Sanyi bácsi, Damjanichról meg a vörössipkásokról ...

— Ezernyolcszáznegyvennyolcról? De hiszen akkor még a nagyapám nagyapja se élt. Én csaknem olyan messze vagyok Damjanichtól, mint te ...

— Szóval te akkor még nem éltél?

— Nem.

— Hát Napóleon idején? Hogy volt az a dolog Napóleonnal? Igazán olyan nagyon lelkesedtek érte?

— Márminthogy Napóleonért? Lelkesedett a fene. Napóleonról éppúgy a könyvekben olvastam, mint ahogy a mai gyerekek. Hagyjál békén ezekkel az ósdi históriákkal!

— És a mohácsi vész? Mit szóltatok, amikor megtudtátok, hogy Lajos király belefulladt a Csele patakba?

— Hogy mit szóltunk? Egészen kétségbe voltunk esve. Tudniillik éppen emiatt maradt el a tornaóra. Mert a történelemtanárunk nem volt megelégedve a dolgozatunkkal. Jó, hogy már azt nem kéred, hogy meséljek a trójai háborúról.

— Átélted?

— Most már elég volt, Pistike. Viccelsz? Ha akarod, mesélhetek neked a második világháborúról.

— Az felesleges. Azt látom minden nap a televízióban. Akarod, hogy meséljek neked a kurszki csatáról? Vagy az északafrikai hadjáratról?

— Köszönöm, ezekre még elég jól emlékszem. Különben, úgy tudom, arról volt szó, hogy én mesélek neked?

— Hiszen mindenre azt mondod: te még nem éltél, te még nem éltél ... Akkor minek vágsz fel rá, hogy öreg vagy ...?

Novobáczky Sándor

ABSZURD

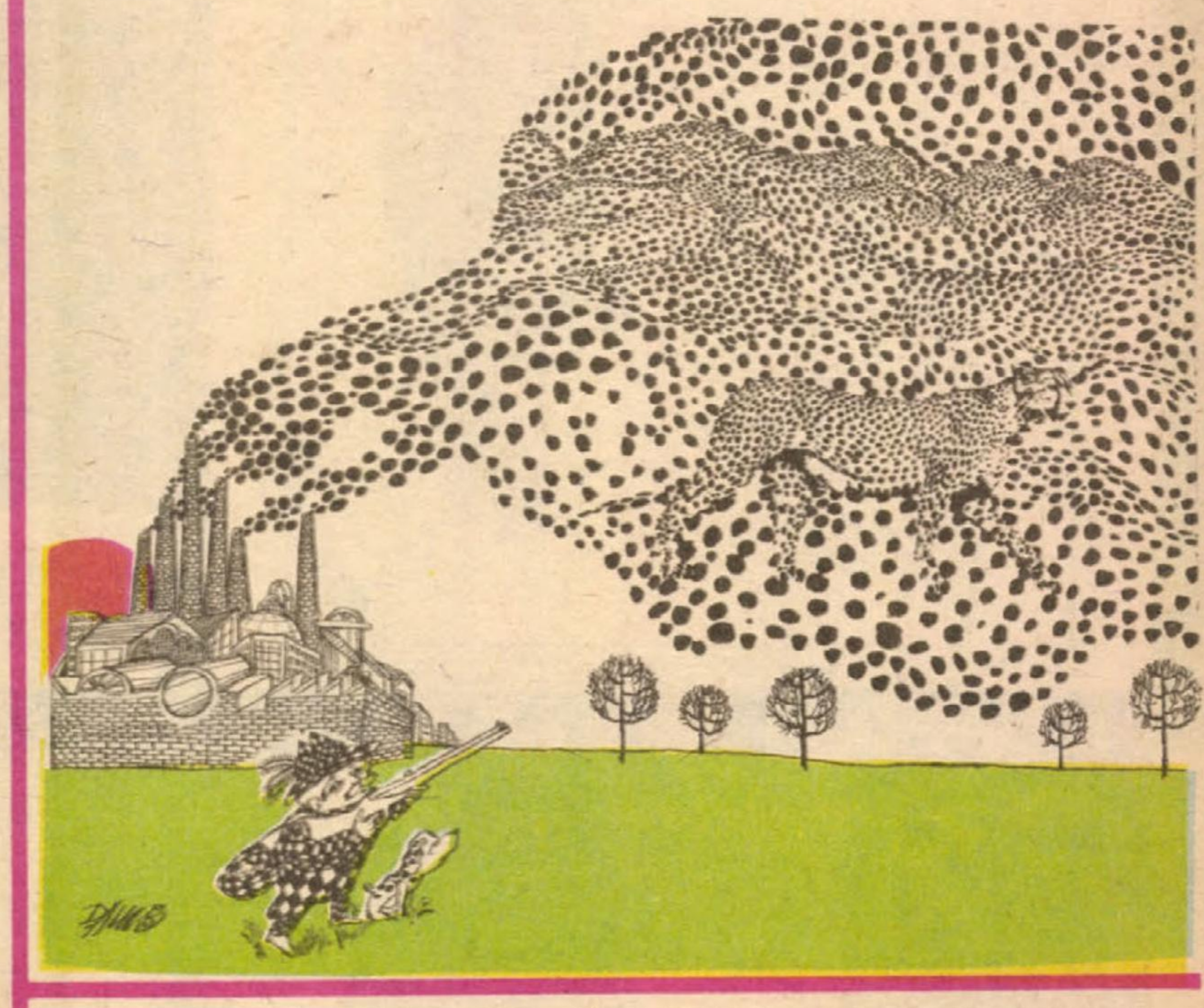

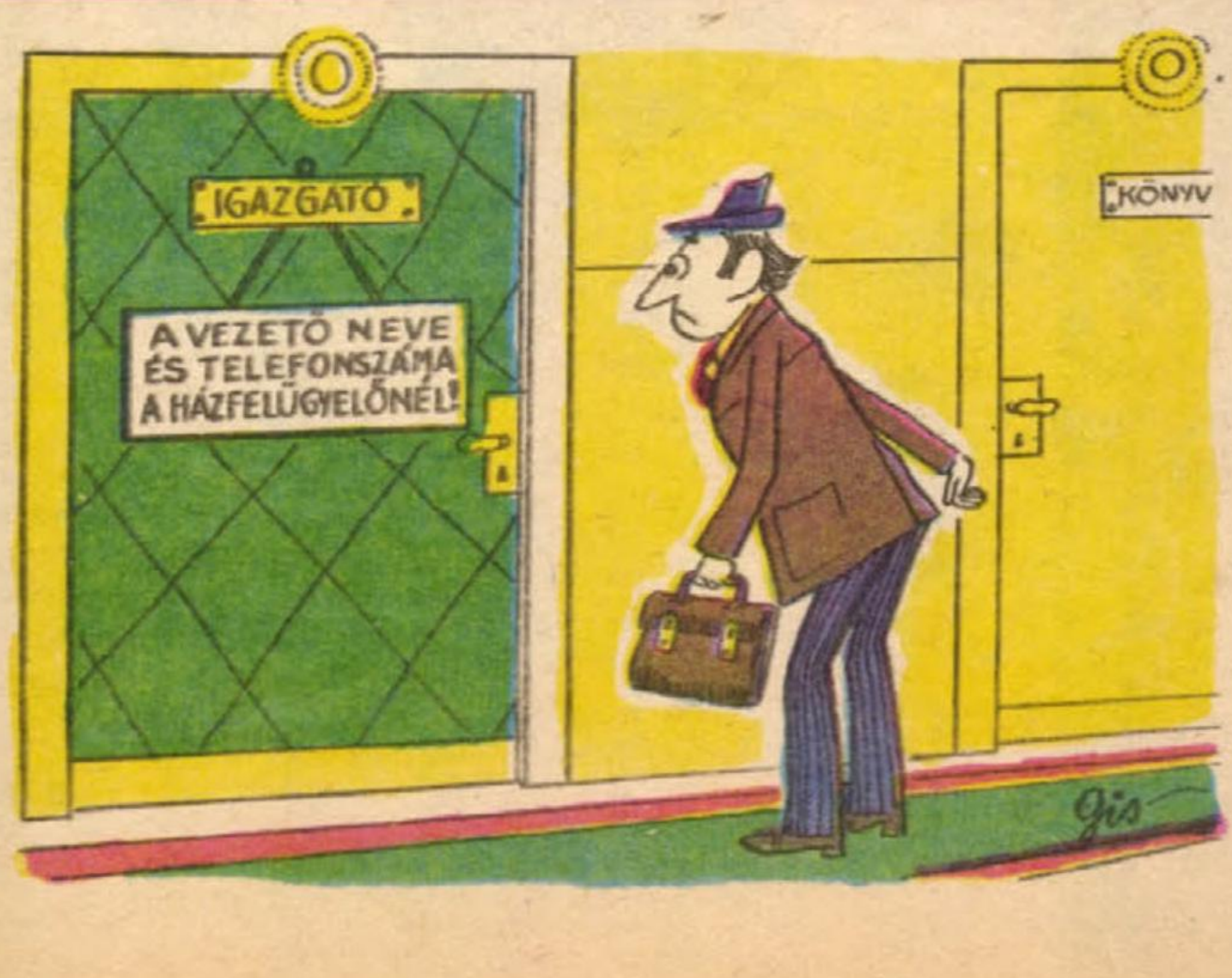
IGAZGATÓ
A VEZETŐ NEVE ÉS TELEFONSZÁMA A HÁZFELÜGYELŐNÉL!
KÖNYV

MEGLEPŐ TÁBLA

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Az idős néni panaszt tesz a rendőrségen. Elmondja, hogy ugyanaz a szélhámos már ötször csapta be, mindig más-más mesével.

— De hát hogyan hihetett neki? — kérdik csodálkozva.

— Tudom is én, olyan ismerős volt az arca ...

SZEXCENTRIKUS

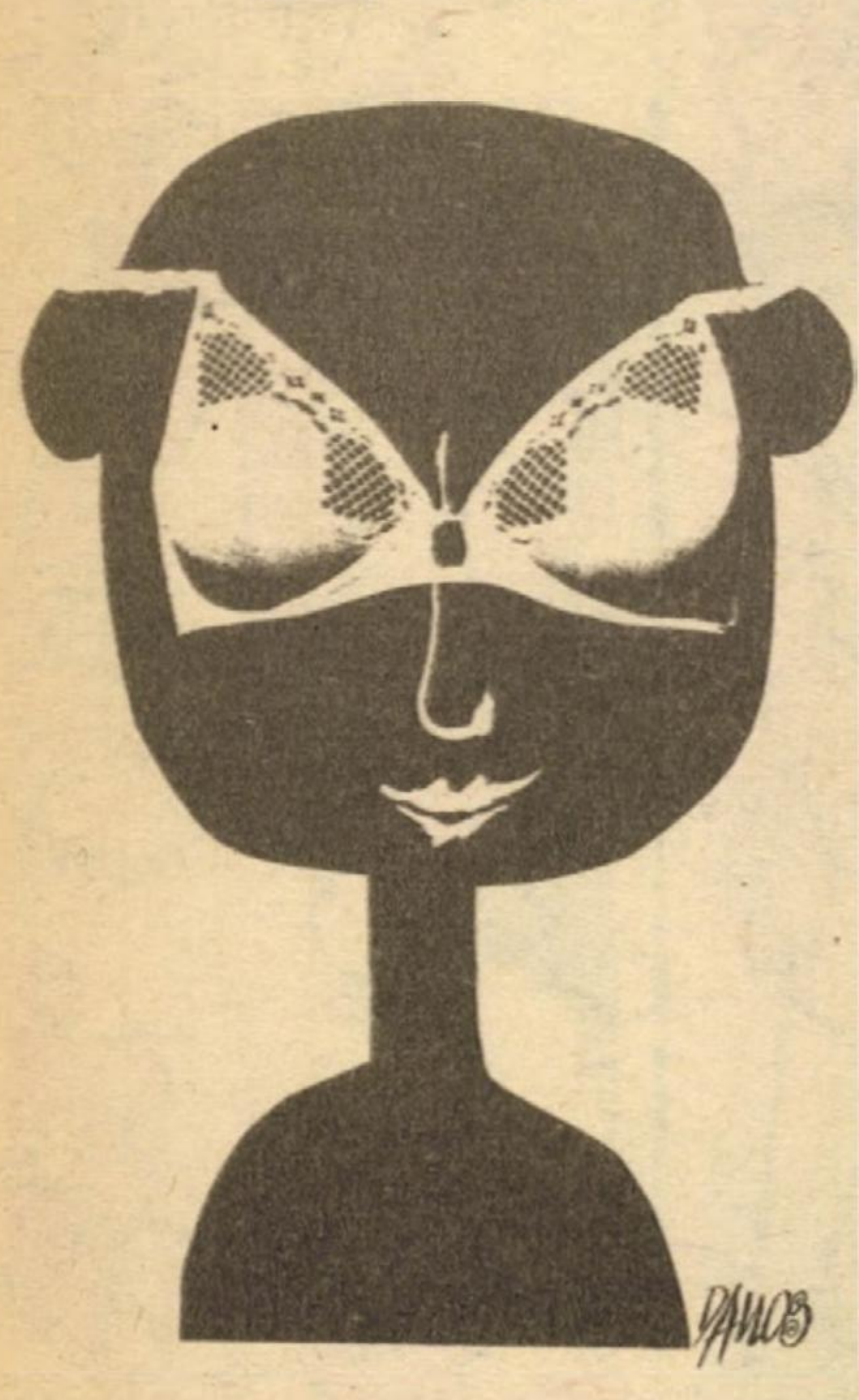

TÜCSÖK és BOGÁR

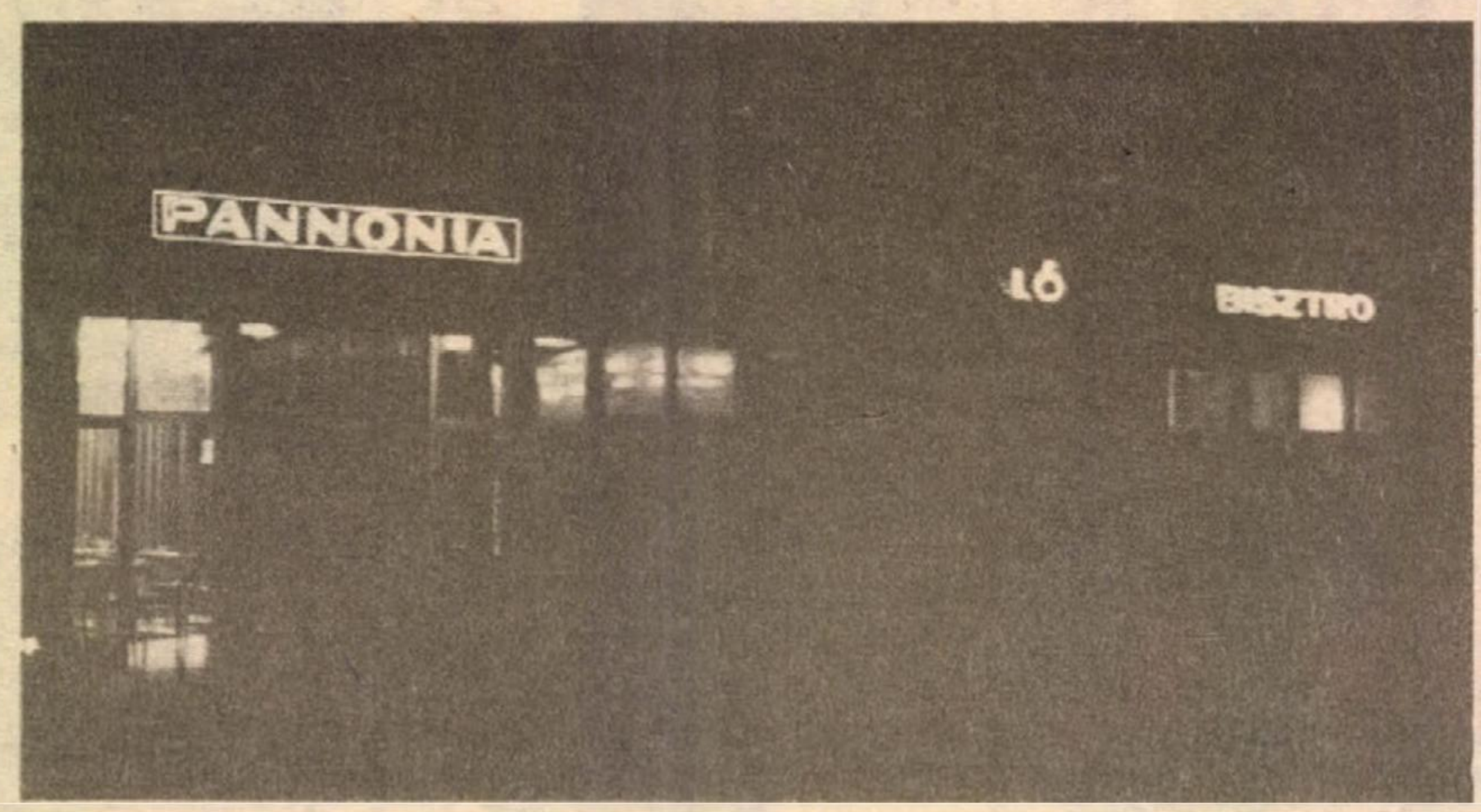

Nyihaha!

(Fonyódon fotózta dr. Molnár Ádám, szekszárdi olvasónk)

— Nem tetszett a tévéműsor Nickola Turac ausztrál farmernak. Vette hát puskáját és szitává lőtte a képernyőt. Száz ausztrál dollár büntetésre ítélték ittas fegyverviselésért.

Nagyon helyes. Máskor majd józan fegyvert visel.

(A Népszavából ollózta Fodor Kálmán, pálházi olvasónk)

A Nyíregyházi Városi Tanács anyakönyvi hivatalában 25-en kötöttek házasságot szombaton. A legfiatalabb ara a 16 éves Nánási Mária adminisztrátor volt. Frigyet kötött két szovjet állampolgár is.

Páratlanul érdekes dolog, hogy a párok között páratlan is akadt!

(A Kelet-Magyarország c. lapban fedezte fel Koppány Tamás, nyíregyházi olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

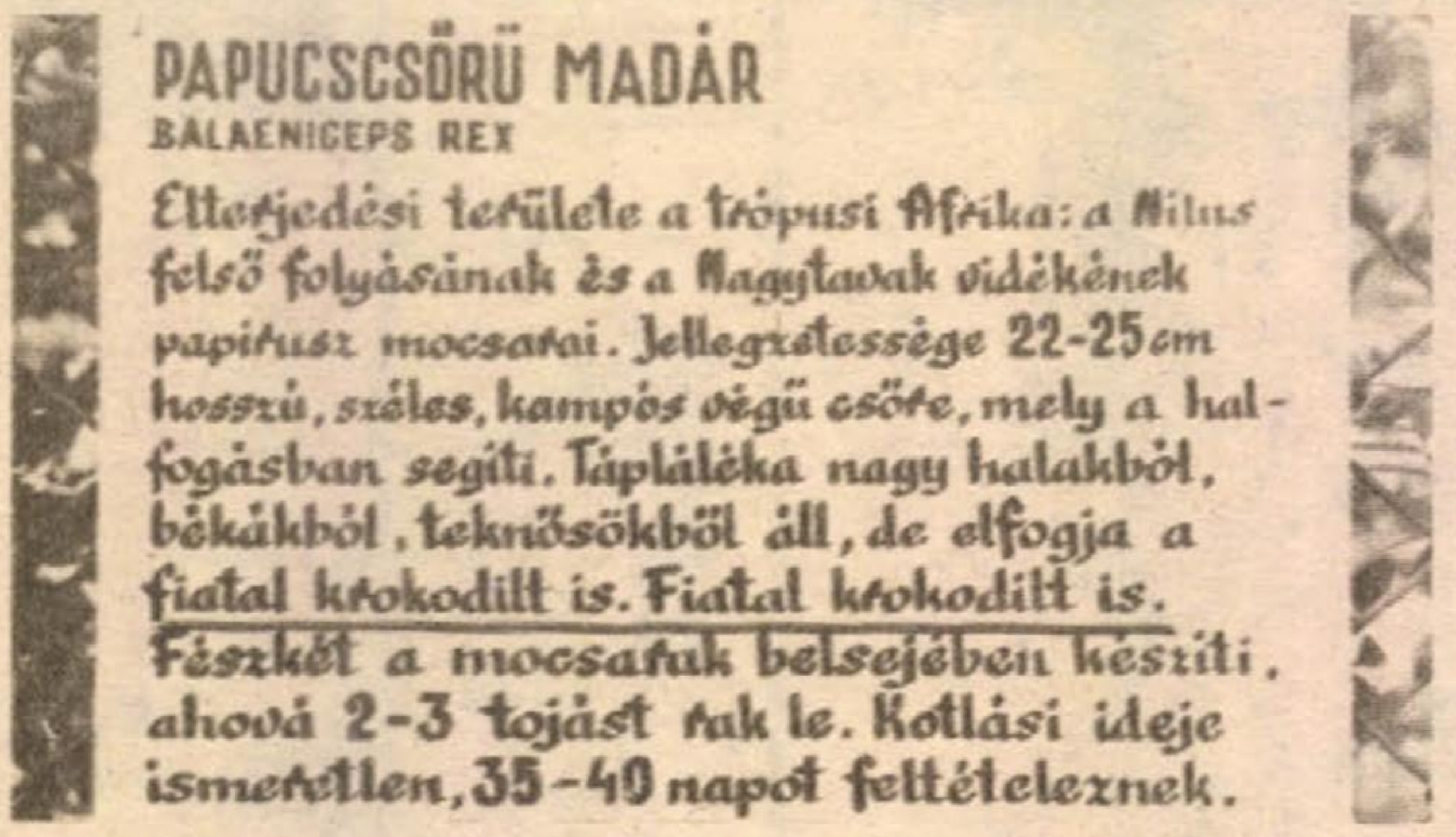

PAPUCSCSŐRÜ MADÁR

BALAENICEPS REX

Elterjedési területe a trópusi Afrika: a Nílus felső folyásának és a Nagytavak vidékének papirusz mocsarai. Jellegzetessége 22-25 cm hosszú, széles, kampós végű csőre, mely a halfogásban segíti. Tápláléka nagy halakból, békákból, teknősökből áll, de elfogja a fiatal krokodilt is. Fiatal krokodilt is. Fészkét a mocsarak belsejében készíti, ahová 2-3 tojást rak le. Kotlási ideje ismeretlen, 35-40 napot feltételeznek.

Ugy látszik, a fiatal krokodilt különösen fontosnak tartotta, aki írta. Aki írta.

(Az Állatkertben fényképezte Nagy Csaba)

Eladó Tihanyban 254 n.-öles telek Dunához, hegyekhez közel, közművesített. Érdeklődni: 1194 Bp., Pákozd u. 8.

Világos, kis ország vagyunk. Mi van nálunk messze?!

(A Népszabadság apróhirdetései között észlelte Lukács Zoltánné, keszthelyi olvasónk)

Bekerített 100 n.-öles üres telek beköltözhetően kp.-ért eladó Gárdonyfürdőn. Víz, villany van.

Költözzék üres telekre. Víz van, villany van, levegő van, plafon a csillagos ég!

(Az Esti Hírlap apróhirdetései között fedezte fel Rusznyák Péterné)

ZSÖLLYE

A Kísértet Lublón című új magyar filmben Strang Jakab rendőrbiztos szerepében Garas Dezső sok derűs percet szerez a mozinézőknek, különösen azokban a jelenetekben, ahol lóra pattan és vad vágtában üldözi Kaszpareket, a kísértetet. A felvételek közben Garasnak sok baja volt a lóval. Egyszer panaszra ment Bán Róberthez, a film rendezőjéhez. — Gyerekek, adjatok egy másik lovat! Nem mintha nem lenne szelíd jószág, de olyan sebes járású, hogy szerintem ennek a pacinak esőben csak a farka ázik meg!

A főpróba szünetében az egyik ruhatáros néni előzékenyen odalépett népszerű, ámde nem éppen jó májáról híres színművészünkhöz, aki eljött megnézni kollégáit.

— Kikészítsük a kabátját, művész úr? ...

— Köszönöm, nem szükséges! Ellenben az előadás végén jöjjön be és keltsen fel!

A hónap legnagyobb színészi kiugrása minden bizonnyal a fiatal Hollay Kálmán bemutatkozása volt Bozzi úr szerepében. Premier után a Fészek klubban családja körében ünnepelték a Színművészeti Főiskola operett-tanszakát idén végző művészt, aki szerényen hárította el a gratulációkat.

— Tulajdonképpen egy hajszálon múlt, hogy nem buktam *meg!*... Illetve nem buktam *el!* Ugyanis a cukrászdajelenetben, amikor egy kiskutyát hoznak be a színpadra, a kutyus póráza a lábamra csavarodott, és én majd orra buktam! Eredeti szövegem az lett volna, hogy „miért engednek kutyát a helyiségbe?" ... de én ijedtemben még hozzá tettem: „nem elég, hogy beengedik ide a kutyákat, még el is buktatják az embert!" A közönség tapsolt, de másnap a kutyapartneremet leváltották. Ugyanis ez a kutyus a kislánya volt annak a kutyának, „aki" tavaly az eredeti bemutatón játszott. De úgy látszik, a mamakutyának több a rutinja, így aztán a második előadás óta ő a partnerem. Nagyon jól megvagyunk, és együtt tanúsítjuk, hogy az igazi művészek között nincsenek generációs ellentétek!

Faragó Terézt, a Thália Színház titkárnőjét napokon át zaklatta egy szenvedélyes szabadjegykérő, akinek egyetlen érve az volt, hogy „imádja a színházat, és legszívesebben minden este színházban szeretne ülni, de annyi pénze nincs!"

Rézike, aki köztudomásúlag a legelőzékenyebb színházi titkárnők közé tartozik, ez alkalommal kénytelen volt elutasítani a kérést.

— Kérem, ilyen alapon senkinek nem áll módunkban szabadjegyet adni!

A színházrajongó hölgy nem tágított.

— Hát legyek én a kivétel ...

Rézike, aki nemcsak a titkári teendőkben, hanem a színháztörténelemben is otthon van, kedvesen csak ennyit mondott:

— Szabadjon idéznem önnek Sebestyén Gézát, az egyik leghíresebb magyar színigazgatót: „A kivételnek tisztelet jár, de nem szabadjegy ..."

Rátonyi Róbert

EGY KIS ERDŐJÁRÁS

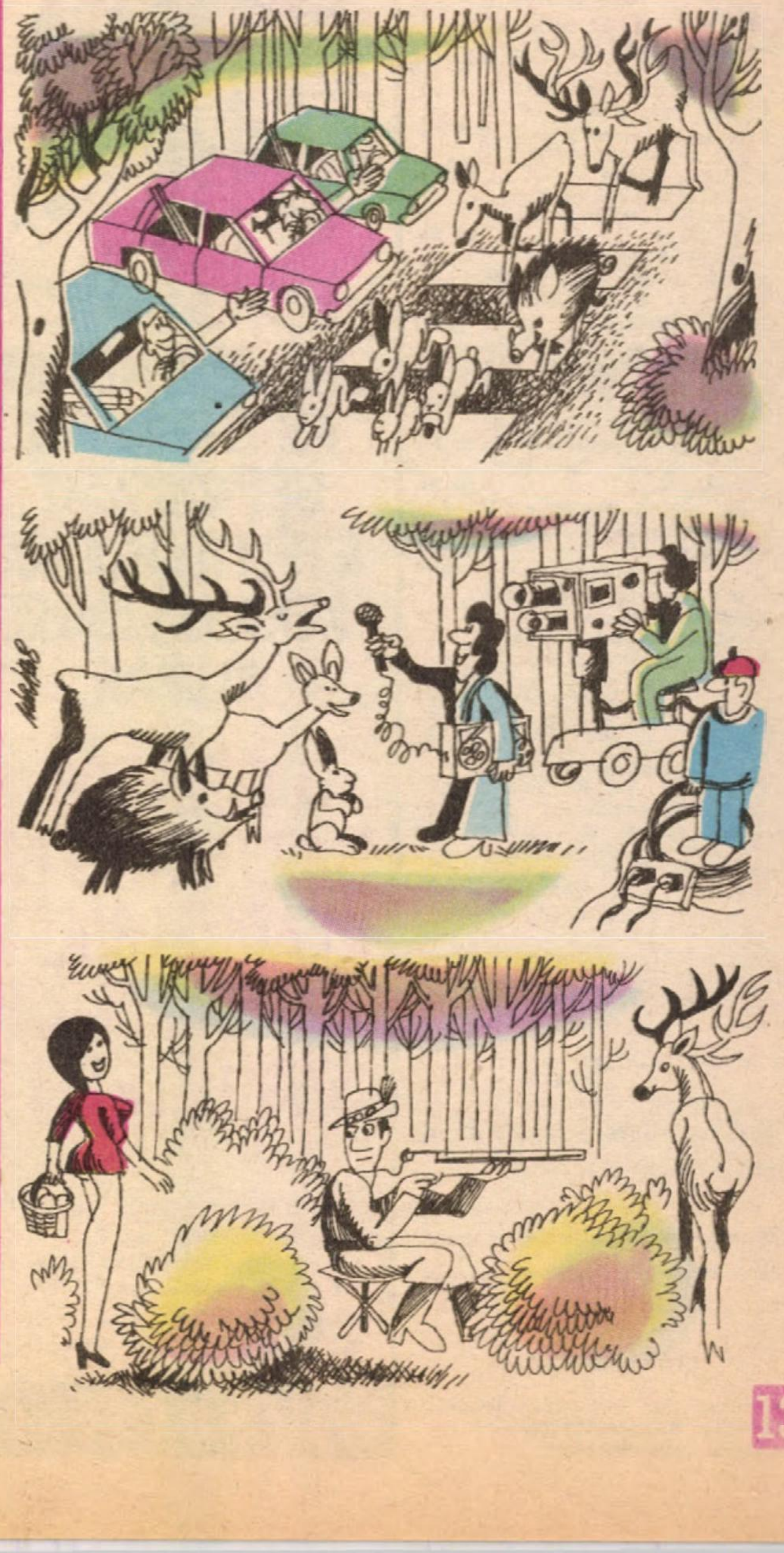

NEM FUT KI AZ IDEJÉBŐL...

UTASELLÁTÓ

...HA NEM BAJLÓDIK OTTHON REGGELI KÉSZÍTÉSÉVEL UTAZÁS, HÉTVÉGI KIRÁNDULÁS ELŐTT

AZ UTASOK KÉNYELMES REGGELIJÉRŐL GONDOSKODIK A PÁLYAUDVARON, A VONATON AZ UTASELLÁTÓ

VEGYE IGÉNYBE SZOLGÁLTATÁSAINKAT!

KELLEMES LESZ AZ UTAZÁSA, HA AZ UTASELLÁTÓ PÁLYAUDVARI ÉTTERMÉBEN, BÜFÉJÉBEN VAGY A VONATON, ÉTKEZŐKOCSIBAN, BISZTRÓKOCSIBAN REGGELIZIK

KARÁCSONYI AJÁNDÉK A TV KÖNYVESBOLTBÓL

... pld. *Dallos Sándor:* **A Nap szerelmese — Aranyecset 1—2. kötet**	130 Ft
... pld. *Dosztojevszkij:* **A félkegyelmű**	38 Ft
... pld. *Dosztojevszkij:* **A Karamazov testvérek 1—2. kötet**	70 Ft
... pld. *Fekete Gyula:* **A falu szépe — Az orvos halála — A hű asszony meg a rossz nő**	37 Ft
... pld. *Kertész Magda:* **Utazás szerelem és házasság körül hét országban**	35 Ft
... pld. *Passuth László:* **A bíborban született**	67 Ft
... pld. *Passuth László:* **Sárkányfog**	96 Ft
... pld. *Szabó Magda:* **Alvók futása — Zeusz küszöbén**	35 Ft

* * *

... pld. Magyar értelmező kéziszótár (A—Z)	260 Ft
... pld. Művészet dióhéjban — ötven remekmű alapján	103 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők. Postán utánvéttel szállítunk, magánszemélyeknek 200 Ft felett portómentesen. 400 Ft felett négyhavi részletfizetési kedvezményt adunk, és a portót, valamint a 3% kezelési költséget felszámítjuk.

Kérjük szíveskedjék a megrendelőszelvényt kitölteni és borítékban elküldeni címünkre:

Állami Könyvterjesztő Vállalat
Tv könyvesboltja
1053 Budapest V., Kossuth Lajos utca 4.

A MEGRENDELŐ NEVE: ....

PONTOS CÍME (irányítószámmal): ....

SZEMÉLYI IG. SZÁMA (részletre rendelés esetén): ....

olvasható aláírás

Keresse fel könyvesboltunkat! Gazdag könyvválasztékkal várjuk vásárlóinkat!

PÓTOLJA A MULASZTÁSÁT

...HA EDDIG MÉG NEM KÉSZÍTETTE FEL GÉPKOCSIJÁT A TÉLI IDŐSZAKRA! RENDELKEZÉSÉRE ÁLLNAK

A FŐVÁROSI HÁZTARTÁSI ÉS ILLATSZERBOLT V. AUTÓÁPOLÁSI SZAKÜZLETEI:

V., Bárczy István u. 3—5.
V., Régiposta u. 2.
VI., Népköztársaság útja 15.
VI., Nagymező u. 23.
VIII., József krt. 41.
XI., Bartók Béla út 35.

KEZDJE A LÁBÁNÁL...

... A TÉLRE VALÓ FELKÉSZÜLÉST!

JÓ MINŐSÉGŰ FÉRFI-, NŐI ÉS GYERMEKCIPŐK, CSIZMÁK KAPHATÓK A

FŐVÁROSI CIPŐBOLT

SZAKÜZLETEIBEN

TÉLEN IS KERESSE A SZIVÁRVÁNYT!

TÉLI RUHATÁRÁHOZ SZÜKSÉGE VAN KÉSZRUHÁRA, CIPŐRE, CSIZMÁRA, FEHÉRNEMŰRE, MÉTERÁRURA

Szivárvány ÁRUHÁZ

A VEVŐSZOLGÁLAT TELEFONJA: 66-44-66

VÉGRE!

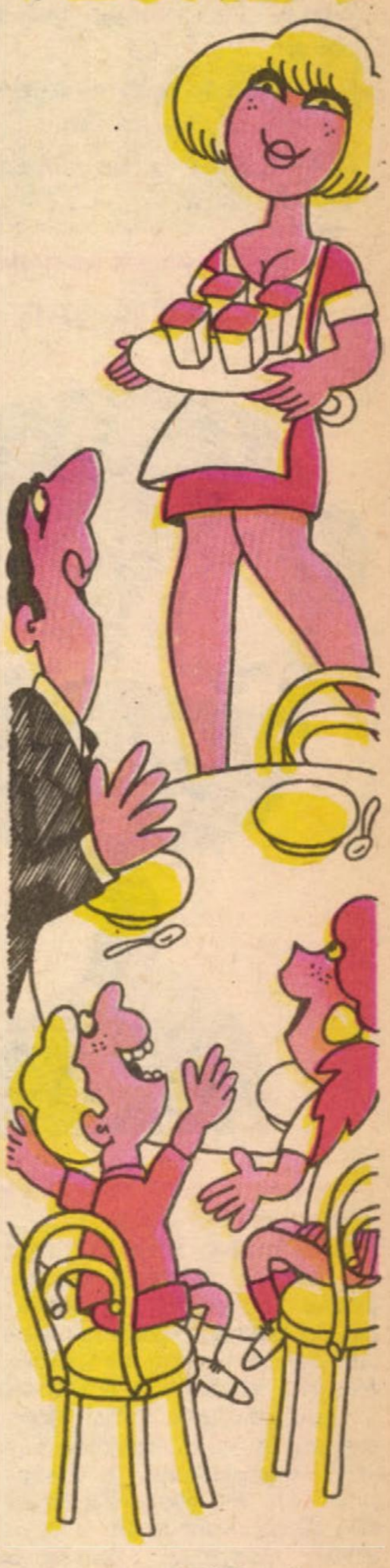

ITT A VANÍLIÁS ÉS CSOKOLÁDÉS prima PUDING!

HŰTŐSZEKRÉNYBEN 4 NAPIG TÁROLHATÓ

BUDAPESTI TEJIPARI VÁLLALAT BTV

BESZÉLGETÉS A PÉNZTÁRBAN

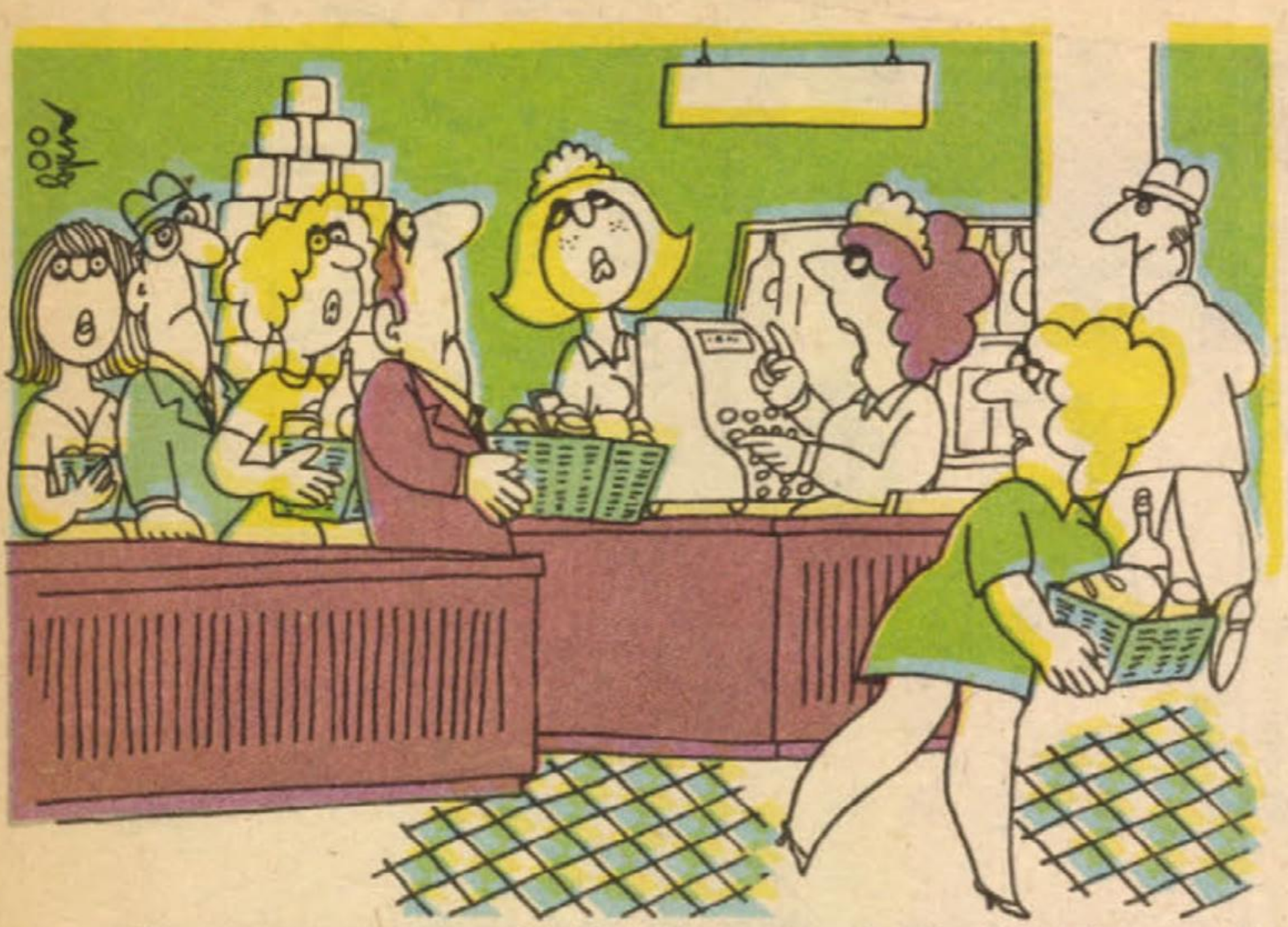

– Én megmondtam a főnöknek: ennyi pénzért foglalkozzon ő a hülye vevőkkel!...

IRODAHÁZ

Ad acta-stílusban

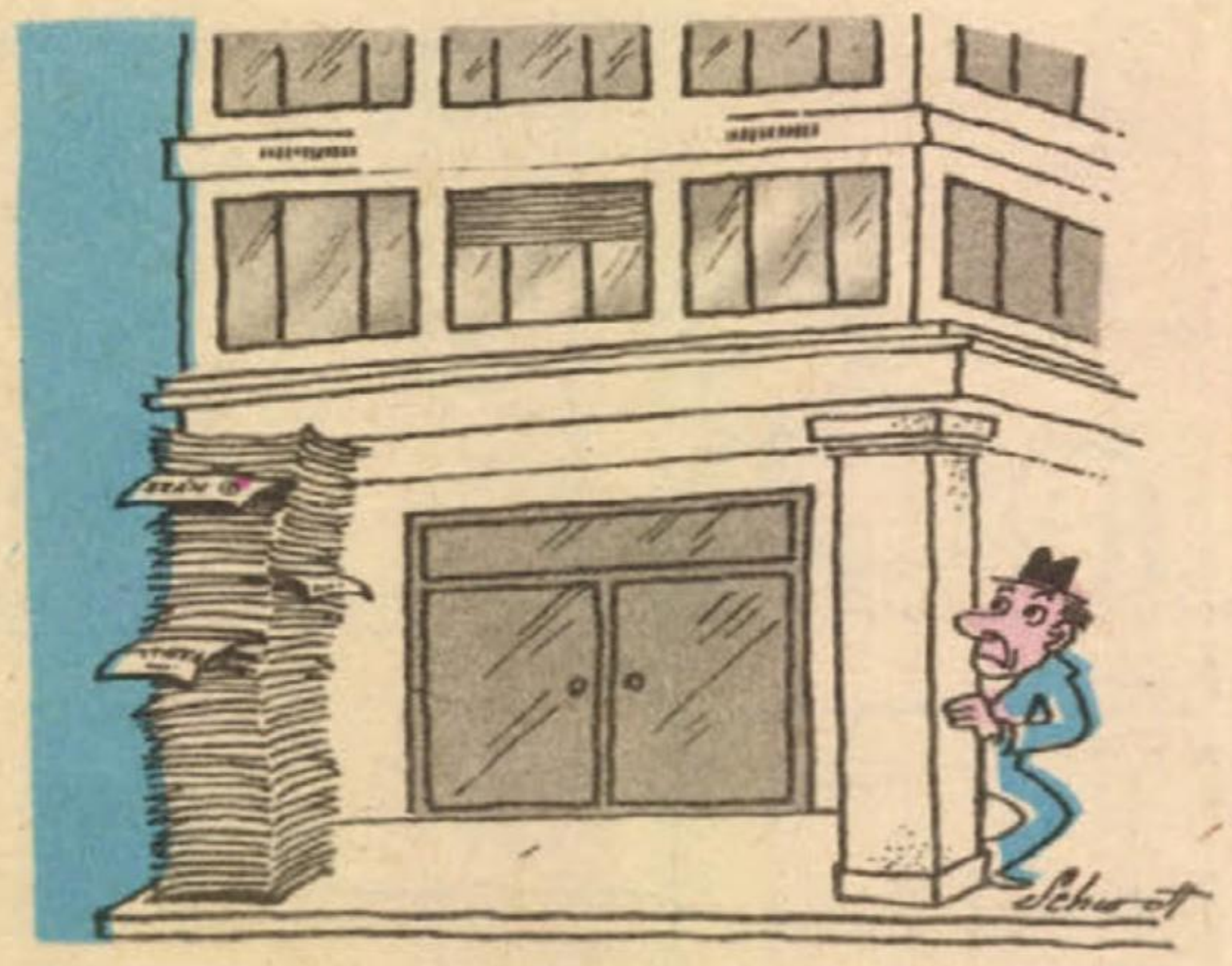

BOLTI KOSARAK

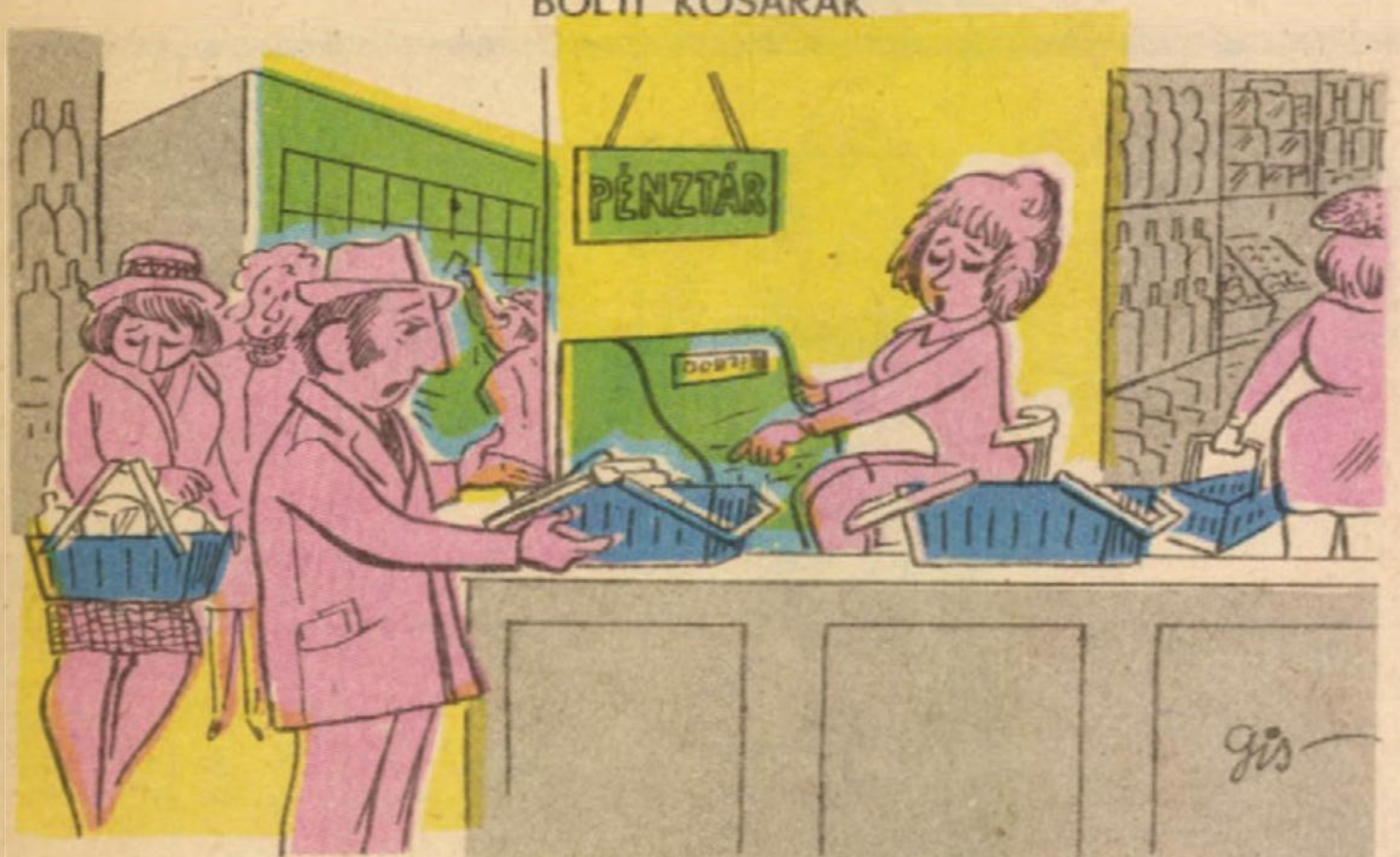

– Félkiló só, félkiló cukor, negyedkiló szemét!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Az imádottamnak szeretnék valami ajándékot venni. Kérem, segítsen valami jó tanáccsal!

— Fiatal a hölgy?

— Hát nem éppen.

— Elegáns?

— Nem mondhatnám.

— Szép?

— Semmi különös.

— Művelt?

— Nem nagyon.

— Akkor azt tanácsolom, uram, hogy másnak vegyen ajándékot ...

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-48 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

BIZTOS GYÓGYMÓD

— Vízszintes 1 — panaszolja orvos-ismerősének Kapornainé. — Függőleges 37 — feleli az, szinte gondolkodás nélkül. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Arab állam
14. A görög mitológia híres lantosa
15. Főleg Argentínában élő rágcsáló emlős (és női név is!)
16. Az egyik úszásnem ismert angol neve (így ejtjük: kraul)
17. Emlékezetes mesefilm
18. Vannak, akik ... a ló túlsó oldalára
20. A „tesz" ige egyik alakja
22. Gdansk német neve
25. Fordítva: húros hangszer
26. Olasz névelő
27. Szerencsét hozó tárgy
31. „Ékes" időmérő
32. S. A.
34. Komisz kölyök
36. R. L.
37. Egy számtani művelet eredménye
39. Harc a város elfoglalásáért
41. Hatalmas állati szemfog
43. O. T. Á.
44. Az arab—mór művészet népszerű díszítő motívuma
48. .... vásár (használt holmik piaca)
49. Y. G.
51. Érzéki
53. Kristályos elem
55. Teljes anyagi tönkremenetel
56. Folyékony dolog
57. A színész és a szabó
59. Épület része
63. Nagymúltú osztrák futballcsapat
65. Nehéz fém

FÜGGŐLEGES

1. Helység a Balaton mellett
2. Jó dolog, de gyorsan elszáll
3. Így alszik a nyúl
4. Légiveszély esetén a sziréna
5. Német igen
6. A négy evangélista egyike
7. Az USA egyik állama
8. N. R. L.
9. Depó egynemű betűi
10. Megfelelő lelkiállapot az alkotómunkához
11. A germánium vegyjele
12. Michelangelo családneve
16. Város a Duna és a Tisza között
19. Folyó az USA és Kanada határán
21. N. N. O.
23. A palacsinták egyik fajtája
24. Magas hegygerinc bemélyedő része
28. Ökölvívó, birkózó jellemzője
29. M. N.
30. Becézett Anna
33. Gyereke van
35. Z. T.
38. Angol hosszmérték
40. Helytelenítését fejezi ki
42. ... a tésztát!
45. Veszedelmes vadállat
46. Borból készült meleg szósz
47. Súlyegység
48. Z. U.
50. A kapuba rúgják
52. Állami titkokat próbál megszerezni
54. A csapadék egyik formája
55. Villámzár (ahogy kiejtjük)
58. Részesül valamiben
60. Út, utca — franciául
61. Z. O. É.
62. Halfajta
64. 550 — római számmal
66. Személyes névmás

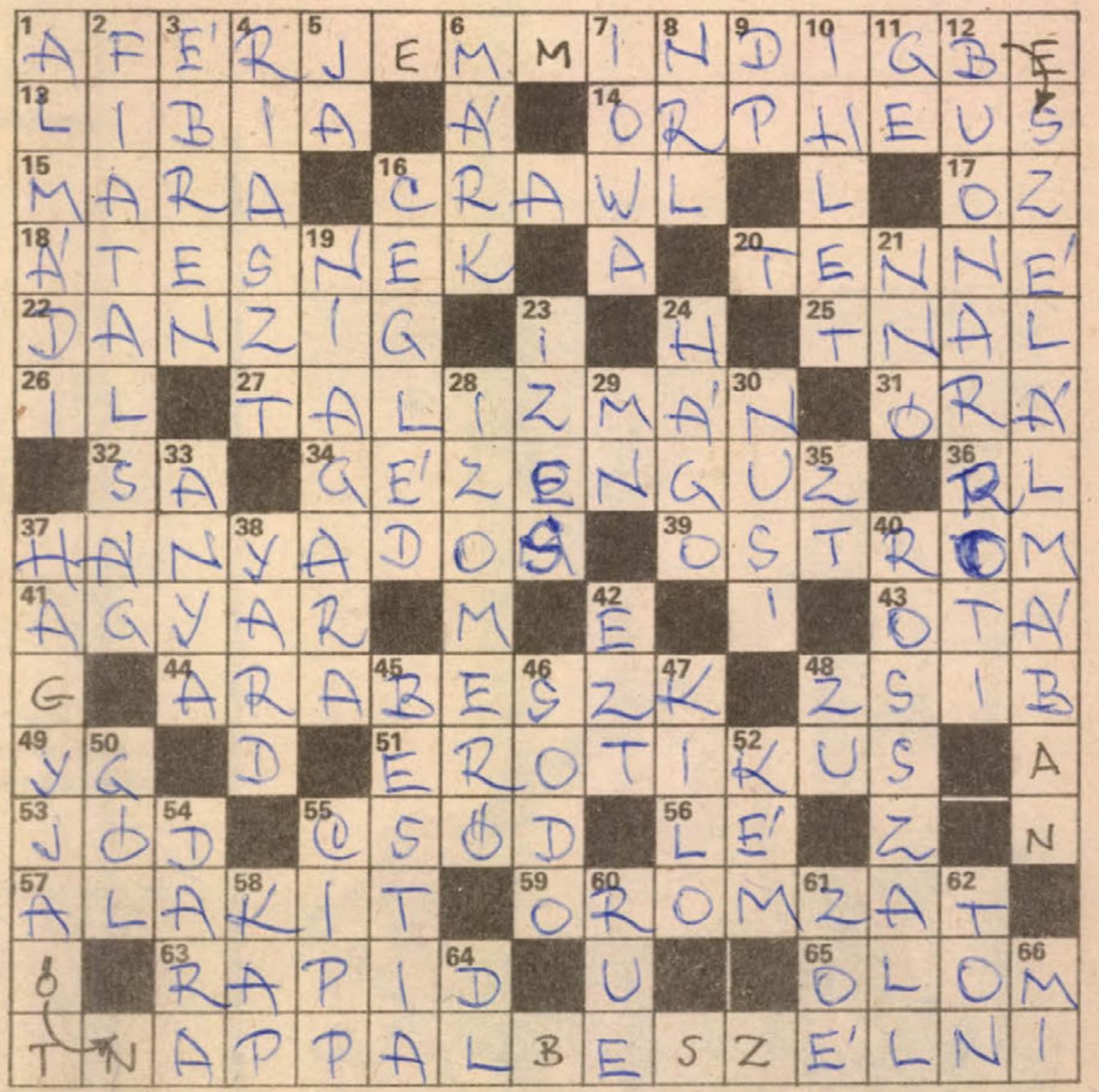

1 A	2 F	3 É	4 R	5 J	E	6 M	M	7 I	8 N	9 D	10 I	11 G	12 B	~~E~~
13 L	I	B	I	A	■	Á	■	14 O	R	P	H	E	U	S
15 M	A	R	A	■	16 C	R	A	W	L	■	L	■	17 O	Z
18 A	T	E	S	19 N	E	K	■	A	■	20 T	E	21 N	N	É
22 D	A	N	Z	I	G	■	23 I	■	24 H	■	25 T	N	A	L
26 I	L	■	27 T	A	L	28 I	Z	29 M	Á	30 N	■	31 Ó	R	A
■	32 S	33 A	■	34 G	É	Z	E	N	G	U	35 Z	■	36 R	L
37 H	A	N	38 Y	A	D	O	S	■	39 O	S	T	40 R	O	M
41 A	G	Y	A	R	■	M	■	42 É	■	I	■	43 O	T	A
G	■	44 A	R	A	45 B	E	46 S	Z	47 K	■	48 Z	S	I	B
49 Y	50 G	■	D	■	51 E	R	O	T	I	52 K	U	S	■	A
53 J	Ó	54 D	■	55 C	S	Ő	D	■	56 L	É	■	Z	■	N
57 A	L	A	58 K	I	T	■	59 O	60 R	O	M	61 Z	A	62 T	■
Ő	■	63 R	A	P	I	64 D	■	U	■	■	65 O	L	O	66 M
T	N	A	P	P	A	L	B	E	S	Z	É	L	N	I

LASSÚ A POSTA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ne felejtsd el, hogy nős vagy."
„Táviratot késve kaptam meg."

100—100 forintot nyert:

Tóth Imre, 5622 Köröstarcsa, Jókai u. 16.
Verbőczy Antalné, 1026 Bp., Rhédey u. 3.
Lohser Gusztávné, 1096 Bp., Lenhossék u. 8.

A nyereményeket postán küldjük el.

A SZOKÁS HATALMA

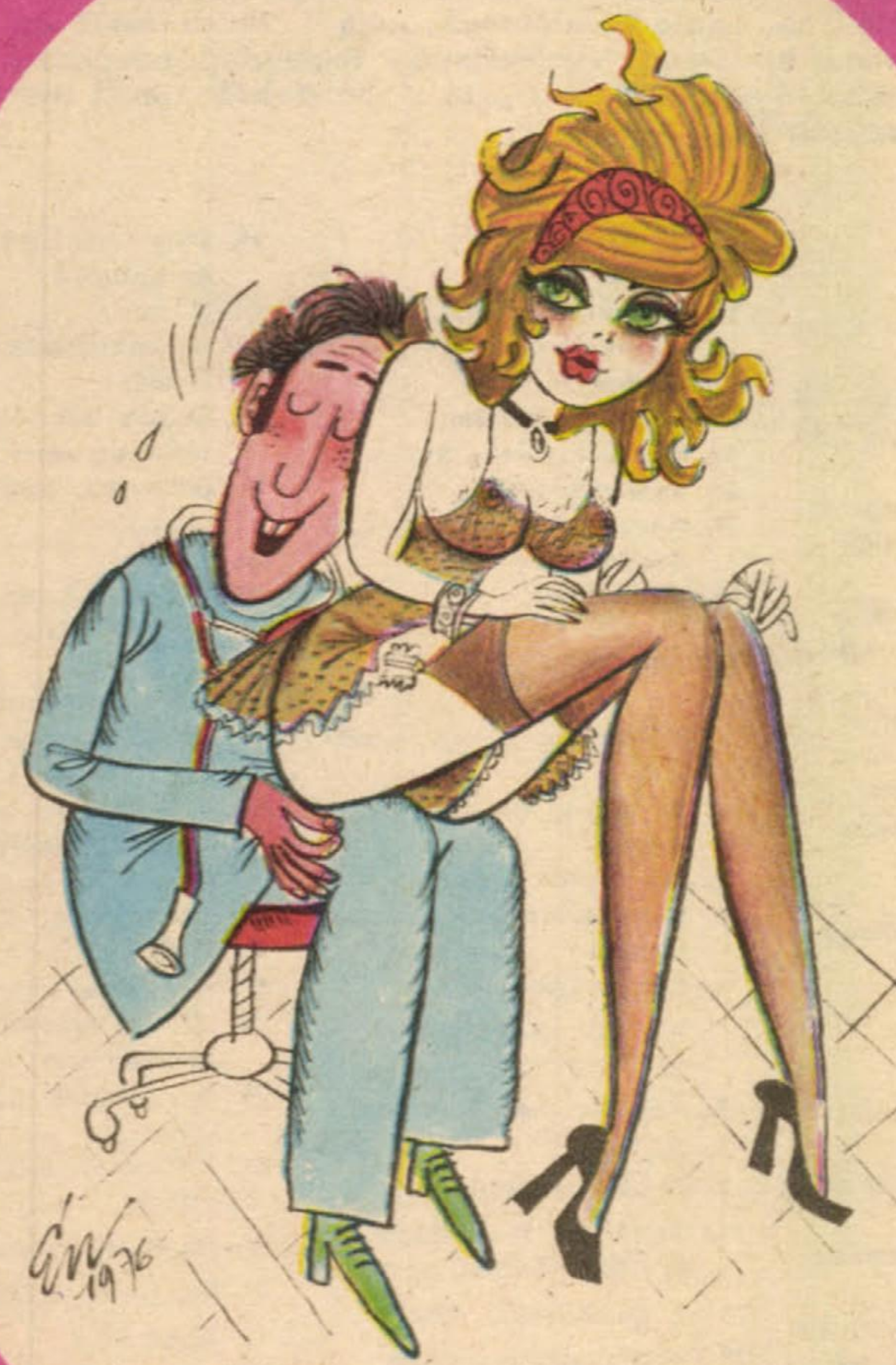

– Tudja, kisasszony, én azelőtt a gyerekgyógyászatban dolgoztam.

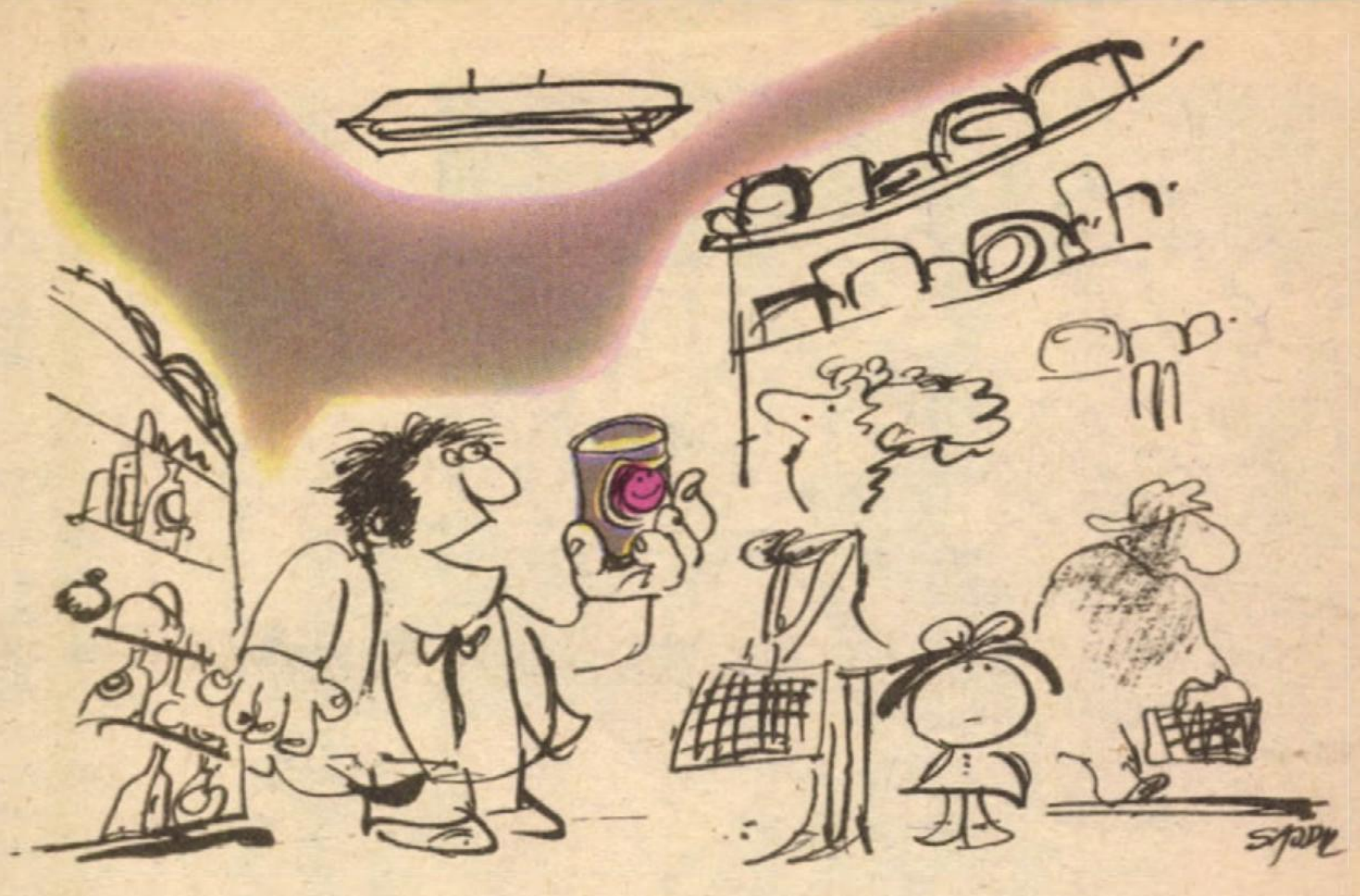

– Ezt a tápszert ajánlom, ebbe már egy gyerekpszichológus van beledarálva . . .

AKI MER, AZ NYER

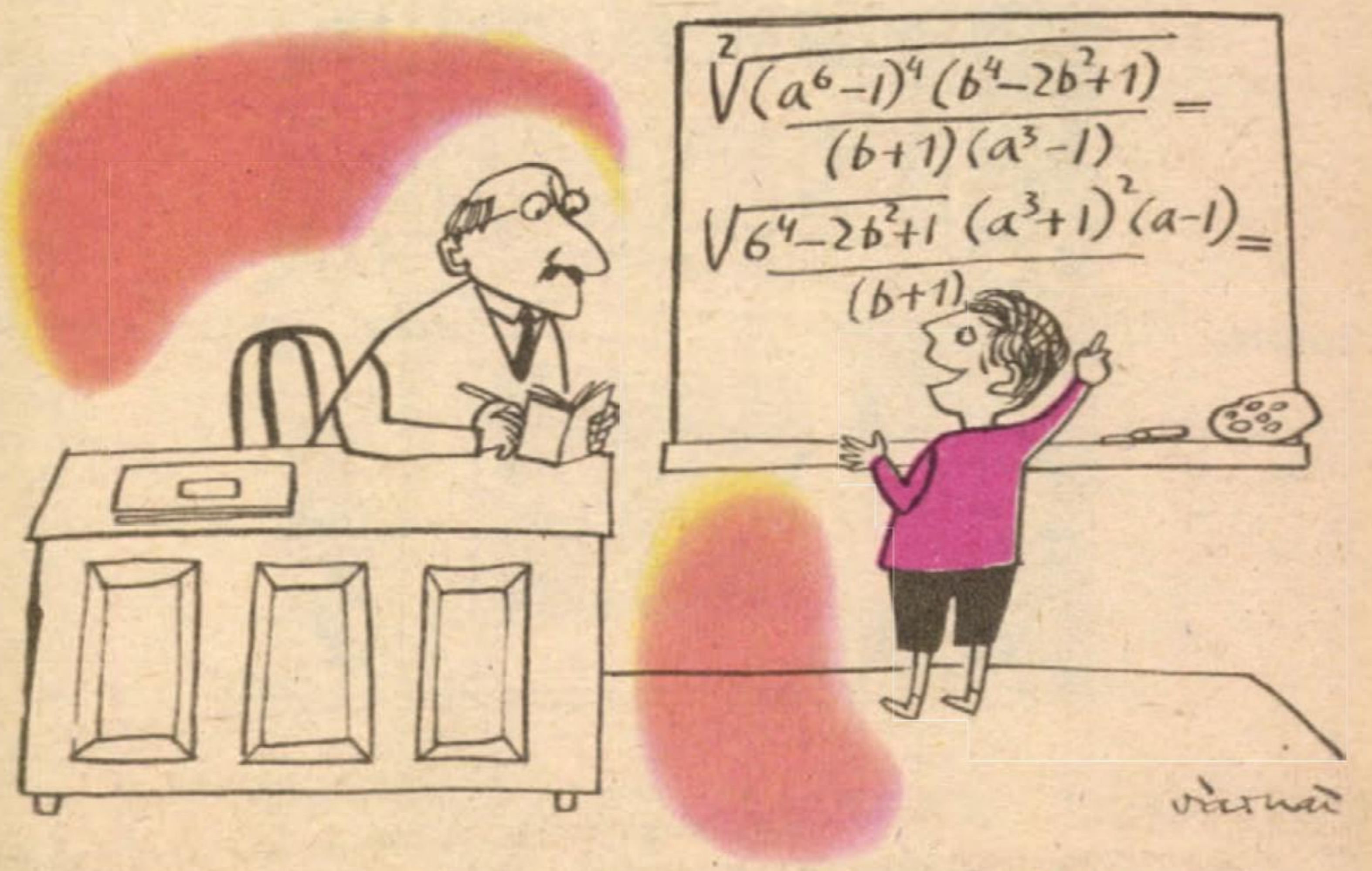
$\frac{\sqrt[2]{(a^6-1)^4(b^4-2b^2+1)}}{(b+1)(a^3-1)} =$
$\frac{\sqrt{b^4-2b^2+1}\,(a^3+1)^2(a-1)}{(b+1)} =$

– . . . visszakérdezhetek?

FEKETE VONAT

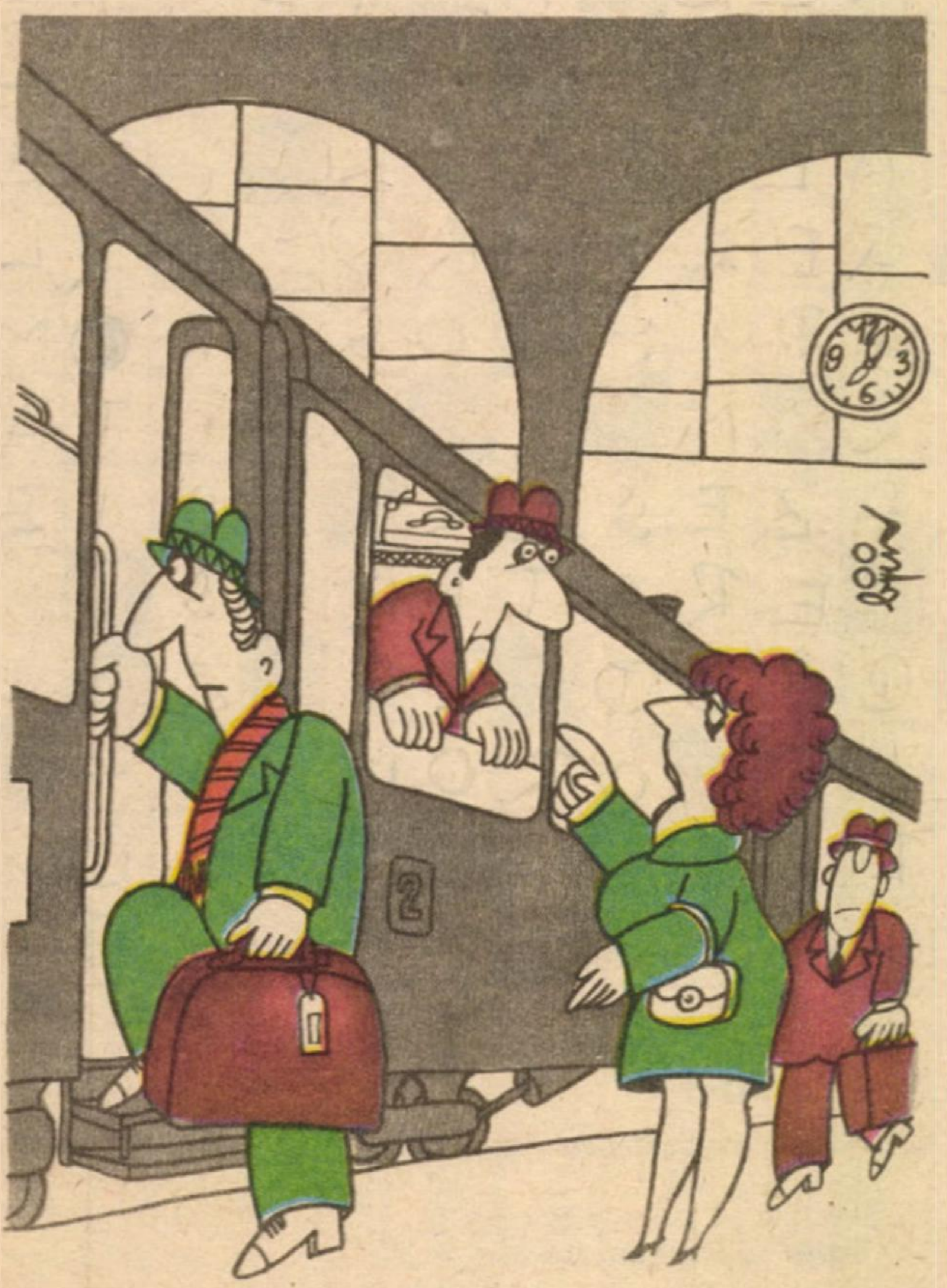

– Fiacskám, abba a bőröndbe szappant, törülközőt és mosdóvizet csomagoltam . . .

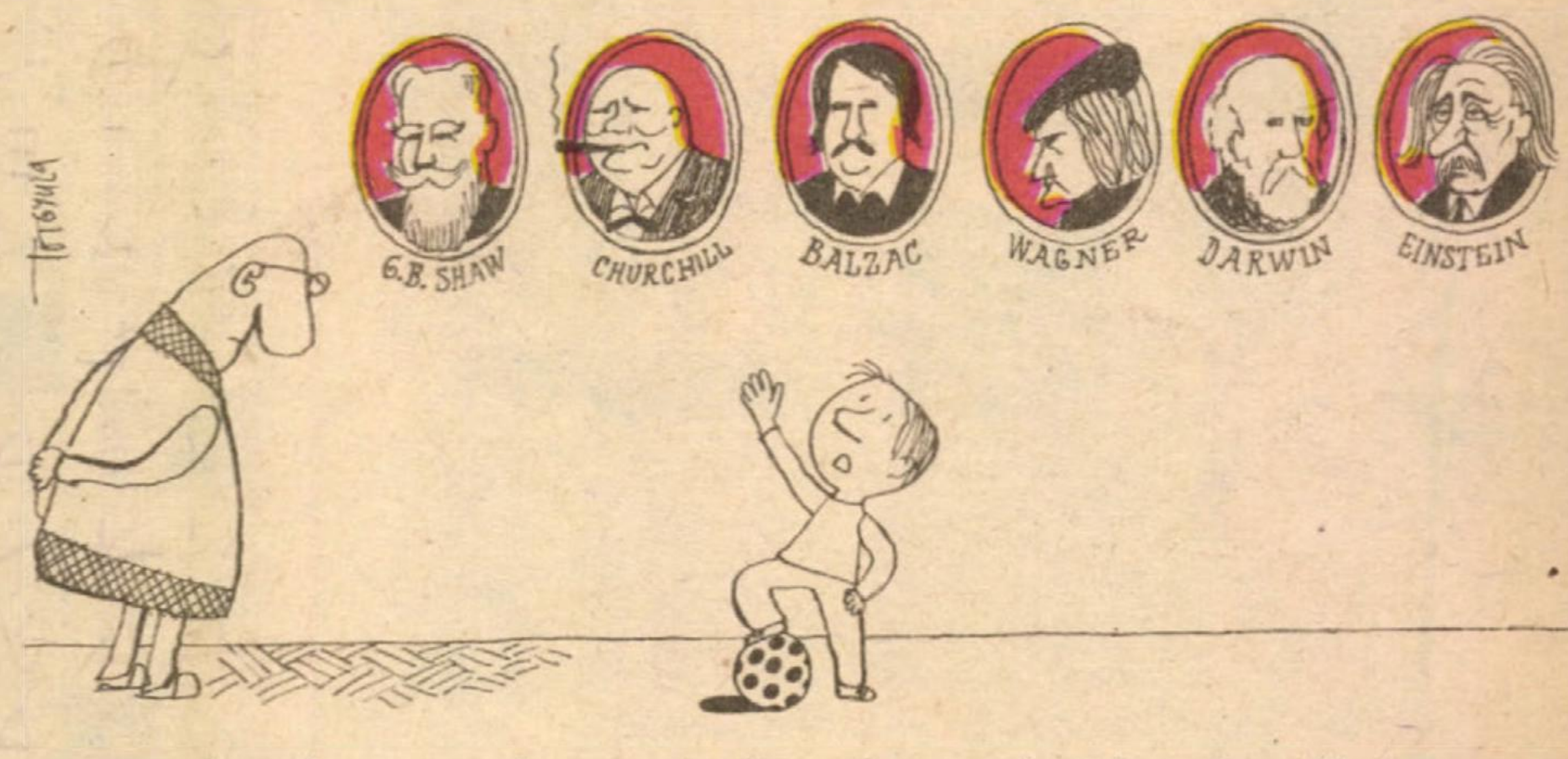
G.B. SHAW
CHURCHILL
BALZAC
WAGNER
DARWIN
EINSTEIN

– Igaz, hogy ma még nem tanultam, de azt már tudom, hogy ők is rossz tanulók voltak!

A JÖVŐ SZÁZAD ŐSLÉNYTÁRA

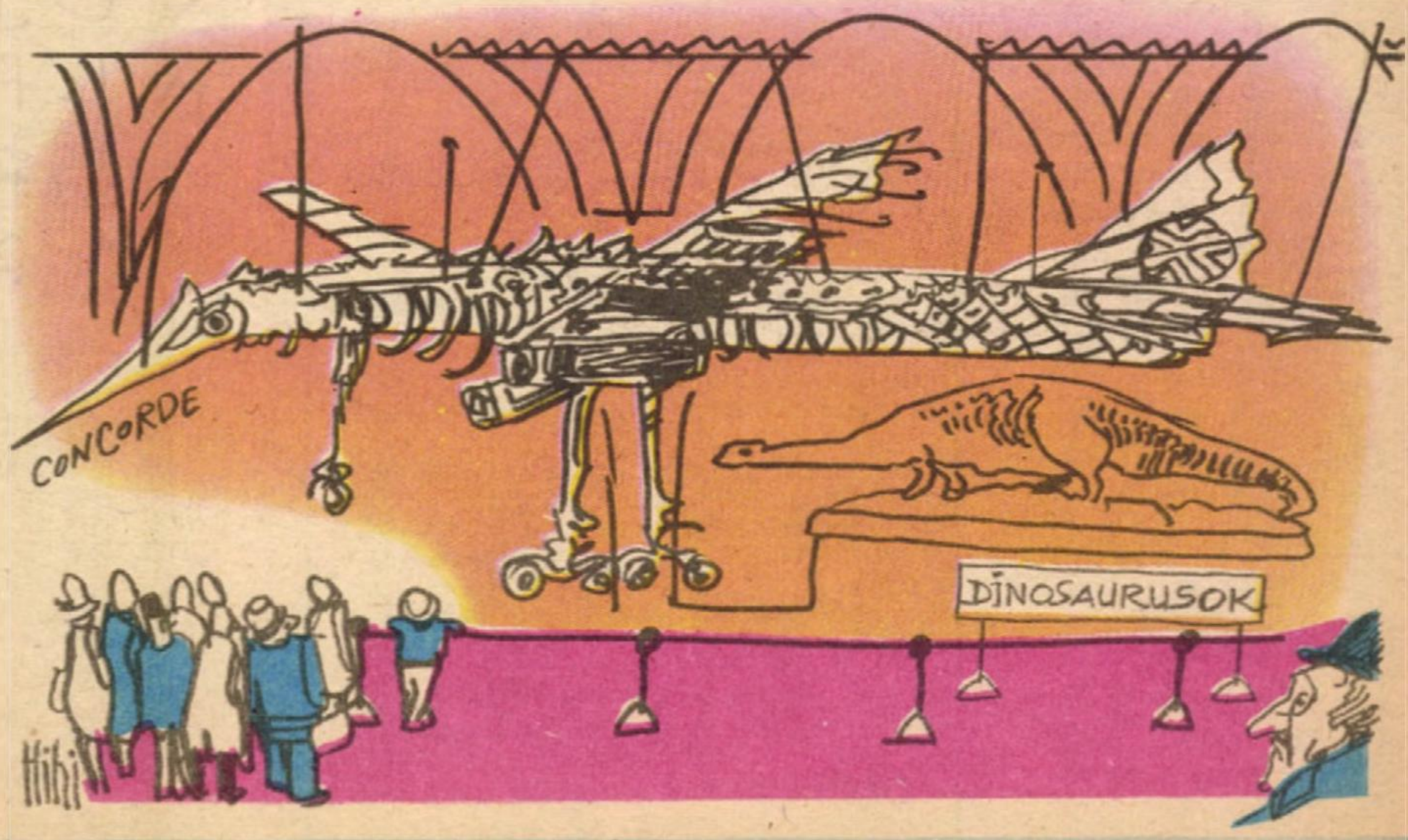
CONCORDE
DINOSAURUSOK